

D + w n

Vollständiger

Titel: D + w n

PPN: PPN622379941

PURL: <http://resolver.staatsbibliothek-berlin.de/SBB000017C900000000>

Erscheinungsjahr: 1862

Signatur: Ms. or. oct. 2161

Kategorie(n): Orientalische Handschriften

Strukturtyp: Monografie

Seiten (gesamt): 227

Seiten (ausgewählt): 1-227

Ms. or. oct. 2161

109 Blatt

Ms. or. oct. 2161

بسم الله الرحمن الرحيم

غزلیات فارسی حدیقه

دل و دانت ز مهرت بستم بر دارم	بچه دلبر عجبم چون تو دل بر دارم
گر بشامم سر زلف تو شبنمی گشتم	خفج ناشام دگر نخچه بخطر دارم
یکی بود باشد حاجت دل از تو روا	که از آن طبع من فکند از دارم
و عهد حسنه بجز دردم و غلط شهر	من چون از لب من مستی دارم
بمناش می کلم سوی چمن دل کشد	تا گل روی تو در دیده سحر دارم
تا بوی از من بر دهنی ای کنج مراد	چشم چون قفل با منید تو بر دارم

نقطه خال لب با بسم الله

مردم دیده از آن دان منور دارم

بر سر صحیفه زلف صلیبا داری	تو بر کج و مکر دین پیسی داری
زده طره شکرک با من فرخ	روز و شب مجلس کافور گلکاری
عرق شرم ز خلت من کن بکشد	زین طراوت که تو در جبهه زینت داری
زلف لیلای من سال توان دیدی	این چه نیست میگمانه و عید داری

قصه قلم نه تنها کند آن دیده
خون صد طایفه در گردان مینا داری

سوی چشم تو که تر کنه امرو
چه خماریت که در پرش شهادت داری

در کفم ساعد سیمین تو بر بود غمان

که بدل بردن سالم بیضی داری

خیز نادکر مت شک معطر منم
بر سر سر و سبھی ماه منور منم

گر در خمار کیشن دایره خدایان
تا بر اطراف قمر شک بدور منم

تا کنم خال تو با مردمان دیده
هدی چشمم خون که مگر منم

از پی کشتن سالم جو کشتی منع
در هوا دست که مدار که خنجر پیغم

چنین صورت تو دارم صحن ندارد
در بغضت ما چنین ندارد

صحن کعبه رخ طبر دارد
که این دیوانه همسند و دین دارد

بر آن طلعت که مه دارد و دارد
ولی او طره مشکین ندارد

ز چشمت مرغ دل شکن در جاب
که تاب پنج پشاین ندارد

الامی حسد و خوبان نکاست که فرمادی چو من شیرین دارد
توجهت بر سپهر نازشها سرمن تا سحر با لیلین ندارد

نکاست تا نرزد خون چالم

بمیدان نظرت کین ندارد

تاشک سپهر بر سر کل حرر انداخت
بر طاعت در شب خجالت سر انداخت
پر و اند دل گرم در طوفان خشن بود
از نر تو آن شمع در خنده بر انداخت
تا کرد سپهر لبش بر کجاوت
بر فرق ناز رخسارش نشانداخت
و کانی مهاجرت ز جوشه جوید
همگام شکر خنده نکند باخت

کس در کمر یاری با لم کند دست

کیسوی تو تا زود بگردت سر انداخت

شانه تا غنیر زلف تو بر خاشاک
بر سر مهر در خنده شب تا کشد
در ره روم خست دوخته ام پیام
تا نسیم سحری ناف تا نکش
غنیر فشان شده بنبل صفر کل
بخطاش از چین طبله با عطار

بچه با ت ز سر کنج چنین باشد	خیاں
نیج سرمای چمن بیل مبدارش	نیت ممکن که بران زلف کس بدست
بیل از بهر کلی رحمت صد خاکش	شای بی درد و راحت کند روز و شب
	طعنه کس کند سر و زانو این دل برم

دستم از تو گشت کشمکش حور و تریب
جان سالم بماند ز کس همپارش

مسلمان خانه زادی با بدت کافر اندازیم	پیادال از پیشانی زلف دلبر اندازیم
شبی که غمخیزین بویست کردن خنجر اندازیم	ز بند پر مال غم بود صبح بخت
پاکین رسم برداریم طرح دیگر اندازیم	ندادی جز نظر در کشتن روی خنجر
بد و راهی که دین را درینا سینه اندازیم	مراقبت زاهد بر سر دین سینه اندازیم
رضی حیرت است بسنی لا ابر اندازیم	ز پستی سحر و از غر پستی فرود اندازیم

نشد سالم مرا کامی میسر از آن لبشین
پا تا چون کس دست تخمیر بر سر اندازیم

نکند در خیاں کس قیاس طریق کس
باغری کس با عیمرن تعریف کس

کناه ناظران ارشد می پستوی باشد که عکس مردم غلطه در آب است
 مبنی بر طلسم کنج روت چون کنند کف پاچی سحر و جادو و سحر و جادو
 ترک شش اگر گویم دمی ثابت قدم باشم ز جانی هست یارم بر ما چشم طاری

بهنگام نظر در اشک سالم دارا مانده

با میای غرض مخفی در میان هر کوی

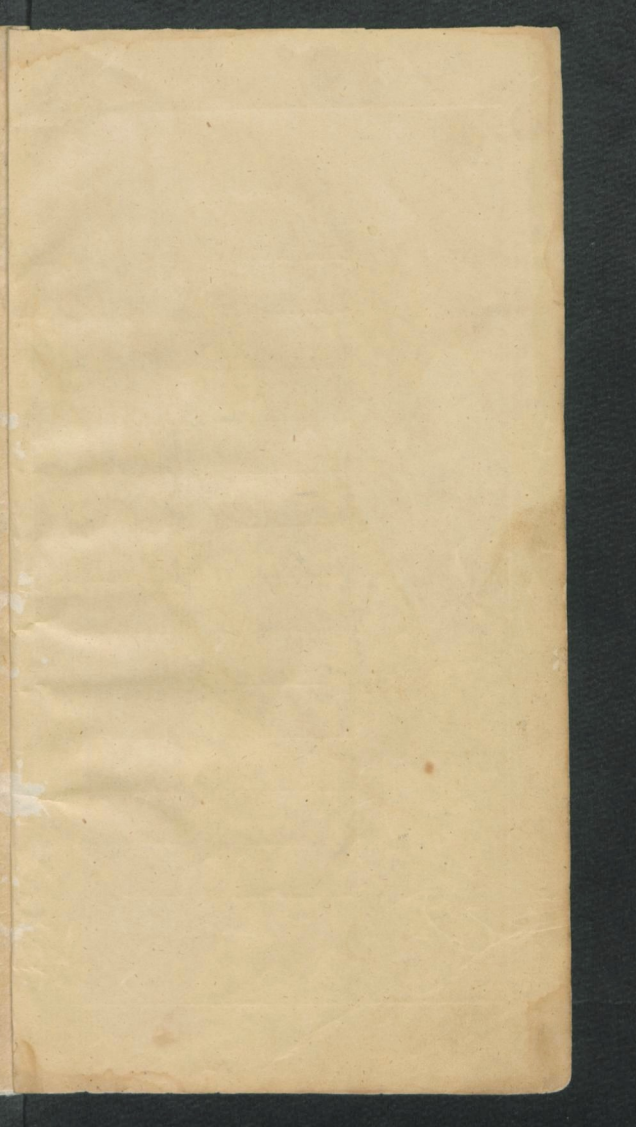
بد بنال نظر از دید اشک لا کون افیه که بر چشم قحط از زده از زان افیه
 خود در چاه رخسار است لم افساد در آنم که در زندان تو محبوب منم کون افیه
 سخن صورت شیرین در می سنا کندان اگر از عکس روت بر توی چشم کون افیه

مسائل زلف مشکینت چو منم بر قدر عنا

پاد این دل دیوانه ز بخشیر خون افیه

فرد

دوش در صفحہ دل فسخ الوداع تا دم صبح دم از مهر حال تو دم

4

غزلهای جدید

بسم الله الرحمن الرحيم

بسیار پویانی لی دم با بیل چغتای	بنا	بخارج تا کی سازنده هم چو خدیو
کافی فقر و بی برگی کرام عده در کا	صحه	فوقی بی فاقه من کجا کز کز صخر
مراقی پویانی کرمین ام سدی کا	اراد	در شب لقمه حرم فروختت از آرد
مورنی هر صه بر طبع از حبشقا	برین	هر اصباع امل سر کز او بی حیه برین
نخوی تا دست نشو می آل کج جوی سنا	بسته	لنا و مرغی قناعت و اطعمه کوی بود
ولی رطلی مل کرد و در دیده نشست پین	بسته	تندیه همه سر تا پالمع من پوی کجا

له منی نخل و گنبد است تفاوت بر کوی
 بهوس گشای بوغرت اول کوی نای
 خرابی مردمی بوی نجه و او بر آن
 لسا و ضعفی هزارانی که آبی کوشی
 قبای طلسمی لاله در عالجیده
 یوپی مردم رازی پوشه ترمه با
 دلم دایم سیری کار دارا و مرکا
 پس کوی توبه در طمع بسکینه سنج
 سکی نفست لسرری توستا اما ده
 بجنایزه صفا مستی به تن خوشی
 بندی حسنی لطلی طمع بر دم
 که کس و زیت نومی خراز قوت بر مرد
 چه صرخ و فلک کوه قیاسی زبوی
 زنبک

دستی ام در نغمه است که او بجا است
 چه غولیکه لریه کستی بر لام ادا عمدا
 لشعی ام بر بود بصفه نایا و یک عفا
 خدی کنی زهر الود بقصدی سینه دارا
 پراسی حال کی ظلمومی بدینه زنتی با
 شالی چشم درویشی به بشر نای
 مثل جاده سبدر دام ام دست او دروا
 بدین خفاغمان سلطان اس
 بقصدی قلمی او چاکبک شسته تیغ هم
 با نواز و جوانی پستی مده بو شری
 مهارتی ردوی شیطان در کسری
 زمین کمر خط قوت به تباری نای
 بندی سوی پستی کتی که پستی
 نوال

طرقی چند بجهت تزلزل بر سرش می
ذیلی نفسی اناره شکستی سیمی امده
تا حی فقر اگر چه هم صفت حسی
دلا بر سن در پی لب می لولا که مضمون
صمابت دکبری بنجامی شرحی می

بغواره به نسبت بندی پستی دنیا
سناست بو علی منه پره بو بو علی سنا
آنحی سلطنت بله دره شیر خرقه مولا
بی مولای درویشان علی علی اعلا
قلم نایمه سرکان غده لشکر نشانی

ساقی لبر پوره در مات جامی سزانی
یکتره عکسی رنود کورت و خوری
یتیماری چاکلی سینه راجح پستی
یارم لدر درون است دسی تلب سنا
بو توبه بومی سجد با تم کیم لریدا
رو بر لدر من پوشی و الحیا کبریل
و دوه مجلسی دوشی لیدیه

دل خیزه مال حیرت ماه افشانی مینا
آینه سخت رو بو بو عکس تانی مینا
بختیش موافقی عشق لومن حسرتی مینا
غمناک و شادمانم رحمت غدای مینا
بو کوی میفره و شان غم شتابی مینا
بر خاصه بو من و آیه حجابی مینا
دلبر شرابی کیر اسلام کبابی مینا

«سر لعنایاری کن بی پرده قامت در خا
 سز عشق و دل بجز نین بونم سببی پوشی
 ترک می تو بن بجز افسردگی انفعی چه بو
 تقصای خونریزی چایوت که شماره
 من هم تنی بر بوت سا و تو بعد از آنی

محض کنی بدی سببی قیامت در خا
 اشک الودم لرد و اسب سلامت در خا
 کار سمعی چه روشیوه نیت در خا
 خاصه بوقال لیدیا حق شامت در خا
 یی عشقه سالم و ملکیت کرامت در خا

بچمن سپرد و نام که عیان ت کنه شت
 تدو طو لکی نبوششده آمدی سخت
 و کوشادی بویستی لهرم مار غریز
 یاره غبار من بر د و که روین تیش
 اشک من چونکه طراوت در به توان رخس
 زوریکت لصفای سینه بهر کن تو

لهر شکم رخ جوی روان ت کنه شت
 و کوبتی فلکی جلوه کون ت کنه شت
 مدعی و ک غنسم در برینه کون ت کنه شت
 بعقب فصل سبارا سلطان ت کنه شت
 ای شوله دودیم سلطان ت کنه شت
 جانه صبری بهی سینه زان ت کنه شت

دل کو نقطه ثابت میان تپه تو	صحیح پر کا صفت بس دور تو گشت
بیشی طبعی پرده دی که دلم رود	له پناهی سایه زلفت با آن گشت
شوقی بر باقیه ایستس لطف لعلی	دخمه در خفا تا بدمان با تو گشت
خوبنمای حاجی خالیتمه اگر بر سر من	بویاسر لری تو در آن تپه گشت
دل کسالم بولر و زویر طره پد	ایسته محرومه لمر شک فشان گشت

دوری ام قره لسن ستم گشت	سالر مه بهر چه جامه بو نعمت گشت
کناری طاری بی دولت سرم طولی	و کو جو ری که بنجاس یہ ہم گشت
قافله عسری کر انما لیا قدیم	چند چالاک و سگت و لغام گشت
جستی تیر رویت بنفس طلی	وک کمان قامت سیری که نعمت گشت
گندز کا به جود اش تا سکی تو او	بویاسان عدم موکب حم نانت گشت
بو کین جمله پیشانی نامر و محفل	لکھی فردی سخنی سر چه درم با تو گشت
اشک سالم که بچشت بنجوینا تو	و دو چه سلی بو کر وک لکی نعمت گشت

معی برز

۱
 جمعی ضمه زنده لروی موی ضمه مری
 عزم او شوخ ولی باظم ضمه مدام
 صوبه شقی مری من مینه نظسه
 شادی و غصه بودل خمی لدریو بر
 دلی پلم صفا کس دزیری بود
 کر و بس می متین بنه لبر زکی نار
 ساشی اگر لرخسار و دو کو کو بار
 دو کو طفلی که بد پنجب لکل شری
 طرب اندبه بو بس شایه کوا
 روشنی البتم حیفه بی تیر بود

بر صنی زلف درم نقش لروی اریا
 طرت که دی برود اگر صنی لخره
 عزت که تیری بار اند زلف دلی پنا
 می کر حرام و مینه ساقی سجاوی
 امی او کسه که شو با یادت مینه
 تو ما توان مسکین دشمن قومی منعم
 وک ملتی مجوسی مینه دین مری
 بور و نقی کلیه اسر بن بفسار
 هم زکده حسنی اخلاق کی محبتی
 اشهی لیا و علی من قبله العدارا
 یکلله خطه زبیه یاوت و انخول زو کا
 سالم العمدی داوا کو اچار و حرم

بخش شولنا ده لما خیالی رفت
لذت موی سیانی تو خرد و اکسرت
دزانی بوجاوت پستی سرتی کن
دمی رایت و خستی برنی هر دل زنی
له دلمارستی سرتی فکر م تو دمی
کمالی سنی لبی ضایع بوی محزون
پنای برده برت شاره سرتی

ستاوتی سحر بر خند خاوم دی پستان
چه فکر که که ناکر لعلگری خرد پستان
له پستان قاصدی زاری سرتی کمان
سرتی ناحق بری اذکاره سلی مانت
همو سترم که موزون تیر لای نای
لیار آوانه سرتی مدی لیدیه غیره سرتی
له و غطی سر دوشکی و غطی بیدل سرتی

قابت لذتی کشمش سرتی تو
مردی بوت بسکه له لما شوی
تو بچی پوینی عالی بجا و عاشق زار
مرد مادی لفظ دادا کو موی

فتی تایه سیم سرتی منبتی تو
نمید یک ذره لرور اوس سرتی
شیر خوزیز شکاری سرتی صولتی تو
منعکس بو که لسا و دیده سرتی قاسمی تو

لر

<p>خاتمہ حسنہ کو اصحا لید خطمی تو بہتہ عقلمی درشت ارامہ قومی تو</p>	<p>مکت حجت خوبی بول صفحہ رو گلہ ہیکہ دلالت لفظیہ</p>
--	---

<p>جفا جو ہم می اجابن بلین حسنہ وفا کو چہ میاچی بو وفا بہتا بلین اس حکا کو چہ غرضنا اشکارا بولد لہا مسلما کو چہ حقوئی صحبت دیرین از ہی سا لہا کو چہ برابر از احی کن چراغی قضا کو چہ حدی ہم و ترجم شانی اشا کو چہ</p>	<p>کہ ورت کشتمی باران لہا صفا کو چہ بخونتم شہدہ عین کہ کبیر شہرین جہا زرخ شری رو ما دایا بر سو لہا شکو ما بومی صبا تو نصر بیلے چراغی صد قضا دل کشا بہتا کون بقصدی کشتمی سلم چہ بی حکا کو چہ</p>
---	--

<p>چونکہ بونستہ ہسا وچہ بالایہ مو موسی ناموسی لہا ہمو سو دایہ ہمو لہ دلی مکت من او خیر پیرایہ ہمو</p>	<p>شہر حی شاعرین استیا کہ لہا لایہ ہمو درو کی سونہ کہ کس شہدہ درو کریم عشق اگر خیر بد با شرفی نہ عرت ہمو</p>
---	--

معرفه دست و اولی بعلق بر تو	هر چه اندامه و کذره لرقصایم
نصبتی که یوه بی سمعی قوت کز	اشکی آلوده من لولوی لالیه همو
هر چه پسر هم سیه تو سکرانی موته	هر چه رو در صحنه سیه تو سوی لالیه مو
رنگت بوی درخت آه و سر سگرم	با دوبرانی بهاری چمن آرایه همو
خزنیانی لبی تو سازشی طعم نمیه هیچ	قند مصری لدم خم نمی نصف رایه همو
که حکیم خاوه سالم مکه انظار مرض	خوی بصیرت که کم عالمه پنیایه همو

ورده پستی خسته خارق باره	لداوی خشت و صافا اگر می شسته
اگر کافر بنا سبب استغناء برت	برند و یک بیگن کی تنی بند تو
لده روی ماری و لولفت محو سگرم	لداوی قتی می او کافزاره حمد بکسینه
عزیزی بر دست می باخوت بر	لجاس و بعضی کشتی بر طبع بکسینه
بقولت نفس مارم و لا و طره کشتی	کسین مخلوبی ام مارم با هم مارم سینه
بهاری دلکش و ک حسن نامینه	بواسی باغی سببت کرمیه برده آینه

۱

کوا به اشک آلودم بر حسرت زنده
لنا و اندوه سحر است دلی سالم بر روی

اد کاسا و ناولها عطا شو که میانه	الایه از پاپ ^{بسی} در حسی
قراری بستنی مهری لعل لافیه می	عروسی که مغز درم لمهد می خایم
بنیایه مکاری حسرت بعشرت که بیانه	دلی حسرتم آشوب حسرت خالده می
بشعاع شوق می مین سنا و کانی	پیشی شوقی ساوکی تو بباری مقصد کم کرد
چلیسای زلف نور علی طلیعت	رودنا مؤمن برتسا بوضعت ^{بهر}
برابر تو سر شکم متصل کن با برت	بهاری اصل الحسنه نه اضری پو
به تنها دیم نشا و او جمع با سلیم	حلقه بزم دلدارا بعشرت مجالی

به شرفند بمانی ما چسپی نی	دل از غائب جانت بهی صنی نی
بو خطای طره دلین نافه مشکین نی	نی بشیر ری رخا دوی نامحینی
ظلمتی کفری بودی پوسی نی	دی لری که جشی زلفوه بو بصرت

بصدایت و دکا هر دو بومر و وقت عشق
 خاری اورا هر دو لیا ز می نسبتی
 بدعی وصل به حلقه زلف و کوی
 که زانی لپی تو فیتی آسینے ہمیں
 دلی سالم با بسنبل زلفه . چکی
 که دماغی بمووم سل بر پادے حسنے

۱۰
 مزد و محم که بدی نقد و صالم طلبه
 شورا یک در بر شیرین کوی
 که خون بستی سرگرم بحالت کجا
 طایفه بندوه بو کعبه رو دی
 تو که ده سپا که بم نونده ستا جان
 جو رو بیدار و قسیم دلی بنیادمان
 دیونی ناپسالمی نفسم بر پی غارتی
 ایجر حرم که بهی غایتی عالم طلبه
 حد بوسم نیه اما بخیا لم طلبه
 دل که غلطانه بخونیا لپی لم طلبه
 دستی اگر چه که کوتایه سخالم طلبه
 بو جالت و کوه حدی کالم طلبه
 ظلم ظالم لکما لایه زوالم طلبه
 و تیکلی بقدر رستی دالم طلبه

چاوی ست که غضبنا که چو طلبی
 قرمز قمره مکر عاشقی مغضوبی

دیک

دیم که دهنباله او جاوه اول گفت	و تم خنجر که پهنس باله بی شوی همه
مالی عسائی له برشته کیا کرده	طیعی مشکانی کو اینی مغلوبی همه
طیعی بوسه دلم صبر چلی صبرت	له همو صبره دلم طاعتی ایوبی همه
له دهن پسته لرح سبب سینه	سره موزون قدت سره مرغی بی همه
شه که ایگه اگر بدگله جفتی گستا	شه که ایگه که همه صبحی محبوبی همه
هوسی بوسه دکا سالم ودل مانعیه	خومی که پیشه و لیکن بی محبتی همه

مرکان دارودی تو ام تیر وادگان	سینه دوی نکارم ام صیده آه نشانه
بودل له دیده یار دوری غایت	ناکار خمار دیده ترکی شانه
اگر بجانانی کلمت مانع مرغی و له	بیل لیلوی کل سبتو شانه
بستانی تو بوستا اگر لکله دل	دانشه دایشی شعله خرابانه
چو دلوا دی عشق لانی صلابتم دا	نمرانی شیر کیره او جاوه آهوانه
کرتم بهت و بستم تاسی تو بجانم	سپج صوفیاز زمار کافرانه

که دل سیری کرد و کابلی هم چه
مقصود می اصلی من قوی برده اوست
جذبه تشبیهی نویس لم کریدینی
و ک غنچه داکه کابلی هسته اولی

۱۸
درینا نقدینم کرده صر فی کار دنا
صلادینویشم دایره دنی نفس دور
بیم دنیا در ک سرحی انوار حضرت
منی سرمنده مفلس دنیا سیم
بخوانید اینش هر چه سکه آرد و لیا
بنادانی له سیریه اموم دایه
سیا به جمعی صر فی نقدی عمری
چه دخلی نیک نامی تا بنو خرف
هر صی سیری همی شب کونیم
لکفته سیری کرده ^{نفس} هر اسام
طریق عهده سریم و خجائتمند برنا
سخانی منعم و ارشاد مرشد محمد
خرف کئی او انیم و خلاف کرده اولی
له دیدارم هر اسان جام لانی
رزالت پستی سالم انندی ضد
مچوم نوند و مجلس با پستی بال

۱۹
جانا موسی شفقت بی ترکی بوسنا
کامه سی با کام نایا چه چسنا

آری نظر او در عشا به کس باشد	شکیه لایعشوق عشاق کدراش
بومرغ لاله او بر سپا کفن باشد	عمر کیه تما و رفت با تاغ دله تخم
بوفع مسلمانان قاضی لعین باشد	امم حله جو بود او سپا جوئی
صد قلبه نما بود ک صوت حرن باشد	سالک لبه با باناشوقا فله کرم کا
بوجنی کسفی داشا و به بو تن باشد	طبعی کسفی کسفی اجنبی لاجنبه
عارف کفی کس کس کس کس کس کس	زنجیری فاحم کس کس می های توه

دیده دریا مده و در تمیت به	بمنز کسیر به فی ناز و سمیت به
جمه امید دست ارچه پیت به	داومه بو ضرب دلت دل کو دار کجا
دل به حیدر یه دره مسلی قلیت به	وضعی ارب جان کره بو تغیره چشم
تو که شای مملکی حسنی سمیت به	ادب بو خدیة دل کرا نم سب
بجالی دره میراث لثمت به	ده چه کونا بولبر طولی اهل عمر سب
لستقیم لاده بی قلبی سلمیت به	دلی اطاقی محیوبی رقیبم کبه رذ

ترجمه آیه لا تقطوا الم شعرة دکا
حادثه فرد مجازن بنو فرمان
سنگه بر چاوی لیمان جهان سلم

بانویدی لغفوری حرمت به
سیرد لای من خبری فرد کتبت به
مژده وسعتی بر چاوی کریمت به

برابر کله ناری دید چون کلاه
خیالی بوسه عاشق بد لبیا که خطوبه
نشانه کسرتی بارانی شکم دیدنی تو بو
مراقب گریه بوی دیده دکری حال دور
بفصدی لالهستانی رخا اگر بچکج
بسیلی ندعی بر م تقستی مرغانی بست
زیادی قوتی ظالم نشان
نکاحی پستی لکده شده با بی بی

سبز روی زرد ما بوز که ام تمثال در در
سبز لبیای تو لب زحی حیاتجا لاله در
له دوری ما بی بود رفت که زکی لاله
سبز باغی خیالی روی یار لاله دور
بزمی شمشیر غم بر لبی سبز سباله دور
بمشلی سمری خونیم لکی کوساله
یعنی خوار یا خوینی بزمی لاله دور
لبجاس دی سلم می تا و ام حاله دور

The image shows a page from an old, weathered book with a page number '12' in the top left corner. The page is heavily stained and discolored. A large, faint rectangular border is visible, enclosing a table-like structure. The table has several columns and rows, but the text within is illegible due to fading and the age of the paper. There are some small, scattered marks and smudges across the page, particularly in the upper right quadrant.

بسم الله الرحمن الرحيم

<p>شاه کی مشهدم زرد لاله روی کس لوبن ابی برین اضهر اگر نم بودی ملا بر رام عاشق فیانی مشتوقی سارشی لیلوشی قهد ناری نو بلیدا بچن عاشق سبالا بن بچن بوم تبه ابا محرفی هندی کس نیا با کلمه سنی دیکین سنی کهدل لعل عشقا یا پناه</p>	<p>شاهیدی نین محرم بوی محرم سنی محضی اصحن چشم بنید حیات یکدم با سیدی فانی کل کشت شمشیر بودی بکفتری بوش کاف امشوی سکه پستی کوبوشن ز اهری غافل حاکم حدی شیک نامم زده شمشیر شور بود لکازی نعل و صبا کرین ز چارم بودم</p>
--	---

<p>کیشا و یه له سر مصحفی و شمشیر علیا بکرن بجدل با عبد ریشی سکو یا ام مرتبه قابله بو حضرت عیسا بر چه نیتیم بو بربرت دل خدیوا</p>	<p>شتر نازله اندیشه مومنون بر ترا ام کیشیه که کیسه هستی کام شیشه حی هند و بی خالت نیه خورشید حیات بر چه نیتیم بو بکنت و ملی بل کرد</p>
<p>مجنون عسی کو ابروی صراط اره کو موب</p>	
<p>ای کیشیه بو شمشیر شیشه طره لیلدا</p>	
<p>نه نو سر لم لپتیا که از ان کیم نو ابر مرده بکله حسنت لبحمردا رضا مندم لبالینت امر کی تو تورا چه حاجت غوغی ناصح منبت کی صبا نچی سحر لوی تو سر سزا دم</p>	<p>طره لغی عشق بر دم خجالت هم لبحمردا قبول کی خمالینت لسا و لبا تورا محصل کی اگر بو نقد جانت قانص له دستم برده دامن ساه بکله نچست تو اناسی بر بضعه او بی فایز اگر کای</p>
<p>حلاوت آقیاست نابری سالم لسا و دما اگر کسختی مرادم دفعه کی بو نو بردا</p>	

دستی بنده کاتبه ام کعبی
 در کتب کاتبه ام کعبی
 در کتب کاتبه ام کعبی

موبو هر که داو که لری مرغی لا	پس بنی طره که پر زینه بهلوی کلا
دک الهی ز زنی دست می گشت کلا	روشنی او و بدل روشن هم گشت
نمک آلوده کن با بختی بخت	سری گشته دهنست چاکه زان قنات
با بد دست قصاص مردم دیدم پا	کر لروی کل دی سبب ده بخند تو

یا رکده بوله دلم چون که نسو تا لافراق
 لقصه بر حقی و سالی پیکین خجلا

گلین او بو مردمی انالید زده با	بی تماشای خالی تو خالی المیریم
سرسر بسته لبی شعا همو پوشیده با	شعلنی داو صتی و انی طلیکات
غنیچه سیراب گشت چو چاییده با	وانبولیوت سبرده با خالی بو
ذراع حسرت تا قیامت بودی گنیده با	روی کل لالت له شمایک کتیبی
داو سیدادی لکویا سبرده باشنیده با	تا دلیم مرده که جسمی بو افزودنی
مهر پیکینت لقصه دل با سنجیده با	کو آرزو قیاسی زنجی بی علم
موی شفته سر مردم جسم شوریده با	نظم سامانی لکوی بو شامی گنیده

تاتی شهری نو یکدم دو کوسپ لم قتب
سک بتوپن جوقعطا کرک اراک ایدیا

دزانی باغ بختی ایلان دو قطه مژنا دا	فکاک هرگز نرا دی مردی صحت سزا دا
دراغم ناشیه دید با بی انگ اوم	سزانی حی بجای مارو قحی سبک بنا دا
مکن کت لکم بوبه سنات سانی الم	بی قف قف سانی فی ربی حاصل بنا دا
لمن دانا سپر پی ماروشن کرک زعی عطا	برانی کیمیا کرس سری برین خیر بنا دا
رکی ان تیه حبش کاه صدی کوی عطا	دلرزی دست پی تصاد دو نمک زعی عطا
ای شنه کمن زخم بختی تازه کی تاتی	حیا بو ماه سپتورم که دستور زعی عطا
لبا یا کوی لولوی اشک ارا نامرغم	رعی دست پی خیالیشتم بقا یا اولک بنا دا
بجالی نامرادی سرن نامرست تاق	لطره بو نو ان پی سبی ادی سچی بنا دا
لطره سی پاسی عصمت و انظار سرد	حکمی دور سپ تاقه بمن میگه کز بنا دا

سختی جدا ناکا دلی سپالم لطره تو
بجستی شش سررشته ام کار بنا دا

شطی اشکم دبی برنی برو ما	هتانی بحسب آغذ مکز برو ما
دزانی چون اسوالم له محجرت	و کوشتم لناد و بحری زرقو ما
لپیر شاعر و سپی اید و صلت	برون نانی بحسب آرزو ما
دمی و صفی دمی تعینت دلرزی	رکی کردن لبر تحفه کلکو ما
لسخو کسینه مغلوبم اگرچی	ارسطو بم لادر اکی عملو ما
لگوره دل بهون دمی اسوالم	عجب تیغ بی است و چایستی ما

سجاولر کی کا سپالم لامت

کسی نی دیوه رهنجی لوما

و کو فواره خویندتی دمی بحکم قوما	بدل پویسته تا سوار خجی بکایت
مکر و ختی سپیری خال درین فانی	سپینه مرد کشتیکه کلک لکم سزوما
لحجر شامصیبت نمانی بر شرم کیم	نخوی بیگنا چپا و پیشانی زبانوما
لسر رود لاده تاری طره شکیان	حبس و سپی لظا دل رکنده شنی باروما
اگر چه کاریه دردم دلی زدیگه یکنم	بر شریخی حکیم آرزو قتی سهرت باروما

بساط دوت و لبر دلی پالم کلمه
لنا و جمعی پریشا محاسبه پنی کیو ما

کر بر بونبت طرت در بر شک خطا	بو خطا فخره با بو منزه بر خط خطا
ش یوه ابروی طاق همه جا در نظر	در کرمی دل طرف قوه و کوه قبا منا
کی کجکالی باوی غم دکو طالی دل	نار راغی خمی زلفت سستی قبا منا
ابرا زنگ عدم نایه روی سستی	بدمی تغنی سپه تها در روی کبا
لد و لا زلف ملاحو که بر لا د نویسی	نفری مانده می لطیفی رخی جانا زکا
کی لبر طره دکا دپت خیالیم جرت	قوبنی کویه بکا دپسته سنبل بعدا
مخ پر وحشتی دل او شوو غمی بے	لرخ و طره تودر دکوی ام و سپه
لفه جان دل و دین مشکش کیست	کر قبول کی لمنی سوخته دل روی منا

دره سا پنجه بخونینی دلی پالم کلمه

ثبته ام زکده با بزم نیه وک کی حنا

چاوه کت و ختی با میا علی جامی می دکا
هر چه می کجا لکل تو اول لکل امی دکا

لو شتر و شور می صیبت دل ملکری کا	تا سپاسی سر عشقت احاطت جا
شوق بی پایان دل اشتر بخون پی	کاروان است بخت و تا که کوی
اگر می بوزند هر کاری میثه بی کا	حالی عشق تا شبی صبرت نشانی
عارضم کو سپهر سار است کوی	تا بر باغی لابی باجی نشانی
چاوی محو است بعاشق کا باد چینی	هر چه نوشی لکم ایتر لبر می سیده
مزدانا و صفت حق با صبی طری کا	و خجی شش کز بوسه ستانی

بدرستی
بدرستی
بدرستی

آمد در داکنی خطا قلمی شکام چند
سالمی کمرشته از بس مصیبت طری کا

نغمه ای شکی نیست که زلف تو با صبا	هر سحر دینیه با دم کوی تو ملک خطا
دل سپاسیم سحر کاسیا آسرا	نهر اشک امشول دیدم و آنقدر زاری
کوی دلارامم بخونیا بو بستی بی	بسکه هر جا کشته تنی کوی تون
چند پستی تیر بر شانزلساد و دلماروا	چسپه بر جارش هر کلم لکن نشه صد
تا سر سرمه لدا ساید زلف تو بر بجا	مانوی بی کر بر ما بی مصیبت سچ

پستوی صبی زلفت کاندو دمی هر کسی دبو تا یکی لبر شوقی چرا
 من میگردم خوشی دیم شادام و شمنی یاران دیرینه و بد شستن آشنا
 عرق بحر عشق سالم دست پای جدی
 هوشنا کال در یاد اچسی پست

لرازی دل اگر تیرت خبر دا دومی دستی بخارینت بسر دا
 شطی غین می برو تا کرتی حرکت دومی یکد پلو سپکی دیده بردا
 قبول نابی حجی کعبه وصالت اگر دل حلقه اوز لطف بردا
 او ذعده سناغم کونه ناودل در تپسم مایه ام درده در دا
 بجی تیرت دلم در دمی سینم باستقبال تو کربنی لدر دا
 دلیم و ک قامت دلگیر پیردیش اگر سبب و کل پسنبل شردا
 لهیمی جور و هسیدی ترتم دلرزی دل بحالاتی نظردا

روانم فی ثاری برق شمشیر
 اگر بکشتی سلم حسردا

فکرت رحمت له دل سلیت برک	بنای سپتیم اگر زیزه برک
تلاشی عشقی بی هر پسر له لدا	دلی سینه سپر بی وترکی سرک
که ساطا خیالت بتیه طاهر	دلی شایحه بر میلی سفر کا
دلی هرام کوره ترک چاوت	له دل مندیه فقه تیه خیر کا
مطامعی جانیه پانیدار غمست	اگر پوشه رایسی دل کدز کا
دنیه طرف خاطر با دپوست	اگر طعم تمای کاشک کا
پیش نام دکا دک ملک شتا	لقامت سر سر کسبو کمر کا
صلای کرد مردم دل است	نظر کا غمزت رخساری هر کا
وصالت پایع بر لجه بن	له دنا کر لیم شوق التسم کا
دکا تحمیر دل جاوت با میا	سر اسرا سپی اعظم کر لب کا

بدن ابرو دل سے لغزت

لمره پشتی سالم سر بر کا

حکایتی غلطی دل بوری کلم بودا
 مقلد ملک غمعی می بل نسا و آینه بودا

بست بود روی خجسته با کف دست	بستا و درم کسرت با دم دم بر او دا
تمام بود جاقه کم دستم زلفت	سنان بود بطایفم او تیره کایت لب بر او دا
الی طوطی سر او از اسرار لنگری را کت	که مایه شیخ شیر نیم سحر و سینه لاله بر او دا
طلبکارم بر پارچه تم با من بوی حاست	شندش می که شاکی شوری روی من بر او دا
لصد قم شانه و با دوج که شاد بر او	غبار می طره مشکین تو با فز با هو دا

لعمد می بین یا را اول صحت بی دن

بپلم کی یعنی باز اگر چنگل لستید او

دل شاده لبندی سپاسی که بوی	لشانه خوفناکم دفعه لم بنده دل بر او دا
لدنیاد اولم که ترک طره تو کاسمه	برونانی لشور و زمره غوغای محشر او دا
لبسر سرتا به پکی هر طایه وی که طرت	دکا سپردن لفرقی با دشمنیت لست او دا
کرتی است دل پسیندا سر بر می	بساگی گری بگری بگری بگری لبس او دا
تکلمه زبانی کشت برین غوغای	لدلما یه بکتریم خوم بدوری و خنجر او دا
ز فرنا دگوره شوری زنت شیرین تو	لدلش نفس تو مملکت کدو کوشای او دا

بودلی تو حس نما خستم اندیشه نما	بومنی سپرو با عنبر و فانی نما
می احمر که در اخا صیتی شیشه نما	آب تکلم نیر از بک که کا خویشتن
بونهالی اطم برک و برور شیشه نما	چه نکانیکه خدا با هر سپی حور و تب
شرفی کو کین و بخت دم می شیشه نما	وام ترا شیه و بنا خن لغت سینه شیشه
بود جودی سرو با غم و دم و پیشه نما	بس بس بتینه لغت سالی سکن بجها

وک پسیه یار و بقدر نیشکرا	زلف جانانه دوری کسرا
هر دو کوناله بگردی دسترا	دور روی او و حسنی سنبل مو
عزقه پیکانی لرزه حبکرا	تیری نور کده پسیه نم روی
شبه خوشتر که لیلوی کمره	کردن آراینده بو طسه فوتو
خوت بیاریزه له و حسنی دسترا	له بنانه منعی مطلوبی عزیز

حرمی تو له زمانه سپالم
بقدر دینه لعهدی عسرا

غلامی دیده محمود تو زیر کسی شیدا	آب تاب می تو و انداره لاله
بیاضی ناصیه تو بوسفیده داغی	لغزغز قیر کون زلفت سیاهی
عقیم آرزو است ایوه جانیا	پیش تو دایه دنیا مشای نادری
لقبه نور پستانت بی پنداره	ابدنا کاتر دگر چه جامه کوفتی بوپ
خرانی ریکی زردم هفت نشوونای	سپاس روز مجنون سر سیه بودید

دو صد جا رو صنعی خچی اسپاس کور سعید شوم
 ستاره بخش من سلم لقر سیکانواوا

بعضی جرد بر هر کسی که محبت کا	لذت بریا محبت تا قیامت که بیگانه کا
قبول انکاجی غیر از پرستنده لاله	فکاکر نی روی کردار می خچی پرست کا
له فی الصفا دگر شی با پایداری	بعضی فنی عفو کر نامه فالصحن کا
دراقی چون فرحان کم بود لبوی نیست	بمفلس مرده منعم دکن صدایو خان کا
بعضی کسکمش دانه عشق بر مردم	دو معنی مصیبت که کفری کفرم بولت کا
سرمه کار پلم عشق تو یار اول حاضر	خجالتی قیامت که بر بی توین کا

زورقه دل دیده دریا و مردم چند	جوش خاطر و کشتی پل غم نشانی
جان ساغر تا جگر هم بخارون ^{مطلع}	کمی غرقه دوره سپاس دل ^{مطلع}
و ای در کی حسم بر روی دلم با سنا	در بخت شادی بود غم تا غم تا آخر
شعله در نابی حرامی شادی ^{مطلع}	اگر می صحت بخرمانی وجودم ^{مطلع}
شوق انداخته حال چشم نماند ^{مطلع}	بم کمانه آید پیش و ک ^{مطلع}
عمر و دل سپان با وجود ^{مطلع}	بوی زلفت خاک صحرا ^{مطلع}
هر که غایب بم لعل آید ^{مطلع}	پی بوی با تو ما کتا ^{مطلع}

زلفی جی رو روی سپالم ^{مطلع}
 بم قراره شسته بار ^{مطلع}

ما یله وک بهری زلفت ^{مطلع}	بجفا سحره لاسن ما ^{مطلع}
زبور جی پستی دلارامه ^{مطلع}	نا نویسی کنی ^{مطلع}
عذر می سموعه عیادت ^{مطلع}	نی سکارینی ^{مطلع}
عجب استه خرامی ^{مطلع}	باره بو پخته ^{مطلع}

بوی

دو کوا بر روی ملائت قدم نخست نما	بوده از پیک زارم لفراتی مسمی بود
در مقابل دلی پالم در روی مکر کیا	مهر جانانه بودید ایله سرخاکی محند

با حامیل بنی ملکتا بیله سا	دوستی من لغو نیده لور روی بلا
سوهو صرغنی اولم ثانے حفظا	پنجهستی روم داجکل کدیوشک
که کنکیشی حچی کنکیشی کمر با	دل بنا بدیت سجی دل چی بره
دوستی رود نمانینه بر سینه کدا	کربزانی چونه حال استیلاج
شرح تو بو ابست داتا انستا	سر سر سجیده بو طومار سم
واجوری کل لد لسی خار ما	کاشفی اسپراره بلبل حقیقی
مر جانی مر جانی مر حساب	بو صباح بخیر دل عنم تا توه
معجزه عیسی بو چالاک عصا	سحر کرمی من قلم دنیه چی خرچ

زده پان اعضای پالم تیره قص
 هر صحر منری حست پر تو دحا

آشفته کناری کت کبیر برخی یارا
 آری نیر جدی مار ز ابوری سلمی سطر
 غزمی ای پر شوهرم بود صحن صی
 پزار و بر اسپانچم نوعه نیشارا
 مجنون بیایانی زور اسخی آدی
 نالین منی سکیس جا بودیه کجسارا
 بو شادی دشمن با تاسم لغنا بزم
 ملفوفه نوسیدی نارودیه باغبیارا
 آشفته و غمگینه مارم لغصه ناصح
 وک تازو کلی باغبه شمرده لیا و خا

خا بانه لکل پالم نزدیکه ترجم کا

بم نوعه لکر بانی خورین دی له لی خارا

پنجه بو تصویر ابروت بی بودی نیا
 خامه بو بخسب کبیر بویت غنیشانی کا
 قوت روح کبیر کت یا قوت و کوا
 منع باراری عشق و لعل تازی کا
 قامتی تو خیر شریک نهالی جنه
 سرو عنای کلات ساسلی آسانی کا
 سانه تجارت و خصل هم حرف کز
 سر چه در با هم بی بی پیش عیاشانی کا

کس نیه او شوخه حالی کا له سوزگام

پی بی پالم لغصه و غمگینی کا

دیو بی

دیدنی ایدار بهر باره سپوری کجا	خویش نزدیکه نزدیکم ملا دوری کجا
دسردون ناپایدار و نارسیمان	مهم قراره حیفه با معشوقه مغرور کجا
عاشقی سگین قوبلی طبع لبر کجا	تا قوبلی عزبت اندوه برنجوری کجا
داخلی بزعی حقیقت کی ذبی سلوک	تا بجزینی اختر رخساره لکوری کجا
پرستش با عیان کردم لیره پسته	چا وکت تهمت بشعاعه شمع قوری کجا

آسمان پالم کلک کی خنده صد شیون دا
دل الضحیکه ملا فیه سی معسوری کجا

طره بواب لقای چیره ذلی بزده	بود سیل با اگر کا خضر فی لهر
و ابدل سپیه جدانانی بری ترکیه	کی بدون نمی طبعی چکان عفتا
سری کثوفه شسیدی کلی هر لزار	دی سپکی می تا بحر لوبی کجا
بوسه فرازی و صلیحی بخاری نوینج	حاضره رتبه پستی به جالی حساب
هر طرف رمل میان نهو لکر م تووز	تشنه لک کاشی داوه بر تنی کجا
کنیکه بقدر کشتنی اولاد سخی	عوضی سالم دمی کشتنی کجا برنی کجا

سر اسر مکت دل پر بولہ آسب	لروی تیری مرہہ خونریز محبوب
شکا ندی عالیٰ لہا مغلوب	سپاسی رکشہ بوجا و لہم شکن
دہنی چنی حسن راج ملک محبوب	سبر دلما حوالہ عنسزہ تاکی
چہ حاصل سر سہ پانی چاہی ہے	بلین نازت رودی با پوشتن
اگر محرومی یاد کا یار محبوب	لری مہرا بہت امی عیادت
دکیشم بکنداری جلد جا رہا	مزم ہم ہم بر شتہ دل دہم
و کو پیر امینی یوسف بقیوب	کیا ندی بوم صبا بوی عطر لکیو
اگر دہم تم بجائے دست مطلوب	مختر شیا سر دکا رم لعشقتہ
اے صبر ہر منہم استاد اویوب	لعشقا ہر منہم سہد رس محبوب

و اعف صعبہ بو عاشق لہجہ
 بسالم زہرہ پتہ اکل و مشروب

حالی مہاتی منہ دیدن رومی پ	آبی حیاتی منہ بوبہ لبوی حبیب
حیفہ بلا تیک کچے نزل کھین	شانہ لعلت مدہ جی ذلی آوارہ

غیر لب کی کا چارہ دروی علم	نبض من دردی من دورہ پوی ^{طسب}
دیدن ابروی توختہ شہری	دیدہ جاہدوی تو مایہ خلیہ و فریب
رونق کلشن دچی شاد کلون	آخری مایہ ہا رقرہ ہرعی غلب
آخری می سرہ دولا دوسپہ	یک فاطمی کا ہر نہ فراروی ^{طسب}
کفرہ اگر درکوی رخنہ بودین دول	سجدہ لرووی تو کفر فاضی ^{طسب}

صنہ کن یک یک ناک حسن آنک

شاد و عمدہ و فاسلم و صبروی ^{طسب}

رہ پستہ دل صبرہ ولی شاد لکنتوی ^{طسب}	چو کہ نزدیکہ بدایم کلکی روی ^{طسب}
تہ عا نامی روا حاجت اربا نیاز	روی دل مانگہ قبلہ ابروی ^{طسب}
دیدہ شیرینہ کہ پر پی لرسکی شوم	چو کہ تیدا لیک پاقہ و کوچی ^{طسب}
لطو افی صرمی کعبہ روح صاف	و کوچی حج حبش سلسلہ صوبی ^{طسب}
کرچہ خرمی صابہ سکا تو جہی ^{طسب}	و کو من جذبہ لرووی دیدہ چادوی ^{طسب}
بی سر قبلہ دلمادہ اسمی ^{طسب}	ہمی ازہ کہ روحم لفضائی ^{طسب}

اگر می جو بر می کشد بر ما وجودم بر او
 قر سبب علی چاره لذت می

للف الکریب دو کلمه غنچه
 مهتابه لر می دل مار و عترت
 مخالی استانت نامقیم بم
 کفایتی بجای الغم مضمب
 لالوحی تربیت فی حیاتیه دم
 بحر الفیقت استادت
 بر می چپ نه بر می نو دیار ب
 لر می مه نایمی شوق کوکب
 لبی شتم خرمی ذکر تویه
 بنار و حم له تذادیه سراب
 طلب ناکم تقانی کرد کارا
 بغیری وصل دلبر سبب مطالب

قدم سرخوشه سپالم بود تردد
 لقله بی عابته مشکی مرکب

محبیطی عارضی لبر سر و ایت
 بدوری لب کله ارر بر سبب
 هوامی حاجی است بر می بندری لیلی
 مسافر و سپیست سوی حین کورن
 بر می دید که قسمت دهوری اولی
 به تم کله دماوند بوله اسم کرده

لپرده غشویه تا روز کوه میانه است	کدامی و صوفی چو منی قوم دشمنان
لدم روح الامین صبح در آواز است	دعای بود دفع چاوی چو منی تو کرد
لشوق دایمی سیرا تیره چو منی است	صدی شستی فرنا و کینست چو منی

همیدان کویه خورین زخمی دلی سپرد کوجان
 لسروده با می چو منی کلام که نطقه زلف است

همان رایه مه آمانه دک روت	تالی کیش به ناکه لپروت
لباس منعی آبی حسیه	دلی می ظلمه هم سو که کیسوت
جوامی سپه بی فن ای دل کقط	مهیایه لریا چاه ماروت
که تو غایب دلی تار کچاوم	دلی نطقه لصرمه خال مه دوت
بیادی لعل دلبر اشک غنین	مر بره لعل خمی نادا سیاوت
لنطقه طفل شک آجو عقیمه	بنا فحالی صبا کر بو خطاوت
لکل کربشته نجی من مژه تو	هیایم کرد لره تاوک کین جوت
تبی محرقه بوستان لپوت	دوای تبرید من عتاب لپوت

لبا غنچه مشقی لوی لوی کو
نخستین گل نخله تو دشت کت

مپوشه رو برو روی آفتاب

به بی روی تو دل رزی سلمی روت

دلی پر شرم جان با لبه ز کانی کت
حصاری بکاشه در کسی کت

لسمی تا تو چو دای اخالی غمزه دیر نام
سنانی بوش چو نی دل دمازه پرت

میانست بویه بر کاره تو قلم لسمی
تنگه زمانی با بوسه شمشیر

دو ادعی جان دل ناکم و کین غم زود
ارنجی ضربت شیراز به حال تبر

مفح فی نامم بالفخر طر جان
دوره ای بادش بگیری مردم جوان

بیرت هر کم ارت کی بر کی نظر نام
لمر کا بو تماشا بازه دریم چو پخت

در آنم فعلی سپانت اگر چه بونظی هر
فریب من مده زاهدت پخت و بدو پرت

بمکنات ای شوی ظلمت دلی سالم که در طوبت

چو پیشت با بوی صبحی هم خساری کی قنت

اگر باوردگی سو کند با بروست
بال آساحتم یدم بومسی پت

دروناکم بعفت ده چینی کیوت	دو صد عقدم له دلدا یه پستو
باشونی نکاهی چاوی جا بوت	فونی عشق تو بو برن طلبه
بکوشه لبش یه خیال سوت	لکھی سناک چا نیم بلیت
بکرمی تاب شعله اش حوت	تورنی برکه هجنت سپانیل

کناری چاوی سپالم جو یاره

بسرو می فاستی مورنون دجوت

وی مرغ دل چپه تنک دکلاک	ای طاسن بن چرخ لنت
وی نیور حشر چه چم قد نامت	ای سبیل زلفت بموم عطر شام
وی مرغ دلی شیفه پرست	ای کرده جانم با چه بس کسرت
وی سر به شاری قدی پیک سپاست	ای جان بعد ای کجسته شیرین
قران نفای مسموم و جور مدت	قاصد طرف تو و سناک کی لیایم
بخشی بینی مرده چیا تی له سات	قاصد نیام پیکه لعتن خضر کجاست
سادهی ره امه کنی به هفت	توفیق مکر آرزوی دیدن مجبور

با سجده بری کبک می نشیند
کشت که بر شطری شش سخن
سالم کین خوش نشان شش محراب
قد در زنه برید که قیامت بقیامت

تا سیر لغت و با وصف

سالم که کجاست

دک در و عقیق نقشه دندان لبی است
مشای رضا پنجه اگر بجه له سر است

نارنج ز لیمای کوی چاپی شش است
طلوقی می شیرینه پادار ز نخر است

چخت بجا مکره سور یکی تلخ ز کله
خونی زلی سن آله بو نچ شمش است

بج نخل لعدی سرود چند و نوزده
سیر که چه شیرینه فیت کل است

کر سپت و نقاب لای فی الصلح و بن در دم

مخزونی سیه شمان مخزونی دیک است

دانی قالی دل که مک کی سوی شش است
او که خوشها سا بونه بستم است

تو او نابی لسوای عارضت بود کف است
له او می طره بر بو کوتر ناو چاپی است

کفن بر اینم چو شون رستم است
بخون لودره زادن محشر است

سرم اول قدم انا لسه کوچه پرستی عشقت
 دل دینم برینیا چو سپهری چای
 در پی سپی کر لمجورت به پیکانی مرث که کند
 حمیده قائمه سپالم مکان آسالم حضرت

سار براری بوسا لنیم له داعی وقت
 بند بندم فی صفت سوتنا ساری محنت
 کی لقب رانا مجشر در چی بایت لودل
 رخمته بو عاشقی لداوه ترکی صحبت
 دینه خاطر تا بخوانی چس تو حقی تک
 قد برن پانی نانی ذکر شکر بی نعمت
 رسپته دل بنده لطره طایرین ولی
 رو شنه کلیم لبر شو فی خیالی بوست
 سجده چون دک مجسنون سزده
 بو تفریح کر فرامان بی با غاقت
 بی موق او منت اوم قلم نینه
 اسی تو انا بو ضعیفان کوانی ضرورت

ترک دامن کرتی لبر کی سالم مرک
 ناموسی بروی کهای بی خار خالی برت

بزمندی نیه بود ادم کر یقده کت
 خمر لفر بر شات بو صر فقهی کرت
 همیان سوی لمن پوشی در بغا بازم
 بقا لونی قدری حاجی در بخت ساری کرت

ز تکریمه بلا حوربت کجا که مگر کنی آخر
 بدین عاشق دست از لیز نامی با ما کرد
 له سمت تا تو آنا بی حذر کنی بر آفتاب
 له دامن پای بو سپی ز صبا کنایه کنی

لقربی قاصد دنیا بختل شمنه بایس
 هبش یاری بر و سالم که دشمن در می راکتی

بنده می جان ادا کی بوسه دلدارم ولی ز
 دکا که حد و ابون عهده کارم ولی
 بپاین کرنی غم سهرم سپین کنی
 دپی صبح و صلت دیده دارم ولی
 حکیم اول ضعیفی که دوم کشف انانی
 دکا آخر دوا می قلب بیمارم ولی
 سهرچی که حیاتم بی رشت ساجم
 دکم روشی تماشا می باش دکا دارم ولی

بشهرت سالم آنا لاجرت کف غم
 دبی روشن بو صلت دیده دارم ولی

شور سهرم کرد و نانی حمیه با منون قات
 با پرسی حنتمه دکا که مجنون قات
 کرش لپه پیکر سگ ملک روم ادا می
 دینه یکس دو لکل در با می مجنون قات
 رامی خوی کردم له اولد اولد جواد می
 دست و پای بسیم سحر و کید و آت

دک خطی تپس با نای حضرت از وقت	بیطبعی عیسی پست رو بو پین
موج و کرد ابی کانه کوی که رون عا	سر چپاری شمه چا دم اگر و اهل قلی
تا آب پستی و جنبشی حاوی یکون عا	نه به یک یک طلاق دن کشته بون
سر زمین قوت و او ک کج فادون	اسی قریب تا تو لکل من ظلمی غونی کی
پستی او دیشک مینی خج پشیر کردون عا	عاقبت بی دک عظمه فر شمس از غنیم

تسکند پستی و لسی که وایه سلم مرده

شادمانی وی لکل احوال محزون عا

کواحه جد ولی خیا ولی کوی عا	پسلس نامه سردوشت بازی از چکا
شکته بود ولی عاشق صفی کشته مرگ	شانه فتحیه و ختی بریت لشکر غنی
کرمان چاکه هر جا کل روی چاکه کربا	لبا غا غنچه دل است که حسرتی غنچه بویت
منا و هفت نه بو عالم بغیر اچا وی	له لای من زلفت تو یه باعث کینی
طلسمی با لیدر جاناکر چا بی زخمت	امیدی ز این راه حسرت از او عیدت
بعضو ا برده تو بو خدا و چه دم لدا	بغیر از جان نفسی فکر می ییچ کاهولی

زنگت موم را بورد در بغا با نحر روی دست	ختم بویه قدم له غنچه ابرو که کوه روی دست
کی بود پوت هند میان از زنگت سبکین	پادشاهی ماکت روم خالکده سبک روی دست
سسله که صد ضامی ک من بخند زهری	ساکلی دین در دیکری دیده جادوی دست
بال کاتاره دست سری فی کاهر	کر که کگذار ابر سپین قامت نجوی دست
زخمه شیر خاتم بی دست شبها بجا	در هم دوطولانی قمار که شمشیری دست

بود دوا می محروق دل پسالم حویره لای حکیم
 قد دوا می تبه یدینه بو تو مکر لمیوی دست

دست مبردی لبری استیله غمزده	منضبتی شیر داری بو کجی برده دست
موی شکفتن تو پاشی اولی	زخم ناسوری لی محزون کوهیوی دست
قوتی بازو بکار نامی لود عشقت	شکرگیری ناک است من دیده با تیر دست
ارو نامی لغت کوی کوی تیر غمی	حال تو بود دیده دانه زعفران دست
عشق تو بود جان عاشق و کطله سبکی	بو که رفتی دل ز خفت همی روت دست
سالمی دیوانه شیاره بچش میوح تو	یکه بکنه یک بکیر و صفی همی بو دست

همسایان است که هر کم پادشاهی می کشند	کرچی چسته دلم دیان خیالی العالی
لهر سو حاصلی ظلمت ره اندر ره لکدیو تا	دسا او می حیاتیش والنا و حاجی کشند
اگر چنین است نه تنها امی خسرو جهان	دیز بی سر له میدان با بازی کوی چو کشند
بشریحی محنتی دوری دی سختی می تویم	اپاش دردی جدایی که بگرم بکشند

مرامی خاطر می اغیاره زقارت لکل سالم

بشلی طبع دنیا به وفا و عهد و پیمانیت

نایلی می چو صورت منی آواره عیب	عاجری کل بجای بلبل چاره عیب
نوجوانی بیستم دل به لبی تویی خدا	پنهانی بجای ام سپری ناره عیب
جوری خجسته کشتن بزم خمر غمزدی تو	لصبه می خنده گوشت تنی دوباره عیب
کمی تیره قدرت مردم چاوت لولو	آرزوی حاکم است مردم عکاره عیب
پایه نیک و بدی لم طبعه کلب	بهوسی تبدیله لاسی ام سر و سرکاره عیب
دیدنی قرینی قیب بوبله رکوتی دلم	دات برده می آینه دا ام خطر نگاره عیب
دل لر قصابیه دگوزده لهر بر تویی بو	سواهی بوششی من رقص حایه عیب

نالہ سودی نہیں پالم لہ دلی کافر دا

لبت و بزه با لم ام تمونا با واره عبت

گر چہ فی محشر شفیعم لا علاج	شادمانم پیت کورہب سنج
آسوی چین کر بہ سین کی بوت	در زمان دینی لکر دنیا سراج
خاک و سایہ کوی تو کرہت کوی	ناموسی آیتہ امور مخی و تاج
دور پستانت لرف جہولہ	واکلفہ آہونپ کوسی علاج
عمر عاشق وک دفانا بود و لبے	کر بدی بقدر جان امری رواج
نکیر ہوت دایم لنا و دیدہ پراو	ظاہرہ وک می لہ می پردہ بواج
بولبا سپی طالعی و ارون من	پوفایہ عمد تو وک رکنی مزاج
کر با سنیا آرش نام چارم نینہ	شیرد با تہ طسج رود بہ حیاج
معنی الاف بھمت ۱۵	پیش اعی سر کسک کہ نورد و اج

کوتشی ادارتی اصل سالم کہ بوی

رسم ہو بو با عمرت جائزہ ج

لالی کردم کلاما بعبارت فصیح	منکی ریتہ برینم منکین ردی ملج
نخطا بدتره تا صد درجہ عزت	مایہ فتنہ دل و تازہ دلی لاو عشق
رزم پیش آمدی کاری سہی چارہ سنج	موج سان پتہ طلاطم با بد مارا
باورت کر سہ با بقداستہ قول صحیح	غیر لوبہ لبی تو چارہ سہ بودم

پست و چاکب درہ ری شہن لفت سالم
 صدقہ عثمان و وضو کرک شکرانہ ساج

حی من لم دوما زندانہ چہ کلمہ پند	ناموی و خنی فراق صما وعت کلخ
دل بچندہ دکا مردہ صدنا آرخ	جیم اگر کلکشنی ذورہ بی صحبت تو
او اگر مثلی او مید احمد بیک لرخ	زکات شہید سپا کر بگر تادی
مصطفیٰ و عرفان کلمہ کر و ذہنی	عالیہ تہ کا جسم لمد و دوی عشق

بقربانی شکر خندت سہر خند	دردم شکر خندت شرف خند
قدی و قوط قبول ناکا کمر بند	لقد ما اوستی من مثل کمر بنی

بروی و صلا چشم کر مجھ چہرہ	کہ غم با ناخدا دم چند اوند
لہ جہری روی بہاری دستاغم	لہ دلما یہ خفت وک کہوی الوند
دلی ششم محلی رحمہ سادی	باوسی یعنی تویہ آرزوست
غباری کوئی عقدہ کحل و شش	سجھائی لکشش بی جانانہ کوس
در این غصہ تاکی بارہ بودل	ہما تم بی لہ سپ کہوی دماؤ
مکن غم نعم بی اور پستان	بجی بی لمبیلے سچا رہ عورہ

خدا یا محنتی سالم ہما کی
 لکارا پستی بختی ہما چند

کشاوی عقدہ خاطر بکاری اویش اور	دلی پر سور ششم خوشنودی ری اویش
مقیم خالی از بی جانانہ دویم حبیبی	لہر چاوی عدہ و بون دقاری اویش اور
چراغی عمر ششم شوی دور بی پائنت	رمانی وصل و لبر و کار سی اویش اور
لہرمانی پشیمانم اگر چہ شش محبوبند	بکف حبیبی دریدم اعتباری اویش اور
اوند باری کج شش کی نام حیلہ بی اوند	بیادی قدسرت جو چا رہی اویش اور

به بیداری لیا دی نیم و صبا غم به سپالم

کجوزا دفته بوس کناری بواوشن ابورد

لکل امید خاکم بونعدا چسند	من در لبر کجوت من پر کشت
برو ناصح کجرفت کویم کز انده	له لای من بعد ازین هودیر چسند
رقیب بکره زبانی لمو پلست	مسا با ت قبول لاک حن اوند
مندانام کج بقه پادشاهی	پاسن خراب اسپیکن له لای زند
مجرسی ارعشت نا کر یزه	دراغم من معنی لند و پانود
تمامه ویلی دیام لست غم	ولی آخ حلقه کیسوته پاسب
بست تو قنده بوم خسر بی مال	له لام زهره به سپ تر لند تی قند

کشدی ابدل امر و شکر یار

لکریه سالما کردی شکر خند

منو سپم چون لجر اناسیاری می غن	دکا کم دو کجی اسم لبردی نظر کا غن
چه جت تندی تا کی کوبز ملگری نامم	که پر بوطی امی کجی تو دنیته در کا غن

له تذوری فراقا افنی کتوبه کریم
 و کولش کوی اگر خین کبری نیک غنہ
 له بندی دومی نصفی سبنا کتوبه
 لپرده مصیبا پر شمسار مینا کتوبه
 بجلو پوشته وصفی حلا غرق تو
 احاطه شمع معنی اندر و کفر غنہ
 چه حاجت پر پستی احوال شفق
 او خطی پیشانی له احوال خبر غنہ

لغوی شرح مار بو فرقا سوادلی

که کونسی سالمی کسینجانی جا کتوبه

بقصدی فانا روی بخاری میر غنہ
 بریدی خوش خبر میاوی کتوبه
 خطابی غایبانه عاوه داوم تهنای
 رفیقہ بودلی غنیمت کتوبه
 کر مرثان شاره کرد بخت سنجی کتوبه
 لرغنی خون چکانی دل کتوبه
 گرافتی شیرین بان عاوه
 دهان شیرین کاهر و کتوبه
 قدوسی فاصدت زندانی حیرانی کتوبه
 دکاتر روضه صحت مشافاتی کتوبه

نشاد علی الطافی دست بره سلم
 بود که لبوکت و کتوبه

بشر اخون بک بر مادی عزت نصیر
 با تخلصش که به اسم لبر و برتری
 نور فو که دنی چاکنی مثنوی شیر بود
 مرده تر دسته لدلما و کونوزک
 همه جا خاکشان تا مدحی زنج
 کافری آل سپیدی دیده دبا دل
 تازه و دمه سر صفحه دنیا نعمت
 بسا کشر لکد ز مایه و کولک کت
 دوشستی بدست و شری از صنایع
 صاف و وارمی ماهی بکاکر دهنه
 بنجاری عجمی شیوه نو نایضبط
 تازه اموضه کی شقی کا خطیر

زیره سر مایه یوسپالم و کرمانی دبا

شعر کردی که به اجلوه له لاسی بک

غنچه خال لب و طینه بار
 سپنل سیت و نغشته و کلنار
 ناله لاسی یاره خنک و دم
 حی لکلذاره به بی صن و بهار
 خوفنا که دلی آزرده لرغف
 حالی تخمه له شود امپنار
 کردی یکم بعبت قد بلند
 هر که سوره به قابل بچنار
 که چه آینه دلی تیره له آه
 آهم ایشه بوچهره یار

سارشی طره در وی افنون
مازی در چسپه بود پیشی مار
و کسپ یکم سخن بازی عشق
میت در غلبه رسوا لغتار
برید است از بدن از لبت
شانی است طه جدایی بش

پالم ارطوطیه بی قند لبت
ماست مهبوته و کوه تیار

رمانا کا دم طره حسنی یار
سری نبران سادک پر چسپی یار
عزیزه دل ساد و مرص لبت جان
رمانی چه نکمه او و محرم یار
بوسه امی صبا که چو مصیبت بد
لباتی من بفرصت ناود می یار
دلی تکلم نه منی برو می شادی
رفیقتم بی اگر غیر از غنیمی یار
لبند اصرب هر کو کوه سر دل
و کو در رسم طره در همی یار
دبیته باغ حبت دفعه لبه
بکایه لاما که مصد می یار

لنا و لغا برود لدار پستو
وسه تینی شود اشع کافر

دیشی شش نخل و فیش زنبور	تی شیرین دانی زهره چشم
نظر ناکم مکر بودی منظور	اگر جوری بخت بسینه دنیا
بمیرعی سنسره سر ایما تمصور	لبر کاکردم درعی تمتم
بلعی عتابه داروی در محب	لبی تو بوتی من چاره پاره
لقعه چین زلفا بو بفقفور	کس ناکا حسره امندوی خال

بخت از نظر
 بجزرت دل کو فی هیت نالین
 دل بسا لب نه آسا کر کلم دور

فی آسادیته کویم ناله دست از	و کو فی تالیم کرمی لبه یار
دنا لیتی لبر طولی شوی تار	ولی چپاری سیدارم لر زلفا
دکا خونخوش لبر چاوم سید	سرمی زلفت کجودا دیت پیر
قبول ناکا ابد تعمیر معما	و با پای نهامی سپتیم لب نمانت
خجالت ز کرمی آموی تانار	اگر افشای نفخه چین زلفت
لجرا کر به سپنم زنگ کلند	و کو لعلی لب دی شکلم

لکر و غایه تا بخشید کسب
و کومن کسب بی سالم کرفار

حوشا هر جا که هندی لب کایار	بر میه معنی لعل و نمک ناز
در خنج خون و کوفه آره دستلی	شهریدی ناوکی شرکان دلدار
که فضا و قصدی هندی لوی تو کجا	جهان کرتی سپهر سر ز کلمنا
پناهی برده بر چاوت دلی سنگ	دوامی بپار اگر کبری بپسار
بخالی کشته بخیر زلفت	سحر دینی صبا بوی مشک تا مار
سری زلفت که فشا بوردوا	له لام شفته بو ترتیب اشعار
بملا بگری دبارینی له پسرل	کپیه کشته لوبت بهفتار
در پسم بی لسا کاوا سپهوی	نه کل سلی دل بیسی نه کلزار
بو خیتجا لکل تو آشنا بوم	نه حاجب بو تاملغ بو عبه ایار

بحالاتی نظر دالیم دتوری
مرثت غوزیز دلم پالم کرفار

دکاکاری سپاسی طوس نوز	بدل ختی که مرگان دلسر
بیاضی عارضت وک ماه انوز	سواد می صین زلفت کن شوخی تار
طلوع ناکا لشرق شمپ خاور	بما تو در سخن و ختی سحر بره
عقیقه مادری دنیا لدر خستر	بر کنی دلبرم تحقیق بایسته
وگو بر پزارش بین بو کبوتر	مرثت بود دل پر شریکای ایما
یخت دکرم لبر دیوان محشر	فریبی قرض بو پسم دی دنیا
برابر بودم شمشیر و خنجر	لمرگان بر بکیش ویر چابوت

که تقریر عسلم و فضل سالم
 با وی عشق تو شش تویه دفتر

لظره و روزه مجنون لیلی است	بروی روشرا نواند لیلی بکجور
جوید ایله شانه نخل و زنبور	کمر دردم بد شامم دستی
لرژر چکالی بار احوالی عصمور	دز انم چونه تامل صید شقه
مبلد بوم دایستانی موسی و طبله	لوصلا هر که یارم دوشی نیای

چا و بختی سپاه دور و کرم
 رخ کنی به بیتت عیر کا نور
 بدشمن بونش از هم صورتی
 مهدیه کی دبا آسینه بو کور
 دردی شان حسی سینه چاکا
 زلفا کردلم مشاطه کا دور
 بزور اسی سپنخ اگر سر کرم
 دکی قبری سیشش باز یکی کور

لصدقا و صلوة بوسالم فرقت

بدل نزدیکه دایم کر بن دور

بچین کر تویه زلفت کرد حسا
 چلون سازش دکامارت لکن
 بختی دل کبری بیتت سر حرکت
 اگر سپتو دلم شادنی بکلزار
 دلیم و ک فاست برودت مه پود
 کرام صاحب قبانی ای کلده دار
 اگر شهباه بتو خواجگاسم
 صبا سانی لب کسوسی بار
 طوعی کرد که حورشید نیکرت
 لصبی عکس ناجی کرد نمودار
 نغالی الله چه چسپ یکی بنا تا
 لفظی خال زلفت چا و چسپ

است

رشی کرد و بر جی ششم بو مرتین	بغاز و سپرده و مقراض و کجا
سبیل زار زلفا کویه نام و بلخ	شود اول و کوشک بکر و شیار
چینی کرتی کز می بوی کرد و لاسی دا	بنفشه و سپنیل و سیب و گل و مار
بر و ما و ال ابر و تیغی کیش	و کوه سپین علی و صغنی کفار
ز پی روین شری لو بو کوشش	الهی پس نبی مک مر کج کفار

دکیشی غنی نبی سپالم صرف بهت
و کو منصور اگر بیه سزار

رافضی شیعین لهر دوزان ز لپو پنجر	مهره صدقه ترا بر و کوزده
یا علی خوتو درانی دایستانی غارو	جهد و صدق و پاک صیق لکر سر
مجهت تو خصمی افغانی خیر ابو دوی	کی کاستمت بز و جبه سیدی
بجیشی غماز نو بو بر شعی شیدا	تو بیا دی غنی جنت منزلت باغی
فرق فاروق و سمر ما کازانی را	حشر شمر و اولکل یک خدای داکر
کی علی حضرت دد اکس دی باریانی	عالمی عالمی شیعین حضرتی کر

مصطفیٰ مرکز شمس و مقصدی راضی لیا
 شیعه کوا بهر لرفه اغیر عصیان

هر شو که ما هستا بی سخت در کوی لود	کتابه دلم له تیر کس پر دبی له نود
تا محرم بزم وصال مخلوتا	ناکم هوای قهر سبب و لغای جور
فی اعتباره مردم اگر مال و بدنی	و حسرتا نه قوت رزما نه بدنی
دل که بجا شایسته تیر کجانی	ما کس چکی حکایت سهرام و صدی
و کطله اشک دیده طارم مخرج	مردم کلم لکنج غما یا شمس روز
شونیی خندانک عنسرتو تو بوی	نارین تالی شرف کیده میری دور
امجارا کر لطنه ناصح دم حسد	ناکم ابد رفاقت اسپان شعور

سالم کنی له شوکت منم نظر بر غم
 نادم پاپس کمنه فقرم تصد

یا ذلقت اربود مرکز کان یار	زخم تیره ضرب تیغه و زهر مار
طرفه العیدی حب انا نم لود	کر بپستم بی زما حسی آستیا

و لغتیری زلفش آشفست بوم
 شب بسیه کارم بوضعی بود کا
 ابتدا دایه ازل سخواه شیر
 دایه لطفی طالعی من گوست
 دست داد بوم ز لور مالینی دوست
 کر معارن بی حسرت ان نهبا
 کی بسلم دروچی سالم که بو
 صدیچسه اشکاری سوار

کی معارن بن لوصاروی ^{خسبانه} _{سپاس}
 قدیم ناکن لکب جام خزانده
 راستی شاد و قدی بد ازین
 هر دو موزون و بسکین از خیمه

دایه لطفه صبر و بردی بهر تی عشقت سناو

تا حشر ناکم مگر دی من سپاوه و او سوا

بحقیقت صنما دیده سناو
 بو کینی جگر الماسه مرث و بی نظر
 دل قهای خوار دو کجا کردیه قرق
 کردیشی تبر بخاست بقفا کتف
 منزلی عقری زلفه قمری چسپو
 لم دره بو بنی عنده ابد بخسفر
 کوره شیشه پزه بودی نغم عشقت
 له قفی خوش ششی ام گرد امو سحر

و اقصی ساری کوز و کواکی قدرت

سالمی عشره مجربه و لایحه

و کویک ابل نایزین چغنی چغنی	رتبناپ کنی کون چغلام و چ
دکن انهار رزالت چه کله اوچ	بامیدی کبریت شام و چ کسان
حمله نزدیک نجابت چ پیل و چه	بنظر حمت لوده نظر ابل
چینه بوقا کبر س طول و چه	شرف خلقی خاصت بقدر کجی جان
جرمی صغری احدیکه چ سیر و چه	زدرکم کاه کرم قابله بودت تو
بشیر جازی کرمی تون چه صغیر و چه	سطحی دنیا و کوهواریه و طفل بشر
لم ربه مجوی کمالن چه بدیره و چه	فکر خاصی درنا و قدرت تو ضعیف کن
چه تفاوت نیه بویان چه پاپ و چه	طالبت کینه معافی اصفافی و حال
طاهره قدرت صفت چه بدینا و چه	شاهدی مخالقه تصویری خالق آری

حرکتین کلهی بخششی تو کوه و ک

زبور کین له وجودا چه فاشن چه صبر

زجره چشمی نورانی نوشته کردی	سروی شونا سحر مار لب بری
پالکی جاو حقیقی کرجا بزمی دکا	با کجینی در عی شقت ابتدا می
شیره پسته با حسن قوت طغی	شیری پسته بی ماری صحن
نار سپیده که دیکه پسته شتم	بوی خیم دی لغزه دی لوی بوی
وک له تاریکی شوانا که پسته	پرده زلفی که لاداکوته در مدبری
تا کفری زلف برادک فارسی	مهم در آن پیش این هم شری عالی

کی بدمانت کا سادستی او کا سنی

نوشتهی حسن حجاب و صالحی سکین فخر

اگر سوره شامی بی لبر نور طغی	دکا پیشانی مایم له دیو جوار سحر طغی
بسبلی تی کن این عبارتی قدیمی	مبادرزاد اعمی که کجا لوزی صحر طغی
نشانه کوثر و سده زبانه صولد لارا	له اوضاعی من لقا بکجان شرف طغی
بدین حسنی که قطع علی شو جابو	له پیکانی بخای هر طرف که که ز طغی
دلین جاشا له سوزی دل کی ای بوی	شکاف کیم پسته نیم بی شمع فرطی

کجای اسپه خدی که بچای لالی ^{دلما} را الماسی مژه بومکینه کاوشن غلا

لبر تری که پالم حلون ماوه دلی رازت

دکا ایامی لبر خین لسا قوی حرم طاس

قوسی اروه و مرث تیره کجایه ^{لعبه} بخت قید دل و آفتی کجایه ^{لعبه}

پرتوی عارض ایه دلی صد پارک ^{لعبه} فقه شوق مه و چاک کجایه ^{لعبه}

تیر بارانی کجاست له دلی عاشقی راز ^{لعبه} تیره سو مان زده و کجایه ^{لعبه}

تبعی اروه جنت صد قیاسی ^{لعبه} باغی رهنز مه و شور جی کجایه ^{لعبه}

لبر اروه عینستی تو نخل مرادم سوتا ^{لعبه} باغی شادیم بودیم ضعیف خزان ^{لعبه}

بعلی بویندت دادم شینه اگر ^{لعبه}

خواگر پستی ای شوخ زمانه ^{لعبه}

کندی که بچای و مشتند ^{لعبه} دکن تائب له و عارک ^{لعبه}

اگر شه هم دجشم کا ^{لعبه} ببنده خال تو شیراز ^{لعبه}

شوی ماوه که بید ^{لعبه} لعمدی کل و کو مرغی ^{لعبه}

دو پخته پاندار شبدیز	در یعنی بوشیرین کو مکن جان
بشیر و حقی شیرین پندله پرویز	فلک نختیه محشر خون فریاد
لدلما یخفت دک کبوی آریز	فرج دینه خاطر کرسندج

بزار می مدتیکه والبتدا

دلی پالم له ناو زلفنی دل آویز

بتا دم مخط نامک تحت اوز	بدور مد اوفا کیش ویه مرکز
بتا قابض نبی روحم نکا کز	مکن نامک نماشی عشق جانان
رکی دل در اوک رشتیه قرز	بنوعی پخته داوم چخ
غلامی چاوی سست دخر می رز	رادر ادره بندوی عبت

شوی فرقت لبر عسم ناسحر کاه

لپلوم خاره پالم نرمی قرز

فریجی لبرم نادی بربیس	لغن ای قشعی کربی بربیس
دکا ای شهر مارم بربیس	بجوری ماه پهمر هم شو

دلم آتشی صفت قبول کا	دبم نازت بقدر تہلیل ادریس
پریشان لہر و ناکاسری بو	مکر شہ و اوہ صلحی روم و ادریس
مرا دم روتہ ہر جا و صفت مکم	دبی دو بی شانہ تیز تہنیں پس
خبر کن شیخ واعظ با بڑا	بجز ذری محبت سہوہ مدریس
سلیمانم تکلیف تا مکانت	لنا و مہدی دلابی شنی شعیس
اونڈہ چہرے داوم چرخہ چرخ	رکی ل بادراوک رشتہ ریس

رقیب بوکار پالم تو می خل خواہ

نکا مار بطلب درو دکن ریس

آبدال بہر نم اچی چن جانش	تا درہ برو شہر بہر م کو دریش
یک مہ صحرای درون سبزہ سخم	ارنیکہ روا تیر نکاہت لدلی تیش
تا یارنی بار دم ہر سنی تویہ	سکانہ بوم کسیرہ بوتو کوش جیش
جز بوبہ ایام رضا مندی لدار	منہی لجانا با بد نوشتی بی شین
وادیتوہ سورنم درون کانیست	شو خاوی نیسپ لہی چا لہریش

بہار

با پوست بجا کرده کوفتش سری فخرم دکاته پایه عرش
 کجای جاوی پستگاه ایما دنجستی نشاه بومن برده کوبرش
 اگر مانع تبین دستم دکاپت درازی اسپتین کوهتی ارش
 مرث طاوور و میرالایه چاوست
 یرش بودل بن بی ریتنی عرش

بوقایه ستراری من مخصوص بجفا شغل ماری من مخصوص
 له وفات دوره بی اگر برهم روبرو بومزاری من مخصوص
 زنده کس برودت لکن جنت برقه پوشت ماری من مخصوص
 او که است اهل بش کرد خاری پسته کناری من مخصوص
 لیکید اسپمان برابر زلف نسخه رورکاری من مخصوص
 سرمه بوچاوی دیمی دین کر با دوی غباری من مخصوص

د اویه سالم زمانه رسواست
 صافی سعی کاری من مخصوص

لطفت ربه بر پس کر عارضین
 اصل کو تا بجا کارم بخت ایض
 دبا دل پسجده طاقی بروی تو
 بمو وختی لکل جسمی فرایض
 ز بعضینی کسی مناع عشق
 او و لطفه زنی ناپاک عارضین

شمیدی نیم کنای تو شریفه

دلی پالم لفضی زخمه فایض

طاقه لمر کرمی جان خال و کونظ
 جد و لی زلف چربی دوری که او و کونظ
 پاری خاری خرنی من بکنده لوصفی کللی تو
 وادی پس کنده عشق با خرنی تو
 دیکه بندری فرات کر بر ایدر بکم
 اشک روان برود ایتو و حی و کونظ
 دل السواد می زلف آ بقبای کبی و کونظ
 چونکه بظلمت و حی زخمه ری کونظ

رزمی میان چا و دل کشفه افکری سالما

مسخه لکر دیا بجا عرض مخانی لعظ

کر زنی جنام ای یا سیمین خد فخط
 لتا و جورت در دم ای شوخ بیکر فخط
 بیغنا چو لیک ایام مطامی صبر وار مم
 بدویشی در دم ای کتار کز خد فخط

الوداع امی کلبان الوداع	الوداع امی کلبان الوداع
الوداع امی اهل المین الوداع	سپت عدم بوبلادی دافضتی
الوداع امی شاه خزان الوداع	وک اسیری کجان دم بن بزور
الوداع امی مهر خشان الوداع	دشت هجرت تاره وک درای قیر
الوداع امی قباچه جان الوداع	رورودی شرق دحم بوماک نرس
الوداع امی پستان الوداع	اسک دیدم زنگ کناری سیه
الوداع امی درو دره ان الوداع	صحتی دا وصل تو هجرت مرض
الوداع امی پستان الوداع	دلج ابر زلف تو واضح و
الوداع امی تیر مرکان الوداع	زخم دل بو آب بچکان تشنه ما

گرچه بواحوال سپالم بی عتی

الوداع امی پستان الوداع

دلیلم با بزرگ عشقت کم بدل شرط و	لوحجرت نکه کافریم ولی خونی جدا
دل و دینی سچی پاسغر لکرتی البت	تو شیخ غم کمر یعنی فی دلی برده جیا

و صامت بونه زاری دل ^{استه} اصرار تعظیم
اروت غنچه وفا طاهر بخت خاری ^{مانع}

سراسی تاریکی دل روشن بوسالم شوقی او

بلی بولبلستی کانس جراحی مصطفی ^{مانع}

دانشی دلبرم شو چرخ ^{مانع} شوق داروی کوبری کوش چرخ

دیم لناد کوزری بوی خال و تم امی عجب زانغ شایه و الباغ

و چه دردی که من اقی لاله رو حاصله بوقلمی دل سر کوند داغ

موجی و چپسته دلم طوفان غم کوند سر در بای اشکم و کفینغ

رایحه عطری جهان دردی سپره بوی زلفت است بد اگر بوباغ

قانعم سالم حبه جیون

ناموسی اریشی کلخ و دماغ

عمر شریتم تنجی بولر کیه تو نوقت ساجفاتا کی دفا که بی لری که شایه

کوزه کرحی طماعی بی نیه واکوتوه روی طدار نکم بی صرت نما کابون

باشی نیان لطف چه کونکونه بحر غم کوند دل عشقت کولولولنا بولستی

قد گزینا دویم بسعی لعل رمانی لبست
تا بسا زاری حیاتا نقد جانم کی کفت
زادگی خست بطن مهری عشق ملی دکا
زال در آیش لب بر پی پو عیاض
روز عقیبی که بر پوچم بر شلے نهوی
بو فریم را کرن عثمان جرمی کصف

شادمانی دلبر سپلم صدی شیونم
بوزیادی ذوق ساکت تا توہ اوارد

پھر خنی پستان تا تن مطابق
شو روڑہ ملاں صبح صادق
خاکا لالہ کے دروی بہارن
نریشی خون دل کہ چاوی عاشق
لمن تا دورہ حصیرہ از عوا
سر شکم دیتہ دامن ک شقایق
لروی آسینہ تا تا طوطی دل
دل دختی لعمدہ چاوی تو دی
سیر با زابی عصفور فایق

در سپم دلبری ل سخت سپلم
مخاطر مایمانی عمر سابق

وک دیک دیتہ بر کوی ساوی احمد
نفری میل و آوازی لستق

لبار زاری جهان کن یک پند پس
 لرز دید اطلال و زناک مفرق
 کفرنی ناکسان با چند روشی
 کران کم گویم بینه و بسر بوزینق
 بستی کی دل آرام بخششی
 بغنچه نوست گفته زناک و رونق
 لبراشی خنایست کلبه من
 سر اسر نقشه و ک مصری خرق
 کبروشن کج شبی گریه اندام
 بسردر بای اشکامشلی زروق
 لبرتعی هوبت نک اولرزی
 لرو صی صیفی علی کفار خرق

لرسوشی غما بوفت شادی

وره سپالم مکین با جامه ازرق

تیراصحی صبحا هم زنگه کن کفکاس
 اشک شهناک من تحقیق دکا تیک
 مرد نم بی خوشه ناک دلبر کدر چال کجا
 من سراپا نارسیم هم اولی شوها
 پییم ملی عیثوه جو تو جادوی ساحری
 بم قراره قهله لای من لبرنی ناک

ظلمی سپلی کی کسالم دلی بوره زبور
 آسمان رحمت بی تویی خدا ناک کجک

خانه خارشسته سینه تنگ	ناتہ روی دلغمزہ پیکر خاک
کی نجائی دینی اسپر فرنگ	حی دلم زلفت تو تیا دمرم
لہ لببت شکر ولدیدہ شکرنگ	غبت و جب و حذر لازم
تو باہود کی شکا رنگ	تو حیاتی منت بدیدہ برمی

بمثل سحر عشق و دل زورق

آمدو شد عین مثنی سنک

بہمنی غم عشق تکی داو کو ایونی نال	چستہ تہ پوری نغمہ نیت کن شکر
مرد مہ کوئی بیچا و ما لاد کی کھال	روڈ روشن کی دنیم مقابل تو نیم
تو نیازم کی جہا ناست کجا دھی	بیتہ سزا ماننی نارت ماسری شہار فیت
اشک حسرت دی ہوا کو گنگ بڑے	بانی سرفرشی بہت بوچو کد شاپیت
واند نامرم دی لببت تانا نو کھنار	لاف حی لیدم لہنری لببت پان
سروا کروک تو سہی قہلی لکوی بی	ماہ اکروک تو جمالی بی لکوی بی
کنت بسروہ باسی ہسپام رم کجا	نال دلما بی خیالی و حسن تو کد کرشم

ظلم بی پایان تو مانی بدل لذت
بیا الهی قطب نبی لوطی سلمی سلیمان

قبله روبروت محمد بودل	بلب قبلت کو حسد بودل
شوی نمی بی چرا پر نوره کلجم	خیالی عارصت مهتاب بودل
لم آسایشی ارباب عشقه	همو خاری جفا پس بجای بودل
قناره حاضره هر سو لشکران	بچا و نامر دمک قصایه بودل
بجوت دک ستمگر کجیم دریا	مترت برشته دک قنایه بودل

حسرت نایه نعرش قلابی سلم

خیالت معذنی پسیمایه بودل

طولی بهیبه بان قصه کفرانم دل	هر صوفی لطف یاره سلسله کلام دل
سامانی کاری طالبی کن لقمی خجندی	بی نظمیہ لمز نسب یار انظام دل
خجندی هریر زکی علم نایه روله چاوه	نغم کرته بر حریر قبا سخی کلام دل
جم لذتی حواری کومن ندی ابد	نوشه یومه شراب محبت کلام دل

دل عرق بوز رفته که در کجاست
 نانی طلوع صبح سعادت نام
 دل چو زده که بدیت در کجاست
 می چاک می پسندد زده بود آن نام

دل با عیبه که راه بسپ لم دلی سبیب
 یارب می له و جواب ما دوم دل

لکن جی مختار شوخیای وصل لبر کم	و خود دم و بجاری تخمیش فخر کم
له اول صرفیا وک دل کجا ندردی	اگر شری شراره ما جبریت شایع کم
طلاشی طی راهی که چه کوی باره مقصودم	منی بدیت پالانم که پالانم کم
بکیس چاکه بنجریم کجا بس لبر و کجا	لر و یا با منی دیوانه بس روی کم
له افلاکی خیالاکو کسبی روی با قطبم	لظلماتی شوی سحر بری کوی ادبی کم
سرفکنده حضور بی سینه انی قیامت	سرم تا دانه نیم شوری فصاحت کم
بتراد می فراق نقد جان خود دوریم	بجالی مهره و صلت اگر صند خد کم
قبولی رخ بوسه لعل نانی لبست با	له اشکم پرید با ناست اگر با تو کم
سرم مطلبم کم محضی رو برو بی	و کو سندی که میو سحر تو عظیم کم

سرسرودانه خالت لغزین ناما دیریم
خرکی لغوزیری کجاوی محبت ظاهر
کران خیزی لوقار اهنه عجب کینه
سیدل مرد من چکلم شمشادین
و کو پسیم دیکچه هر جی دل
لروی برقی تجلی چسنا شکل ناما
فری دل دم دایم شوره ز روی حسنت
قیامت حشره بو عالم لکین بر لیا

بقتصدی مرغ دل لغت هر دورا دایم
سنانی بو سرم تبعی ربوت ساودا دایم
ببالا تا کلبه اردنا لاده دیرانم
دیزی دل پسیند فغوری دیرانم
لرها آشیاب تبشی شویوه دیرانم
محکم کر پسکی خاره بی تو دیرانم
اگرچی وصل تو عطا صفت سر دیرانم
حد او ند بورتیم دوزخی نو دایم

سبالا نبو دلبر کجالی پالمی مظلوم

بخرنی مرغی طالم بدل تور او دیرانم

دورنخاکی سر کوی صنما تا خرم
گرچه با وسعت ام ملک و بسکین
زمرنه عشقه لنا و صبری جویم همه جا

له بست سکی کلام شاکجالی خرم
دلی من تنگه بعد دیده نامر نسیم
آش فانیه بناسیم و کو تشاکیم

کلی

اگر می بودرتی کویزه دلی مرغی چمن	دکمه کلمه بر غنچه تر از آب نسیم
دارش آوای منج حجاب که طایلی نماند	بدمی ابروی شمشیر نچسب بود بونیم
کر لغت به جفا فصل صبا لطفه ندا	لا امل حملی بی آمو بود با نه عصیم
طالبم دیده تویی بجا جوی بی نش	کر چه نانی با به کار کسی یسیمی
خالی تویی ای که لنا و حلقه زلفا بر	نابز ناود ایره ساق لزل قطعه جیم
لافی لید او به بونا نه لفته کلی روت	رور شکی کرد و تا شیر کنان عظیم
ترک نیرنگ کسی شیرین بهی نسیم	سرسی صلحی سید کرد جوی اربان نسیم
کر لغتیت کنی کار خنی زرد و شک	دید می شست کینه زه بدامن ز نسیم

کافی یک نکت بودلی تاشه سلم
 دست می کم ناگری سخام کرم مر کرم

بمن بی سینه سختم بعلانی نظر نامکم	نشانه تیر خوز زینت بهر نکتی نکت نامکم
دمی نازت به سستی که تابی تر غمزم بود	تری تعنی جفا تا بعد ازین چه شایسته نامکم
لنا و شاست بختی ز لسان صفا صفا	خدا کرد و ابد قدرت بمن سپرد نامکم

اگر پایانی بی حیرت لدر کانه نامی	بعضی جو بجای کوجب منی نغم
لر شکار سر اسر لطق طوی می پتر حرم	لر سد حی لبی شرین بودی شکر نام
لر دمی وصفی عار نه دوی بی	لر شسته فکر حاضر مهره همگی کز نام
لیا قوی لب کیوی به ایم دی دمی	تلف کم کرسر و مالم سودا تا نغم

کل دل شرطه سالم کز بنام بی نظارانا
بهشت اربیه دشتی می بر انا نغم

قط تو او نامی آرزوی مایم	آخری عسره اولی کام
دو حکیم دلی دلی چهار	صحتی دی بچا و می چهارم
دک زبا بدن جمال بود عشقم	جانم از او تا گرفتارم
قط کز نرم ندالمتیه مرث	ای بس سحت جان چهارم
پرتوی افق به شمع شوی	عمر نادل لر لفت دلام
تا زین می می حال حبیب	عاره خوبه تپه چاوی بیام
سالم امشب ناله قادر نیم	بسکه زار و زار و افکارم

پای حسام او شاد ده بم تا بم	دموی مست باد ده بم تا بم
باده و ورکر سپا ده بم تا بم	هر سحر که بد کند کشته بسم
فرضه بومن سپا ده بم تا بم	تو که شای برنج لبر است
سوی در ایستاده بم تا بم	حاجب لرعی با دم دینے
هر له سر ام اراده بم تا بم	حق دل در کجا خیال محال
بلیه بانی ستاده بم تا بم	بو شحارت منم سپکی عارف
دشمنی شیعہ زاده بم تا بم	حق بد افرضتم با زن عسر

دموی بولش تیرت

دلی سلم سنا ده بم تا بم

تدی رج اشک غنیمیم دکا کم	لد لدا چونکه هر غنیمیم و حواسم
مکات دکری لبر تاش نالم	سمکات دینیه جنینش اشک شورم
لفض دکرم لد لمانک کجا رم	خیالی شی و کو خوی حش و سبر
که تکلن بولد صبحا زلف پیرم	بنف و کویه ریر پنبیل لرکل

نمان کر اکسبانی له اغیار
 چه زوشخصی دابونی هتاسیم
 له ملایه حجی کعب خیاکت
 سقای چاوم دگیری آوی زمرم
 رخت بوپوسی دل تشی طور
 دست بودر دمن عیسی مریم

درانم دینه سرجی کار سپلم
 فریبی چا وکت دیکجا تبسم

حسانی نفخه زلفت لکل شکست نامکم
 خطا نامک صبا شاد من پشی و انامکم
 برانم کر لقبه ابوی متی غیب نامکم
 ستاد مرمر له دینار غم غمخویم و انامکم
 له درجی سینما تا کو بری یادتی بو
 لبر شعله او اشوتما سحر سلسله طر نامکم
 هسانه حسرتی و صحنی نهایتی
 معاد القدب ام ستره بر کر شای نامکم
 لاصحرا می شوره زاری عشق خانا با نامکم
 به بی بارانی تبری غنسه به خط نامکم
 له لبها نفسی بی سرخی موسی نامکم
 بخنجال لبش می شسته برین کعبه
 له جبرانا سحر و ختی قنای التوجرت
 لبر حلقی بروی تور و لحرابی دنامکم
 دمی قربت که پستی اصل کرم
 دما محوم دکا دیدار تور و بوخت نامکم

لطولی طلبتی سحر اسرار چونکه کوی طلب
له دوقی بوبه لویوت هو ای بی نقاب

رمانی کر لنبذی زلف مارا کر ذم سلم

سپهلی عبدالزین بازی سخته رود نام

له محشره الکر بی روی تو ما کسبیم
له لای ایران صمدل کله کله و

قیامت قامتی روی قیامت کوی
کلم کر سجده محراب اربوی و

شیمی اردی شتی و صبا زار بی
له لام قندیل و لاجانه بهادین

غمم دریا دلم زورق منم تا صند
دبی با ترک بند کرم و یازده کسب

لوحی پاسبانیا من و با طمعی
نحوه اوبسه نزهیکه کر جویا غیضت

کشت نما کر حمت نبی بر حمت
لسایه خرم تغت سله با امانی شاد

که تیری غنسه دل کج کج
لمن قاتل دین بی کر صحت کسب

تمنای مرحمت سلم له دلبره کئی آنان

لکل من القاتی با نبی کسب فیری و

ضرب خاندول هر دو کوا خیر کسب
حد او نده آروی دیم بر بی کسب

بتا زندهم چه نیم تخم خاری لکنم
 و پنجم بوی شکر و مویشی زده برین است
 لسانی قوس در می تو دوا و کاشتم
 بر بنی سدی تخم بودن عی کلم البرکات

که بی بو سر فرارم دهنست بکران کرم
 لعلری بو شکانی بوی سبک
 لرزی جو چکان محنت داد کو کویان کرم
 همیشه بو عبوری قافله حوربت و کورم

مهی پارس ز نام کف سالم شح است کو

و تخم جانا مله نیم اصلح ابو کرم

بود وجودی منی چو دمی حکم عدم
 خوزین لرغنی مژده سنگم ز جود کرم
 رعنبتی بر کجانی با لیس کاسم صفا
 بلبل دل که جدا او لکلر از حنفت
 تا بلبلای عرب تا بد محبتون علم
 مرغ باغی حرمی تو به دل ملی مدینه
 سبوی سن مله دلدار و دریه لیس

لعله سر ما عیس سر که به چهره علم
 دهنی دل تپی با قویه لا ایامی کرم
 نوشی الفت منی لذت شان ستم
 هر پریشان که از میده نا و باغی ارم
 صعبه خرم فی لجره بطر لعلان
 پیغمانه بستم مکره و با حصیدی کرم
 بسکه رشکی سیه زو کیکه که بد بوی

جو کہ خون سرسخت چو پالم نرا
رکی جاوت نظر دا بوو تھیں ان رقم

بوخال لب لفتیہ امیر نمودم	کجنگ تے پس لم رہیہ کا تہ نمودم
دل صحیح سجا تی نہ بوجہہ لری ر	ام طریہ تاپ با پشامہ نمودم
حبسی منی امین شد بس دورہ	ام مرغہ برنی قیدیہ پس امیر نمودم
عاشق دل دیدہ آہن جہا کا	رسوا اولم دیدہ و بد نامہ نمودم

سپوودہ دبی دپت طمع بو کسیر

سالم سرت ام ہوسہ خامہ نمودم

طریق عشق ار و ن کم ظیریہ	قیامت ناموی خستہ تی تو کر خیرم
سپا زین ثبات شوی سحر پیرم	برمدہ امی غی غم و اسانہ بسکلم
بیادوی بوبہ لعل لب ار کبکلم	ابد شتم اگر فرضا گوشہ خورشیدم
تمامہ خورم و نام کم بنا کامی لعلیت	ہستاد مر مر بنایابی کو کو کر و حرمم
رہی کوی لبم دورہ نامکلم	لہ پروازی طلب و اگر تہندی کان کورم

سوادی و المعرب طره کسوی خانم	خمی شبی میا کشت ابروی خانم
بنار تیر ز کتلهای کل بل قوناناکا	سبز باغ صبا پنی سحر کز لوی خانم
بنونی شمع کافوری لوصه ساهل بو	هموشوروشه ککیم میا دی خانم
بیان کاکست کلب دوشه تان	شغایه بوسه است دکان یی خانم

رنا نیم قد نیه سپلم لبندی سلسله عشا

لکر دنمایه یا رخسیره حلقه موی خانم

عبد قونان بخدا یا ایزد غلام خدیویم	اصحاب جن بو ضیفت چه کله او چه هم
بگرم داوینه حیاتو جسم قوت	لازمه سجده سکرته چکر می چه پریم
پرده کابسه که لالت کله جهان چه	حادثه سیکه نظرنا چه سید و چه قدیم
رو بروی شبی قهرت کمری کموز	لکفی قدرتی تو دایه ضعیف و چه زخم
لدیمی معجزه نظر به انفا پیش کلام	سرد و لاشا بدی ام قوله چه حسنی کلیم
تا جرم ساعی و تلخ و بر بد و دوروش	کسین بدن با حسی پسا فرجه چه مقیم
احی کیمی لیلی چه کرده کرم توی کرم	نفض کرس لکفته ایه چه سلم چه مقیم

زکات زدم سیم صافه نظره ایتم	بور و جی قلب سقیمت منضم آن غم
تن لکرو شادایه و کشتی لکرو کشت	شورش دزیای اشکم بودا کم کاتوه
وک که امی غلبه لری منغم تری کام	بو کجای مرحمت ایستاد کز آن محم
لم جهان کز بقیلینی بدل مری سپم	نقد جان و دل دم بجایه بوسه و جفا

حیفه سپالم دره کبریتی سکانی نگاه
خارجی ارکانی دینه کشتنی صید حجیم

زده تیری کجای جاودانه عشوه سنا کنیم	در نیا صعوه اسپ صید دیده شایسنا کنیم
خمید قایمتی شیرین خرمی نمانیم	اگر چه ظاهر درویشی کین و کین کنیم
کس اگر شیر خالی که بکداری سرفراز کنیم	بچسبندی نادری بر تم کلای با بره آید
سراپا نار شعله آتشی روحی جانمانا کنیم	و کوا نچه بر جمعی حسی کس نامشوم
غلامی طالعی خمیم که دینی دینوا کنیم	اگر چه مهر با حکمی و کس غفایه لم عمده

طلبکاری حقیقه خاطر می سپالم لاله طندا
اگر چه ظاهر در لاله عشقی محب کنیم

پس با ہی کا غدر حرمی بی سواد ہی نہ پانچ	لغاصد روز و تر بلکہ بی پنج روی دلدارم
لحقرات عاشقہ اورن بر سبکی ترو	دکا افشان کی بوت سر با پہنک نام
بشلی زلف شہرکت سیاہ و در پیمہ	و کو شرحی فراقت ہر طرف شہرکت نام
صحت پر شہی احوالی شفقہ لغاصد کن	سراسر وصف کہ پتہ بہ مضمون نام
بر کی کا غدری پختہ سفید جاوی نام رکیم	و کو زلفی پریشانت سیاہ بہ نسبت نام
و چاکہ مارہ صادق کجا کی پتہ شہرکتی	بشلی صادی صادق وایہ وایم نام

لکل لفظہ محبت کی جدا خاطر ہی سالم

لدوری نامہ و قاصد بدل کے کے نام

مرا دم حالی غم نہ کر ہی ٹوڑ بیل کم	اشارہ روی تو یہ کہر سانی ناز کی کم
بہر اضی اصل کو تابی شہی حیرت غم	سر تعریفی ہو ہی لغت کر مہم کم
ابشہتہ خاطر ہم لہجہ انا ہستاد مرم	اگر بی زلف شکیت لبا غافل کم
بیزی یسیریم ہم کہر بوجان تم	درک بی حیم لدور بخدا اگر بی نام کم
ملائی روز سپلم بعد دوری دلویا	لوحہ ماہ بو تماشای ہو ہی لہر کر لغا

پانچ نامہ

ما تم زوده و پنجه محزون کیم	شون ما تو به من بیدل و مجنون کیم
پستی کنی بدیهه سگون کیم	قد خارج نشی مناوه بسایه
سپسته نظری عارضی کون کیم	ساقی لصفانوبتی من تھی مده آ
بوفند جفا مغاسی و قارون کیم	بو کنجی طرب طالی تصویر شی پریم
بو قال طینت ازل ایشون کیم	پر شکله طبع کل ام ابله کنجی

لم راه خطر ناکه گذر خمرت سالم
جان داده وقت اینه کون کیم

رور و شور و شور و شور لیکد اہم	کوتہ سرور اگر خیمہ بارت بجم
پامیالی الخیمہ سپروی ارم	سرفندہ دیدتہ ابو حیط
ناپرستن عبدالزین در صبنم	حب دل ہم زنگه کار صورت
خاک در کات سر میه بو چاوی آرم	تم زاری شایسته
دار و دود و دود و دود	پاچ لہوت دار و دود و دود
لہ لالہ قرمزہ ری تاور امین	اونہ باری کاوم شکست جوینین

لنا و فریب کے چاہو مٹا کر بون	کو ا رہو روست وک ماہ و پروین
خدا بوجہی درانی حسی دست کرد	میانست مو وجودت کیوئی تکمین
بشرم چہ مخدونی لکوئی ہی	تعالی خالق الایمان میںین
دلہن پیس جی چوت لڑو شتی	بردا ایک کبوتر بودو شتین
بیم باجالی لچہ نہ دست چاہ	مسلمانیکہ محبوبسی و سپدین
صلوات سنی شوری شہدا	بہی مایم نمک کردویشیرین
محیطی باغ روتہ چین لغت	کسندی ندیوہ ماری ریشیرین

سورور ذکر سپالم اسمی تویہ

بالحد و بطہ و بیاسپین

ای تباہ مرادم داخو مروزران	پر سپیو تہ قیدی چکس عالی غری
بوسو میندہ کی کہ جارتہ سرچ ایوم	حاشا کلمہ انوشتن شایق و عیدان
تا نفس خاطر مبی خرم بہارست	دکمی لہوری جا دم پوسپتہ دوی بان
شوتا سحر اجرت بوسر جہانہ خور	ہر دی صدای کیویم دک رعد نو بہان

کلی

لکن اصل کارانای پسته چالی تو
 سپکینه کوی سماعت بود او در ده داران
 تو بر او که چادرت صحرای بریم با بیا
 من بر او م که عشقت کرد و منی قیا

پاسلم بخورد لب بر کونا که شمع دفتر

تو چو خدی لسا و او او چو پسته لباران

سپاسلم برسی لودله ارم لخصی	بوی عیان کردم له لفظا برستی بو
بی لیم شکم رواندی مولنا و چا و با	دیته بر چادرت لکست قاتلم سنان
شکل صفر کیم بنانا لیوی لی لوزیم	یعنی افزون دی لوزنا سحره اندازده
او دلی چی خن شهربین لیم سیرکی	پیم دلی چی دیته بر چادرت لیم چا
من لیم حی شکله نافه او دلی کدی	من لیم شمشاد و قدرت او دلی شکر
من لیم کل عطر سینه او دلی لیم سون	من لیم فی شمشاد سینه او دلی خنده
هر جد بلنا کسر اسپی شرفا لروی او	من لیم شمشاد سنجب او دلی ترونگا
او دلی حالت چلوینه من قاتلم سنان	او دلی حارست کچی دی من قاتلم سنان
اسی و صدم نامت مده باستی کدی	بی تو تم سالم لکست ما دلی تری با

دل لاه چاهی تختاقد من مانی برین	حلبین ز زندانی نیردک تو کافر کون
وادلی میا شمشیر جنش کسوی تو	اوف حید اولیان صبارنا دنگی
بجستی لعلی لبوی بستی دوستی هم	من با دست نیکمین او نش ز بون
بی دلیم عاشق شکی مانی کی برمی د	بابوشی آینه کردون لکسارک جون
فقد جانم نرخی یک ایما طلب کج	بوساعی دگر پس ناکا له بعاجنده
کی بد اعیری خد اساهان نش وادونی	دست تسی بت بند مطلبی
رکنه ناصح ترک منعی سالمی چاره	کریم جاری کوبیت ز سر لری

لا به ساچم لسنوزی حسین	پای کافر با بنجایه فرشت دین
دل که کوی زلف تو کی دستود	بی سره شوین او اند چینه چین
جازه لویت دلی تنگ کر قوم	دامی بالی بخند شیر و کسین
چ که زنجم حاصل بر کرید بو	دفعه مندی بخشکی استین
اشکی جن تغیری واد برکی سنه	نایشلی کنی لقمه اسپ باب شین

تیرای من اگر کبری رقیب هیچ کبر واته چو هفتمین

ای برادر تو و تقفنا می صدر

سالم و درگاه رب العالمین

فادری بوظنم منی که زودین پرچمت و ابکره و انگری حسین

تا دوزی سین بوسه تو قسم دیته سرکا غذا مکس بون کسین

جانشینی هم گشت من دم کرده کوه علی لبتم بی کمین

ربرده دستم لکوشه دانت بال دنیا بل کمینم اسپتین

بچ و خم بسن الموتا تا برو کی دکا تہ چین زلفت حصین

غیر قارون کی درانی چو رقیب موسی اسپا کر مطعم بی زمین

خولفتا کاه لطفیت نگاه فرقی کوا بودل زمانه صلح کمین

فرض علیه حمد او تابی لطفیس خالق می ایجاد لوزی کرد لطین

خانه وک زنده بوسپالم لغم

غیر ساریت کر به پنی نشین

حکیم دفتر سعدی در مصفا پرستان	سپه سیدج دانست که ما بنده زبان
پیمی با مویه کرنا میه بر تیر شرت	که در آ پرده دل درد کوی راز زمان
نوشی حاضر له با میشی لرشکانی سایه	مکسی بخاک بصفت بست زنبور میان
نغنی کو اناله میل سخن کجا چسبید	لطف شکوه اولوی کجا یک کزین
تا بخاک قدمت دیده کی رویش کنی	فرشته بود مقدمی تو دیده حسرتان
لمحه کر حالت دوری خجسته پاک	دمی و صفی لبی جانایه شکر دتیه زبان
دیده ما بسینی کسی که تا شایه جز تو	مگر هست نیستی خونی لطمه در کزین

شکوه چچا صمد پالم بخانا جیب
 کی دپینی لمسی چارده واکان

اگر دستم دکا تیر کوی پرستان	دکم کوی بی طلبم بیرون لیدان
لغز ز تو تو در دل رو پین ستیکه	سجی ما دو له تیرت سپک کچان
بر اینش کبری کجیز روی عشق	کر زید اضردوک شاه توران
بر انم کر هسلایک مدعی دی	لغز نسیم در برم رسکله طوفان

سهمی کور و پسری بهرام جی تیر	نگاه آهوی من کر بسینه سیدان
لرودی دریا عی غنم خورین چام	بجی لولو صدف پر بو لمر جان
کفی عقلی تری دان ک زلیخا	به تویی غنم عشقی ماه کنگان

لکریه سلمی دلداده لب

دلی خرم و کوه کوشن ساربان

کمانکی بلا بی منت کمانک کین	دل کرم بچون بسینی کلجی بدین
بدین صغانم غنم کوبین کلال	سخو تو دخت ترسانی لبی بو شرن

معنی نین کوه یک شرح بدین	فتی من صحنه او شکوه او فخر من
خوبی ظرفی به غم و شکوه کوه کمان	دلی من مجهری او دوری او جنگ من
رسته ذوق الم دینه قبال	دلی من لاله او دیده او حسرت من
زوری لوم لبر و بنم سه فرود من	نخنی من فاستی او بوسه او نوبر من
ربطی آب و نمکن دو سپهر کون	سری من سالیغاک زسی او سپهر من

دوستی من کردنی او سعادتی	و چه خوشی آید بر آمدنم خوشی
چهره من شوی او کردنی او کوهی	لنگاری و طرفتیه و لامع سیدی
ذوقی من غصه او رونقی او جوی	ناموسی شادی هم شادی جانانی
روی من خطلی او تنه ای شکر من	حقنی تاختی فرستم لوصلا و استکوت
لبی من بوسه او خجری او خجری من	کشم قیمت و صلیکد اگر بی خضر

سفره باغ ارم دوره بیک بن سلم

بونی من دورخی او بوسه او کوشری من

بیا و چه سرسرایه حیات و عیش و شادی	بافسونی کجا هیچ ناز من
منین بو لغزیه تو تم نای شوی من	لشوری بخت بد باران لدریا شوی
دل و محبت سرور او سرشک آستی من	جدانانی ابره زنگ سر سه رویه او
و کوه دنیا لعابش غم بی باشی من	بنوسن حرف محبت کجا کلفتی من
صدانه صد دوا حال هر روز از من	دلم قلاج و چه غم درده شکم نهر غم نهر
بیبی و می جهان هسته تو بار منی	زنگ سلم چه پهلوسنج نور و نور

پن سپادی لب بانگد لب مکین	شورش پسته جهان شوی مکین
دست موی پسته واقعا دوجی مکین	لم دروایه لبه کویضا صعبه برین
اسما ایستاکه لروی فخری جان مکین	کمه امی دل با برقصه و طبعه جارن
سکی درکانه بار مونی عنده مکین	پشتی توانم سیه دیو معرکه و حکایت

سالم امید لیدما خسته سالم درین

والکثیر اوی سرشکاشا وک مکین

در حتم اجماره یک سر رجا بو سمان	بو طهی کشته استحق بوفا بو سمان
بو خرابی ملک دل بد عا بو سمان	بکی و استیاد و صل و شیشه زرمی سمان
بو کمینم که دوشی رو برضا بو سمان	وک هم آوردان سیدان بو سمان
وک علم بو لشکر محبت بو سمان	چو کمه زانی دل محسن بو لب بو سمان
ما هیسته و فاد بو صرا بو سمان	ملک با بان پر لغو غا خاک بو سمان

حق صحبت بو بجا و ناویری سالم ستمی

پار لوصله چند روری شتابو سمان

یا تو یہ صفا یک سبک اندیشین
 شغلی من شیبہ ہوں فکر تی من مین
 نخل چہ تیرم بچھا سزہ لباعی دنیا
 شاخی من عنصہ من محنت من شیبہ من
 بو قبول کم مابہ نیشی ساقی بچہ پرو
 اشک من باہ من دیدہ ہوں شیبہ من
 رو بردی ہیبت عفت لہندہ ہم
 خوی من طہمہ من کلہ من شیبہ من
 حرکاتم کو کونٹا دوری محنت
 کوہ من سہ من با حق من شیبہ من

حرکت دل نختہ کہ سپا لہ صفا ہندہ

دیگی من سپہ من شیبہ من شیبہ من

من باہجہ باران عجب ارکین
 سہر کردہ ہا ہر دو ملی شغول اکین
 لسیہ دولتی حاجت جگان اوامہ
 لکوی جانانہ اندوایم لکل کار عاکین
 تنی زار و رخی زردم حرمت جان پش
 لندی ہوجی بچہ لطفی بار کسارکین
 لکل زابہ تقدیری فلک ہرگز نہ ایم
 اقری غیرہ غبت و اسلی سیر ما کین

سپتادم غوم و جان دل سالم و راوی

کرکت نقد در کف ہنار شہ قضا کین

لہی

مسکری جا پشی روی نیر خرمی چیدن	رایحه کیسوی تو نیه بوی نافه چین
روژ اتوک دلم بچوی روت بود نیم	توشی ام درده دجیم دل آضر بختین
روح بدر بر بختی لای جسم صعبه	تیری را کر تو ده دیت لکھا نامین
شبهه صفت سیت نیدین فرضا کر	صدف و لولو و مرقر مریکبه صاف عین
ارژد با حلقه و اد او له روی کھج بال	مانعه بو کد زمی ال ایساریون
ظن مبه بسروی لاقه بچه بلر منو	بی سرت بوسره سزنامه سر روی زمین
سرت شورشی عشق کسرم دریا	کر لقصه می سرد مال پنه سرم روی زمین

خبری مردنی سلم نیه لای ریون
 شینی بجاری تعزیه شینی کبری شین

او کپا که صدوی عاشقی کردین	بیدل بو کوسپن و سخره جوین
کس بسر خدی با بانی محبت شت	و کومن سا لکی ام راهنه جوین
روی جری جری عشقی نیه سفت لوز	پاپس نه سراسری کم کوید جوین
اشک سلم که پادی لای تو کسار	قطره قطره نظر اهل صبر حین

دینه سہلوی رخا حلقہ کیسہ	مطہ بے باطراف کما سنبل خوشبو
اندازہ خوشی صوم جو سلوہ کری بار	دینتہ نظر شت خطا و رمی آہو
خو رکف و رخضند کین سج کہ سازک	چستہ سیتہ زر بارسی دوشکلی
پوخلی لہ اندازہ بدوک کی خفا	خاتمی ازل مشربی نوو حبیبی بلکو
دستم ضربت کہ شکر حشرتی تاخام	البہ شکا ندوہ بی خجیہ اسطو
حاصل لہ کیکیا پیشہ نیرہ دوسل	حی نابی لکناہہ دلماخاتنی دورو

بینا دلی و باز می مصامت لسانا

اوشیہ دیکسی تصقین سالمی

دلی شیر منکی من صید حادوی	غلی ام شیر و لکسیوی اوہو بی
شوی حیرانی پساخ دیوہی	سوخنہ طور دل فرخست روی
یاد احوالی کرفاری او غنہ	کہ کند می ملی من حلقہ کندی

نویر می بی غایمہ کر کر ابوسلم

رومی لی شام وچہ باہل روی

تبلخی عسر شرین صرف غم بو	فرج بودل اظالمه چه کم بو
لکل من حرج کردون پرستم بو	چه زوی کردم لکوی جانانه محروم
سکارم پیش این صید جمی بو	درازن بوسیت دینه ریکم
که بوس خاک را بی جی قسم بو	لوحیتجا بخونیم تشنه بو بار
از فاج که کاه بی محترم بو	بجان تسکین دادا بو غیغچه دل
حدی کرک احوالی عنتم بو	فرج متولد او پریشان

بفضل او روزی پیم رانے دوست

که پالم عازمی ملکی محسب بو

کربسک فی بک نکه دکنی باو	تابی کو آئین روی توبیتناو
کربسینده اکی شمشاد	پیمی نلفت مرغ دل دینه لرز
خوشه بوروقی که اروری متاو	کاه روی شتری دم بجان
ام بنایه تا حشر نابی تو او	فویکب ناچیتیه سردنوار عشق
حجت خوزری مرثت کر مپناو	کپ کجا و صفی خدی پور ذال

کی زلی آہوی صید مسکن نیند
کوشکاری دل کا دلبر بچاؤ
حصائی شکر کراسی محمدیہ
مردہ نابامالی دنیا غیر جاؤ

بودلی پالم رت وختی نظر

دم بدم دی دک خد کنی مارے ساؤ

اگرچہ پینہ بودل سپر بو
ولی حنم جہنمت کار کر بو

لوحی حاصلہ از انجیم تحقیق
سنالی سروقت بی ثمر بو

لب سر چشمہ آوی حیاتہ
ولی بوکشت من قطرہ شر بو

لر شکی لوی تو غنچہ شقی برد
نخندت معجب پیش القبر بو

دسوئی دل بیادی رنج فوفا
اوشین دل من غریب و در بدر بو

بر بی روی تو فضائی بسی سنج
لنا و دلما کو ناری سپر بو

لزاہد کمرہ دل سپلم کدورت

لہ اسپر محبت چسب بو

ہسکا جانی سپ رائہ آٹھ
سپیدک نظرہ یار رائہ آٹھ

پادشاہ

بچا و اشک دل دل آهسم بر دلی
 دلی طوفان باد باران امشو
 لسته مویه یا تیشد بنجم
 جهان کسیر و کوفظران امشو
 لگو میا دکت دق لباب دلی
 خیالی و لب برم همان امشو
 بنات ناعده کی صفاک تازی
 لطرت موبو مارانه امشو
 لیلی سرده قهری ک سموست
 لباعنی دل کلاریزانه امشو
 لکرمی دل کللی شادی و ربه
 شکوفه عنسم لنوخته امشو
 شخونی که قاعه دلی کرت
 بنجر عنسم هر چه بی تالانه امشو
 بامیدی بهاری صبا که تو
 لغوری دیده هر بارانه امشو
 لرودی عکس خیالی لعل لبوت
 درمی اشکم و کومر جان امشو

لایمی سالم اگر اکلده اگر شرب

ببستد دور له کوپندان امشو

حسرت شکلم دتیرنو
 سررود تا که فشی سحر مو
 دکا شیرین بجاشن کوه کبری
 لکنجی لعل لبوت خال بندو

دز این خمینی من بو کبری لبست
 بر سپن کر لیاری آتشی خو
 لکوی مپی اش را دچا و کاشت
 اگر چه پسته وک او چا وی آمو
 بر کی تو لبر نوشو بجهت
 سرم نامپی بستر غیر زانو
 دنا بینی ولی زارم و کو ریز
 شامایه سکه کر شاکم سبو

عجب آسایش کم دی له هجرت

خار ارق تره بو من بر پی تو

اگر چه شو انیم وک ملک بو
 به چو تیر آسم تا فلک بو
 که الما پی مرث کبر ابد لما
 بجز تو هر چه موجوده اینه حک بو
 که مضاد و قصه مضدی لبوی تو کرد
 بچی نشتر باقی خون نمک بو
 ولی هر دو سه کداری پسندج
 ولی متولد لای من وک نک بو
 دل جهان سرم تسلیمی تو کرد
 که زانیم بوجها حبلت کرک بو

که دامی شاکه گویج لطف

ولی سپالم خاک کا وک سناک بو

عبدی باری

رخمی تیر مرثانت بنوعی بستم	علاجی اشی دل کا اھد پر حکم
اگر باری فرطعت قبل کا شرم	دل بقدری سیاہم جو ہنہا کی کیونہ انور
اگر مہی مستکین زلف تو بوی نسیم	خطا یہ کر ہوا ہی بوی عطر کل کہ جہا تھی
برابر او دہی بوی کا کلی ہندی نسیم	میتہ دل جا کر تجرہ وقت سیاہ کی
دکا یہ طاق کسری فقہی سیکہ کیم	سحالی آہ تازہ دلبر اقا دم و
سحالی کوی تو اودید میر جان ویم	سحر جی سجد ہش بدنی لکھی سحر

اگرچہ آہست یا جی رولعانی مکمل مسلم
 بامیدی کرم الا خداوندی کریم

کریزید العقب کو یہ غنچت	لہ مست باکہ دل دی کرید وک غنچت
بکامی سن درہ تغیر کلمی	لو صد ادم دلہ بر کو خفا کم ای کلمت
لنا و جمعی پریش نا جمعی طلبت	بنی امی دل کریمہ سمانی لفت پر
در پسم در کرانی مہ ساندت	سجدہ خاک کو می جان باری دل
بسر سر کا دل در زری بکھیلت	وک شکم پانی چرخین امی عقابت

سحر کر بوشکارم دیدم صحرا با بوی
حسانی کم پشت کی دیدم همی کر گشت
به پنهانی لکوی را اسکا مسکت است گشت

شکر که کلی الای پالم نصب است

ارده تا یک سوسه بیستی ز لوفت که گنج
ام دسینی مقامی هر چه از دست است
قد بنوش و نما کا مزرعه عسقم
لی مذا با جی خسته تا کو تالانی
ظره بینا برود اردو بروی خرمی
لی مشخص لوکه بنهید دیدنی آسینه
خطه بد او ختی لوصحرا پی پناهوی
درد کا اسپ می خرد بر جال است عقیق
سامعه و نظرم ل تخلیفات اینا فار
نیمه پستو قد لکل طایفه گشت

کی پالم در وحی سالم لبرتری نگاه

دیدم آموه سپی کی ترک دیدم گاه دو

سرد کار بی خیالت ابد او بی لکل
یخچی سر شسی کل نو زنده می شوی کل
بنا کر اظره زلف تو شقی بر کف
نیرج و تاب سنبل بر خسته کاک کل
لستری طلایی ایما بجز من پسند
نخا جی چاوی پستی و احیای لاف کل

لور عار ادبی

لورعا زاهدی اشرف و نندی محلی است
 بعضی اوچو سراسر زور کار چی کپه پک
 بره نوزدیکه سپ لمدل زلفا و حتی شادیته
 اگر چی طی ایی استه ابرج و مشکل بو
 لبر سکا نی تری ایی من موده امش
 در یغا کر تگا افسر لبر لبر لبر
 لوصما او کله برورد م هوبه لوبوی
 دو اجرت لریش دان ما دم شیسرا
 با پسته لبر کرمه سر روی ناکتیم
 بجی بو پسم دین مجزه شل العشر
 لیشتی اردنای لفت ناکو تونه دینی
 بجز حیره لبست ناکا علاجی من لبر شو

می پرده نشین سلم لرد با تیه در شک
 خجالت دیکری کر لبر پسته در شو

پسیند اصدا می لبر پسته
 دلی نارم بسی عکلیه پسته
 ابروک من عینیش صاحب فایه
 رفیق همه می لبر سین پسته
 بناسه سردی من دیمی رستمان
 کزه کر می دلم ما و سین پسته
 دهمه دان سر شکم شور و دایم
 ترش روم و قصه شبر سین پسته

دلم باغ و کلم فرسکے آله ہبا عسمر و اجل کلچینہ پستو
 سرشکم قرمز و دیدیم سفیدہ رخم رزد و لباسم شینہ پستو
 فرج را لور و اہر پستو عبور کا بروی لما خفت پڑینہ پستو
 چکنک عسمر صیدہ سالم و ک کبوتر
 لدلیا مخلصی شامینہ پستو

بغرنہ چاوی محمورت بطان بو لشرقی نامغرب سحری جادو
 عزیز و کوشک یہ رو فرود کمن لکرتان رو تا خال مندو
 سحافتہ موسی زلفت آمینہ میانہ چون تفاوت کم کل بو
 لہرنت تابناک محی جد اعم جد انابی پرم مکیم لراؤ
 سوادیکہ لسنخہ چین زلفت سپہ خاتمہ تری پری پستو
 لعقبہ می کردنی ل ترک حایت برود ما یعنی رکیش ل ابرو

صفا و دو قتی نیہ سالم ل لای من
 بہ بی جبار لہر سبہ باغ مینو

مشغول و کوه کوهی میراند به کوه کوه	تا طاقه پسینم دلی عمدید به کوه کوه
وک نو پستی کل عهدی چو در پشته	وصالت شری رنج منی زار چو در پشته
خوتا باد چو سر و قانون کل تر	بوترک خفا سپیدیه لایه و حواری
بنی بوی شفا داروی تو سگری سطل	پر شکله طم حاله بجا چاره دروم
هر سو بو شغلی دلی عمدید به کل بو	و اسری هو الحق مقین کشفه بخاطر
دانشوره بر انومی ادب چاکری مسند	ابنای حسی ششی زاده چو مقبوله لایه
بنی بویه له لای طسره تو ناخه	لو صدق قصم باوصیا سانه به

پاسلم سبرست تا قره سوم لبوه دیاره
 باره له لی حسته الم وک کللی شو

روی کسبده دوران به سانیتم	و اول احب لاتی نهان غمه شو
چو سرتی من طره عالم که امشو	کر خاک ناپفت سبر الم نقرت
وک مال کمان قده ضعیفم خمه امشو	عرقم لعنی یاد بر بوت بسکه بجز
لو کشت امل اسپ سطل سده امشو	وک حبشی ملخ نسکری کالی کالی

ناسینه و اشک دل و غم منم ^{تجربا} ربان و کبات و نکت و مهر زده شد
 وک خاتم تو نقشه بجی ناخن حسرت ام زخمه شو وقت که لرزوی نمیده شو
 معلومه که کریم لبوا کی بربوته بم اشکه که دیدم که دلی زلف زده شد

سالم لبوا می محبتی او چکیده قدم
 وک بر بطرفی ناخوب نامه شد

درانی آینه دل کی لبعت ^{صفا} لکسی روی تو خستی له اغوشی لغا
 زمانه یعنی وصل ^{عمری} بسر زده با بچراست بحالاتی فدا بود
 بدست اسمی من تا تو دبی سپکه ^{البدیم} دمینی آهسته او کم لنا و ابی اعدا بود
 که ناوی عذبت هیا بدین ^{نجوم} در یغاشه سرتی هر کم لنا و اصل و او بود
 لنا و زلفا براری تا که کویم ^{نالمین} که زیم کشت حسرت دیدم لکامی شاد بود
 بدل و برکن محبتی هر که زین ^{عاشق} سنانی لطف و دارم لبسکانی صفا بود

ترقی بود وصله در عشقی سالمی شاق
 شکستی استخوانی او لرزید سر بر میا بود

لبوی تو دخته سر سپاغرد چو لبوی سپاغرد که لبوی من دبو
 نازبری آوی جایش تشکیم آوی متغی تو مکر تر کا کلو پ
 چاوت اغر بوجو نیم تینوه قدیح جی نوبه آهوی شیر خو
 زلف وک جشن لب کعبه دیوتی غیر دلبر پس رزی ناکا لمو
 دل پزرا تیر نارت بوسه دا وک له آوی می بر پران در چو

سالمی بودل زلفا حمسته

حمله اعضا زخم و منزل شک بو

مزاجی طاری قلم لریه اشک است بهانوش لبو جوی دیار معاوی مارش
 لهنگای نظردا وختی غفلت بوزن اول مرث بر یک سبتا دی که وک تیری
 لغارضا و مینم لری کش و لنا و آوا چه سحر بکنی اگر و آوا که سار نشن بو
 دوانی زخم جبرانم که زانی و صلیه لیم تورا چه موقع جامل و خنده حضایی و از نشن بو

مدوری متغی جبار در قصر جان بخشو دی

که طغرای می پله نارت بوسری سالم کارش بو

همو سعاد دو نیم لوصفی لوی زین بو	دو سپا لب لبر کید احکام کزین بو
کران مهری دانی تو بری سندی از دنی ل	دلین کفیقطه زنی سحر بوج ام خط کین بو
ملین مجنون شکاشانی لوی سنی کسلی	دلای عاشق خدانی عاقلی از کلمه مکین بو
عبور می لکینی زلفا بواج خاره	قند رر اسپه بو چین چو دلی سلیمان بو
لکلف مهر چه خارج بی مهری گریختی که	ملین ماسر بری خارجی بو بدو لغی بو
فراری عاشق دقانون حکمت ضدی کین	کر کسینی برینی ل لفظه زلف شکین بو

با یای دیده معشوقه عاشق کیو لیس دین
 دلای سالم کسنده پستون مرگان شیرین بو

کر کسیر بی محب و احوشه خو	محض حاد و لیک بان دینیم خو نم او
بیته خو مر شو حسبیم مایه	بی بقدر دوری قیامت طولی شو

تا بولد لاسیله اخرا نانی سر دم بو	ادیا ره که دایم دک چپه بکرم بو
هر دم لطر فایا کشت نه لطر م بو	دی والدی چپه تک غم دویچه
کر چه همه جاسینه نتم سر دم بو	کو چکد ز می تری دل در چو اسیا
آخر شوی وصله که دوا می سفرم بو	بو شمع فرج با دو وقت بو وقت
تحقیقه له تا شیه منانه سحر م بو	جانانه که داسی آنا زار می
شیرین قدی جانانه تانیکرم بو	دم دست نیه قدی دوری لوصلا

ز اید کتیب بدی عشقی دکر دم

کودن او سپالم که زانی خرم بو

باغ پر مهره دل نشو و نیا کی نیه	چو که استی فرقی آتوب ایکی نیه
پادشاه کی منت بیا کی نیه	روم لحرانی بر چه صبه لحر کج بی
آینش بی رخ جانانه صفای کی نیه	زکی مراتی دلم شاد با هم فریق
پر دلی در ده دستوتیه صبه کی نیه	لفظ پروانه دست بی یقین توک مست
غیر شمع بی من سیل صبه کی نیه	چو که بو نوری فاطماله پروانه مست

صبح وصلی کنه تا کلمه من روشن کنی
 زالی دنیا کیه بی عده بسپوشی زوی
 لذتی وصله بجا چاره دیا شتر بک
 نی کی لم دوه در دم چه دویا کی نی

فکری در کردنی بی حجاب اگر ظلمه سی

سالمی عنسزده جزاوه دره جانکی نی

و در دم راپسته غمی تو تا دلی لطف کنی
 بجزونی لصد فاکر منیش لسی پرستی کم
 حسابی من لکل طالع منا کر خد بوی
 لغم ایست پیختی چه بقدر قبول کم
 حادوت بخند کر شخم خرد پیستی منی بک
 خوشاشکی سادی لعل تو بر زین صحرا نی
 جمال ابا ده چکایه لب بزاره جکلاوه
 روانم تازه بو سالم عفاک لعل کنی

لاصلاست بسی من کر که شعله دوی
 سکی در کا و باره بوشم کر ننگه عاره
 لهر لاروی لداره لوید بخت نی
 نظام الملک است ایلمی دم هر شان لداره
 زبانی وصف لوی تو بکا البت براه
 بمو سپنکیکی ما قویه جمو خانی لکناره
 فسونی او غریب سپا صری کلا لاره
 سراسر شعر شریعت بدنت اول لظنه

کل لردی خیره نوفره یک موی نیه	زک دی قوی همه وک تو مکنی دینی
و همه تا جوهری بی د او بقصدی کجی کجی	تبع حصادی قضا بر شلی ای موی نیه
دل بیه تمامه لسا و دیده تو	شیر صولتی من طاقمی آسوی نیه
له کجا لاجالی موی و هفت بی	روی کوروته ولی اقصه کیسوی نیه
کاشکی لاد بر صالی مینی من تو	بخجه ام کاره کجا قوت از بوی نیه
حوت مستوریه لطمه دلی بخجیره من	با نین بار نظر غنبت تیهوی نیه
هر سر باغ حمالیه حواله انظم	خانه دیده من غرقه دوروی نیه
باش یوده رخ تو جو جان رود خا	و کو تو موی میان آسمان موی نیه
پستی قاستی تو بد بیه پرمون	را پسته مورونه ولی لایحی نیه

لکلی خیمی خا بوی و سحر دینه دماغ

کله شکی دلی سالم کای خوشبوی نیه

تا سچی کچانی تیرت حسن دل پوره	شوق مهری بوت بر وزند کادی شیشه
بسکه تن بر پوزن خمی نفسانی تیر تو	حمله اندام لهردی نظر کله شیشه

چاوی تو احمی لمر پرده دوستیاد	خون دل کی تری تری کا صلح
پاپے مار زلف تا محیطی کردی	کی کھنچی دوستی استخیالی دل کا
روی جان در کیرہ بود دیدم کہ اور	چونکہ پر چکانی تری غم سوز
تیرا سی دل کہ سر دکان خجری کی	دفعہ امی کاشکے دہا سر سبز

کی تماشای تیرے مطلب دکھ سالم بخون
 دیدہ مار کی پر اشک لکل خود شمنہ

بینہ بوسہ چلی بوسن سب بردان	یا راکر امری ہر دن ہر دن شکر
رو بروی محراب سے سجود بردان	روی دل تاسوی تیرے ہر حال
سندی تیرے دورہ کو دیدم بوسن	تشریف طوفان تیرے ہر حال
زخم پکانی نالہ دل کی تیرے گردن	تیری دلہ ذری مرث صفت
بوسنی پر پارلک لویہ کرتن شکر	بارہ سائے سب کی لویہ شکر
رور لکل تنہائی احمی را بوردن	بوسنی دل من لہجہ تیرے شکر
کہ فی خندق بصری تو کی بوزن	وادی محبت بونی من حتمہ شکر

زالی بری و ن لکن چو شوی
دوستی سلم لکن آتش نازن

چشمه نبردوان دیده گریانی	مره تا مدبر نزل و پستانی مننه
بو بهترم بش چون عکاو کین	که سانه سحری خنجره برانی مننه
مرک و صحت لبه نما سجدان چن	واله آزار می مننه با شوکی ابی مننه
نامعلیه شادلی با بوش و خرد	داد رفی سپیت در پس دانی مننه
بر طرف تیر کجاست لدم چستی	تا به پهلوی همه جا سینه نیسانی مننه
غم دلی فرضی برین اوه پستی	رو لهر کوشه دکم دست و گریانی مننه
جی تاش به تیری کم سنه ریش	زخم آلوده بخونیم کفی خدانی مننه
عادت کم کرده از پیکه کجلی و کنار	جغد ویرانه لهر کوشه شاخانی مننه
لرین تن بفاک نسبت به دوره لوتو	شادی عصمتی تو پاک دمانی مننه

چه بیم حال می دل چونه لهرچا سلم
صحن کلزار پسننج و کور زانی مننه

ای دل آما ده خونیت بدره	لطف مایوه نوبه نظر سره
عذری سپوعه که لیبوی شکره	کمی کین همنده اگر کنه
تا مرث لبور کی دل نیشتره	طشتی پر خونیه بدایم زغم
لتر آره می او اسپر بسره	وزن کیور بر حسب سر و جان
دستی هر کس لسانت کمره	سری کشتی دپته فی قند
قامتی پرو ولی بی مره	وصلی کشره ولی حمرت بی
حاصلی مرد و حسان در سره	بوسه صحیحی معشوقی تنه
وصلی فردوس فراتی سفره	طالبی وصل کیم بدعا

و خنی حنره و کله و شو بهار

سالم از طبعی که کما سره

سزنی محنت دنیا ولی دباوی سینه	عین فواره خونیه چنای سینه
هر طرف می نظر خنری سوادوی سینه	برق عشق آفته بو خرنی آرای سینه
خالی گوشه لبی تو سره کجی چاوی سینه	لرحمت درضه چرا کله به بیتم بری سینه

لبا بانی غلاب که بیغیت ششم
برق آتش زنی دولت منجراوی سده

بر طرف شمع رخ جانانیه
دست لب و لعل ناکرم نامکشون
کرد او دل ایما پروانیه
مومبو اسپ با به لبون قید تو
صرف ناصح سر بر افغانیه
صدید صدیدم که چو صدیدم ندام
پس پله لبو کردنی دیوانیه
بس مصیبت و الرمی مرغی دلا
هر سادی لبو پستم که قرب
مشق غیرت بر جوی جسمینه
کوی او لبون دلی منجانیه
شغلی ثن لم عمده و امر دانیه

خاک کوی تو نامقامی سالمه

فی اصحیقت منسب له شاهانیه

روی لنا و طره چسپ رایله شبات
که بو وصفت اگر جسم و بلیم
نیکار فامه مت نری له لبانیه
حور حبت له لبانیه سپی نقبانیه

رودردی عنسره تو منو جن	سحر نامی که لیدی به عمر با
فرمزی پوشه بچون مرگ است	بودی من له لباسی غصبا
بسکه دگر مه شمسیدی غمی	تا حشر پکی فراری له تبا
آسمان زده کل مردم را	آسپا سکه که چرخ بچپا
سپه بوسه بدی میل است	می دولت له سپاه سپه با
مانعی رمی کسین بو پرواز	خار نامی که لر یکه طس با

اول عاقبتی سپاه عشق

آخری عمری له اول طایه

طلب کم کر بغیر از تو له الله	بعوضا چی سن جانی سحر کاه
براشکم کجا چسپی فوت	لقره ا رو بردی دیوار دک کاه
دنا پرو با میادل له پیکان	به محادیه در آینه بچ چاه
دلم در دانه بو سپه بی سنج چو	سحر فایا می الغری کوه نا چاه
میزه شهر دل فوجی لشرکان	ولایت نظمی کوا بی شکر شاه

کمی ایلام هر سو ترک چاوت بمستی خجری کیش لروی ماه
 قدت نخل و رطب لموعی عقیقت
 بوس پر زور و پالم دستی کو تاه

چکنکه او کومی رنخندانی همیه	فاسم شیوه چوکانی همیه
دل لرغایه با سیدی لپی	بوسی پشته حیوانی همیه
ترجکا حلقی منی تشنه بر تنع	راپسته باران سرانی همیه
باغ و معدنه لب و پستانه	لعل تانی و رمانی همیه
والد لیا نسیم میل قریب	حیفه و سوانه شیطانی همیه
بزبان صعبه ملی دردی دله	هر کسی مدیه کربانی همیه
لعر و جایگری ناری دلم	تا قات حبش دامانی همیه
واکه لب لپچه سخن ای کج حرد	دالمین لعل در فشانی همیه
و کوفه غوغونه جسمیم بپستم	تا قریبی کو نامانی همیه
در شک چره دلپی تو بایه دلم	تا فلک سیمین و نیکانی همیه

او که دردی بددا لرزه
 هر شمشیر لبی درانی همیه
 شرم دانه علی بے بسی
 هر پستی منت مرزانی همیه
 کنی ای شمس مروان جهان
 سر زده دیوانی همیه

کار ششم در بزار کنی پانی نیه
 بخت خشم تا قیامت فکر سانی نیه
 سودی کو فکری طون عالم
 دردی من دردی که اصمات قدسه درانی نیه
 غرق فکریم مباحی سنا نیه
 هر طرف تی دستم مگر با پانی نیه
 والقصه حنت یاری کفر کاکا نیه
 مروت و انصاف سبب دین نیه

فکر قضی روی مرتبم حوصلم و آنگاه
 زو بروی غنچه دل سپی حن دانی نیه

تفرجگاه دل گلزار رونه
 هتا بخشیری برنجیر مونه
 دلرزی دل بر سر بست کی صاپت
 لرزه تا مرده بشیر رونه
 کنی منی صبا بانی بسپرتا
 دماغی من فسخ افزای نونه

زلفت
مجمعاً لیم شری که حسابی بودی
بگنجی جا زنی تو بودی که رانی من بدینا
بر جت شکایتی ز برین من در
لدما بازه چو سپی حقیقت دایه
اگر فرضاً لغا لید العوتت تاب فلی
عجب و العجب یک دفعه ناگ

بنا تا پسر میرم عطر برتاینگی مارکی
بنی جبل المتین مهر تو ش محکم جبار
سری لیکه دستگیرم که هرگز
ملین عشقی مجازم هر لب بر لب
کندی اسپتاری که زخم لوطه زاید
صدافی عهد تو پالم شر شرط جزای

ذلا آزار بیاری شخصی در دیکار
وصیت نامه دل سوی دلبری پی
لسکامی نضره اوضح و غلی
لیاومی دلبرمشول دم ای سینه

بحالی دل ساسی دیده بگریه زاری
بقهر مانی پر پیم ای که تو در حینت
دلی ایامی شادی جز مانی سوگوار
مده ریکه غنسی کانی کار می داری

که زانی پوشن تری کجای قند نظر ما
لقمه سپینه تنخالی سالم حسیار

او که دایم لاله سیاهی ببارد	روژ و شب بو سدر پستی او دعا آید
جوش که بریم اشک آبی دانه بن بوزد	دشت می تو دیده بر چاهم کفر بوزد
سطح قرین و کرج تابد جلگه آستان	شوره زاری هر چه فرو میکشد بستان
تا کسیدان باشم و تا تم ده و نوزد اکر می	ریش اشک و سنا پسته ای بکشد
ملک می بخندم محبت پویان سلیم	مپتون البرزوس فرناو شیرین
صدق پسته پریم یا بدعی کبری کمین	بو طوفانی کعبه کوی تو خدا پستان

بار سپالم که اله سحر او ژو شو بجز با یاد

میل تنهائی دکم تا یاد بسر باره

شوره زاری خاک می امجا در زمین	رو لهر وادی دکم خاری کوی بخریمه
ابتدا بوری که تا تم منک عقلمی کند	حسب طار انم کمن ای کارنی پیر
بو فلک با چند صبا کیشینم تیراه	کار شویاوم خطای مین تا شیره
والله و سپینه قفسا منک دشت	بم غمه پسته بوجم صیدی محرم بخریمه
مخرف نام لر می عشق از شوی بکندایم	رافت وک لیدی دلدارم تنهائی

کی صبحی من کا جہز ہر بدی خاٹا
سپری اوشیحی منہ من جوانی پڑی
جوانی ماہ و لمبہ ہم بوی خویشتن
لوگ خون آلود مرکان خامہ تحریر

صادقی باہل آتایہ پالم سو دی کرد

سر سچ کارم لصد قانونی تدویر

باہر یکہ من منری جانانہ نینہ
آینہ خانہ شہ سپکی دیوانہ نینہ
ساقیا پانغری من خمریہ نک مصلک
در حور پستی من شینہ و سپمانہ نینہ
سفری مات ہنناہ بوسی کو سب
کرد او شمعہ و لاطافتی پروانہ نینہ
آشنای دشمن و بکایہ جو شینہ
آشنای امید فکر میلی بکایہ نینہ
دستی قدرت شکھی چینی لخت
منری ما شطہ و ترمیمی شایہ نینہ
کو اگر ہی کرم سوی کد اسکے
حسرتا لم طبقہ ہمست مردانہ نینہ

بجیا سیرہ حضور و بادب سپجدہ برہ

خلوقی لبرہ پالم امہ میخانہ نینہ

لر منری شرفا اہل دل سدا پرو باہو
ولی مبدل بکوانی غفلتاً سمر او بحر کوش

مردی تازه عاشق ابد اساک از
 لند را با کی با کاهه عالی بکنی
 پریشان موی شکست سلسله
 لوصلا بوسه شیرین لجه تله اولم
 بتا دمرم بدوری ک مری نامک
 که چو بید وستی خوی نسج باغی نامک

خانی سپری در یاد که دلک سیرغ خوشه
 لکوره عشقا دایم دلم ک دیکه خوشه
 بقصدی قلب چاوت کور کور
 بچا دمی عشق با رتبه تم بزم هر دم
 دلم تا صبحدم هر شوکل ماریت بزم خوشه
 لوصلا محسنی سحر ت محاطه

مشخص طره جانانه نسج باغی که

بقصدی مغزی من پالم سرری لیم

سواد می برده ظلمت سایی شوی
 زیاد می عشقیه بوس تقبح موی
 جهان تاریکی بی وصلت لبر جا و کج
 اصدقی عشقا طاقم ولی عمر لیکه
 شکایت خاطر می پالم سرری

شعاعی در دونه لعلک پرتوی
 قضای نیاب بی روی تو کوصند
 سپاس مرد می ایم لفظه خالی
 دلی چو سرت دایم لکل نمراد عشق
 لایه کر یوه بسیار سگی کی یوت

بهر موی لرزه لغت بد او ه کداری مرغ دل صلا نماوه
 لرعدی کریمه اشکم بوب سیلاب لکلیه دیده مردم عشق آوه
 کداری عشقم سبر بندایه بر سو دری شادی بر تو ما و حسنراوه
 لب بچنی منا کلمه بنویم برستان سبر و ناون ستاوه
 کللی بوت عکسپی و اووه لدم همو قطره سرشکم دک کلاوه
 ستا و مردم سو دای لغت تو دام اگر چه سبر سرف کربلی خاوه

رقیب دستپی رفیقی نایه دستم

حقیقت سخته پالم کلاوه

نظمی داور ز من مردم کد لغتی بر کره هم کندی دینه باز و هم سبر بادی
 ام دلیم دک قدر تو یه و دلیم دک می کر لمر سردا جها و بر سره بی کلاوه
 بو خرابی ملک دل ایشک برین چاوسی او سر سکی تر که و صغی شکانی پت
 جز بد می بندی لشم بر چیکم بی تو اند چا بو هم را الصبه شستن سنی نابی شه
 و او زانم سالمی پس لظمی سخته عاقبت کله صبر زاری بری نامی پاش

خمی قدم نهادش یوه ابرو تا مویه	با بزم چش خاخره کو کیسویه تا بویه
دلی مستکم لعلوه دستخو مجنون چو بید	سچا ہی محنت دغدا ہتا و احوال تروتو
نمایا لم تریزه وک المان عمل فکر کولہ	لبانی خاتمی لبر لبر با قوتہ با قوتہ
کھاقتہ چین زلفا دید با نی عارضہ صا	لکل دلدادگان سچتہ و اقسون
مکانی دل لگیسویه ایدر کر خبرد ما با	لہ لنگردا ہتا ما ہی لکل کا جریہ واجوتہ

علاجی حالی پالم کہ حکیم اسادیت بم
 دوای درد سیرمان اولیونویہ یا بویہ

اوقضا ام حرنہ لوجالی غریبان	با وجود ہی ذوق مردم خاطر می پرن
رسم عیدیم پیغی غنوب کھڑی پارسال	حسرتا لم خبرنذا عیدانہ و عیدیم
عزنی امروضعی صحرا و ذوقہ باران	دل لہ صحرا می سپینا مشعوان
کرکمالی حسرتی ام حرنہ طاهر کم دل	ساحتی غزبری دوران بو بلالی کن
دل انغم بند لوج وارد دیدہ پارسالی	آری آری حرن و سنہا لہر نامیہ
صبح عیدی مرد فضایی ہناروشہد	سالم ایستہ مرتجیق صبح غنوب

لوزی لامعی شتیکی را که بودی و
 حکام که قلمی من با تو نه و چندی
 و تم تنها نم سپید عشقی تو بی کم
 و تم کردن کجی عشقت منم تنها و بی
 و تم با بسجانی لطف تو بودیم
 و تم زخمی دلم کاری کردی بودی
 و تم زارم لعنم روانی تو نشسته

و تم سلطه دزه دسپی بند کرده ایند که گرت
 و تی کیش کجی ام با غم داغم خال خنده

لغت و جود و تجاری لرم و کن شکر
 قرین و قریش با من و درم لا سایش
 فضایی خلد برین باره اش صحیح
 شوی بند اینست و دلبر که نظر نامی
 بسبر رویا شعاعی با صید تو شکر
 دلی صدق و صفایم در نام تو
 اگر طوبایه که قصه و کز غلامان که جره
 لوتی فای تو سپهر این سخن کجی شکر

هوای لیبوی پستان دلما و آبیا
 بسا سردم شوقی المشل نمر کا فوزه
 سپر هکنده و گردن کچم حاضر لیا
 جبال گردن لکل توک تاش بن عجزه

سبنی می دید سپلم شیوه سستی طنونار کا
 بغیر از چاوی لبس دایمانی مجبوز

لد تا سیری عذار می باری کلکوز کینه	حس وضق اوروی سزین پر زین
لشوقی لعل تویش کی لم تیردی من	یکایک رونق نظره بمبولونه ز کینه
ازل کوهی غمیه کیم کولک بالی	شده مرمی بخر تخی دلما شور شینه
رخ و رور و لبس لک و درون	سپایه احمد و صخر سفید و در بزم
لواوی گرمی حرمد بچوش می سرتی مرم	سرسکی شور می مرم او کد لای و تخی
لدیش شریف قابض صان بنی نموده	نکاحی سزاودت امری بدیهه

خدا یا با لپاش جور و جفا حتی رحم بی

کسینه سالما خارجی جفا و کفر نیت

حزمتی ان اجد چونکه مکانی در بره
 مپشکینان نای پر کشیری کعبه کبره

شکر عسکره لغزیه خاطر ماکرہ	شبیہ کبیر سوسا ابا زکیم لغزہ محمود
پسلی اولاد حسین اصل بنی عسکرہ	شبیہ سندی لای مریج چن
خاک بی سمانی کپش لوسبری کن	بوقعت خاتم چاکری حمزہ علی

ساکد از کبیر مانی لری ابل عبا
 کر و پروزی بہت بواج فخر مکرہ

عاشق از فرضان لہری زنی نظامیہ	ترکی چاپوی لہرم و قتی کبیر کفینہ
حلقہ صلحہ سپاہ لہری مشلی جوشنہ	روبرو جی دل لہرم کبیر شہری
دل زکری کبیر فکر اوچی و حقیقت	وک نظامی لفظ لہرم لہری لفظ
عاشق کبیر و کوماری سپاہی	جی قتی بونہ کبیر لہری لہری
کر لہ اسپاہستانہ او کو روپن	روچی عاشق کی بجائی دی لہری لہری
کردنت چالی لہری کبیر لہری	زوری او دوشہ بی ارب لہری لہری

ضمیمہ چہند عذارسی لہرم تا دروغ
 لطف ز جی دلہ دارہ جو لہری مین

امداد لہری

سابلہ وہی ہیزہ ہرت تاج سروی	امرو بویب زجی شہ سرمرز پوری
در بنی چپ لبرج اوقی ٹٹ خاوری	چہرت ہستیکہ لسا و شام طرہ دا
آہوسی بیدہ ہرت طہ پت پختلوری	ماک کپی سہلی ہفتی شکار تو
ثابت قدم مقیہ لست از ہندری	جہتنگ خال ہندوی فروت اعزاز
از پکد دیدہ ہرت نکور و ووری	نزویکہ بی من لہما شای سینہ
سودا ہی عشق تو لسر بد اسبری	سر سام ماجرای فلک ہم کار جی
پوشیدہ کر کئی لب شد شہرتی	دیکھی مثل حرمتی من قہتی نہایت
لشکر کشی ہمیشہ و کو طوس نوری	خیلی مرث بقصد دلم حاضرین
ہر چی خیالی من سیدہ دلیم و بروری	ساشح و صف تو بچہ وہی کم ادا

بو طلی راہ طلب تو رفت م دکا
 پونساہ چسپن سالہی دلدادہ شکاری

ممن چی ٹاغ دنیا حسبہ بر بے	اگر سخنی مراد م بی شہر بے
بتوچی کر عمومی شہادہ شکاری	رقیب بار از من بوسکی کویکا

لوتجیکا سری خود بی کلاو بے
 رقیب امجا که لب لب لب لب لب
 که خود رختی غلامی شک بتم پنج
 ایادشمن که بچشم نمانه یاری
 که کجیکا لکل مارا رنیشم
 مین چی عالمی زریور زربے
 مین چی آج شای پکری
 بتوچی کر بو شام و سحر بی
 مین چی خواجه کر زین کمر بی
 بتوچی کر قبای شایم بر بی
 مین چی عالمی زریور زربے

که سالم باز دولت نمانه سرن

بتوچی دشمن ارخالی سرنی

بتو شو چاوه ریم بلکم بچھی نا جان بی
 چراسی اول شوی قهرم کر بی لب لب لب لب
 الهو امی شریا یاری تی کی نام کا
 لانا خوش دلم دایم که نوی می نا
 بشیوه چنبری قدیمی نمیده چن برقیست
 بجزمانی تصور دوستی بروی تو کنیشا
 لتاریکی شوا شعایه چر امش کل اسان
 بسرو ده بای اصل شمی حیاتم هر که فانی
 فدای او شو خد بی ره جم که جو رتی جان
 رضا صحنی بیو بیست نوم ان
 دینی فکری کجا یار از غوری او جوا
 کجانی نقش کی کشا ابی بر او کجانی

وفا دغمی کجا هر دل که کله کله کند
 زبانی پویه و عقرب کس صبی بی ناب
 روانی کو کبریا تازه کاشته شیرینم
 بشری لب تا کف کبریا هفتابانی
 خموشی بستی سالم بر بنی باطنی کشتی
 سنانی تا کی غویم حاشی خب جلالی

خون که در منافی لطایف نجاتم کی نبی
 کوی ایست سادتم بدینم سر سنی
 طلی ارضم بو کجا تا روح شایسته
 کی پیرایم و او می فرقت طی د
 کس پی زانی سوری ارضانی دل
 مطهری باطنی هوجالی الصوحی فی
 بیتی حسیه زلف لبی است محبت
 خورک زید و ماری و اقدامی سر جی
 عیش و صلحم رده پاره و جگر
 موی اودی شبت همی بیکش و می
 بو طلسمی رو برده شیره و پ
 قود کاتنج کجاست پیکم فی
 کر کجبت بی نغمه تا جگر کله کله
 مریضا به جام علت مشمشین سید پیش
 جام و سالم لدرور استی هم کی د

کارو بو باغ رو پر شین د کے	کا فری سیدین امینی ابن د کے
بو جو ابی بک پالی بک چا و	بہر نظر تیری مکہ تعین د کے
شعر نہ نام دم ذخیرہ لوی کتری	یعنی بوچسین روی شین د کے
یا دوصل ای دل لہجر مشکلمہ	و ای لکد یہ اسل نہ وردن کے
روت میٹش لہظمی پستہ خیال	رو شو شو سر شقی نقشی چین د کے
خم دبی چو کان زلفت بو رخ	وہ جوہر شش زنی کو بی سین د کے

عجبی پالم بودلی اعظ لعشق
کفرہ بو تو منع رکیہ دین د کے

او یارہ سیا و لمی عنبر زوہ لہ	شہر ہم لہ ما عنبر ہر کرانی اجا
زلفت لہ ولا تا جتی نفی کو تو بی د	لی لادہ ہا د الد و سر شوہ لہ
و یدم سنجای میرہ ستہ لی صید	بس سہوہ پار دوہ کہ جالی
مخوشہ ام سارہ ہموط اجابن	تف لہ کہ وک من کہ لہ او بی ہرہ
بو خاطر ہی اغیارہ کہ یا پالمی بوہ	تید اوہ کہ سپی طوطی طلق لغرا

با ميا کر عاشق خواهي معبود تو کبر	اگر نيخاسته بر بي زور صحرای شير
لر و می ام شمعده صحت طایف تو سبزه	دستوی بکینظر پروانه اسپا کر سنده
لمیدانی نظر جاوشحاعت نایلی بو	سچا و کی می غزالی که عیادی عظمی
لرخالی خت کس صفتی خالی کس حنتمه	خدیلی بی ملین نابی که کسین لارا
هنر ثابت کلمه باو امانه مستی تو می	لوحی غنچه فی قدقا سا کر روی

لنا و سینه چسما شرطه آزادی کم آیه
 له و اوی زلف لبر کربلم مرغ دان

پیم خوشه که عسکر محاربت بی	بو شرطه که مایه ضرر مباح دست
عور و نه خانه دلی من غزلی تو یه	مروت نیمه بزم که خرابی است
یا قوت لب جا بیزه پیشی ثابت	پتو بقدر صد مستی من کر کر است

دلی معشوق و عاشق سرودن کین	لیک سرنی محبت حاصلی کو ایندی
لوید اتولی بازو عیان کا جو ہمزد	صنعتی و قوتی طاقت لٹھا جو ہری
یہ کبریٰ مایوہ ذکر سی من بکر انامرد	لہ وقت سمرنی فکر شمل دکا و صفا بی تو
سپردہ دل معطل مایا بازی شرم	بدانادی ضرور چارہ عروسی صفت لو مایا

لہ لای من غافلہ سپالم او فی فخری مبارک

اگر مردہ لرو می عشقہ الافی ہم ورد

بی شوقی صرا اللبت لفا و ناسانان	ابد قط سری اندست تبا جاکت ان
حد ز لوتر کہ بونا کی کہ بی ترو کمان	بچستند ایہ مرثانی تحریر کی وادی
مطاعی مایہ تاجر لدر یا زیان	سجاری موج شکم رونق و سپاچی
اگر چہ نامیان موسی بی کو تو یوسان	لردی تو مہر خجی کر بتیہ سیدی جد

لمعتی شعر مطلوب با دلی اظہار مطلب کم

اگر دلدار سپکین دل سالم دل لکران

دینق البالدی ہی ضرور دارا کہ کس شانی بی خیالی یہ کہ کردہ واکہ ہی

کلیاتی

کر لبرتری نظر پر خویہ منظر کاهل	بیت چشم انداز دیدم غریبی پاک دی
ای جز دود بدنی با دمی جسم بسته سا	بیره دل بود بکندارت نه سنجاک دی
بانه سرشوبن پی خیالی لبر فکرمی	ای جز دود خوی فرسوده و سپاسا کدی

سالم اسب خاصه بود توئی رتیبی کج نظر

روی دستی حاجت بود که مولاک دی

بیا بوی لاله ماطره کی چنین کج در در	و کو باران حمت سر سرد انورین در
دمی حجت شوی کر پسته با لندنی است	لدیویوشکی بی آدم کج که کهن در
بچا کی حالکی جنسی دل الوصفا بود	منک تا و اسبر او دلدیویوشکی در
در بری دید کت خوینی ملی پر چشم	پایله پر لد پستی تکی ستایی در
بمشای کشی مجنون خورن شتا قان	لشمشیری بر دی مپادی لیبی حیرت در

لیک مصرع اگر سلم نویسی شرح

بر معنی کلام تا حشر در میهن در

دغنی کردم بچفا لاله رخ زینا بے
پری کردم سپتم لاند بی تر

تیرین ہستی پستم کا کہ کرم بی ہری
 یار اغیار جوئی ہو منسی کا نہ صفتی
 قوم سکا زلی خون سہی جلی ہوئی
 ہائے نمان سنہی خن مسلمان ہرے
 لہ و فایح مدانی بچھا دانا نے
 خوش دشمن روشی قابل بی ہوا
 سرکشی رہت قدسی کھ شہی
 سرکشی تذخوی دل شکی ہوا

قصہ حالی او کشفہ لردم و عجم
 نیدک پالمی کر شتہ ابد ہوا

ہتا و حلقہ بی مشکین کندی
 دلی مرغی ہوا یہ ہستی من
 ادب سکی اصول چاکہ یکچند
 لہ لای یکسانہ پستی و بندہ
 رہا نابی دلم یکدلم سندی
 لہ لای یکسانہ پستی و بندہ
 لہ دنیا دا نما اپ با بکین
 تمامہ بلکہرم آداب زیدی

سرکہ اشانت دل دباری
 چرائی رو بروی چست سبے
 قصا بودل سر سپنل دباری
 بدودی لہور اکل دباری

بر باد از غباری کشته روت	سبز باغ سحر بسیل دباری
له دلتا ناروی تخمی محبت	بچاوم انک سچا صل دباری
بر کشتی دلا باران شادی	له سور می نجی من شکل دباری
لسر کیک پکنما لم سفه برسو	سرسنیه دلا غاصل دباری
لمور می طلعی نامرد جاصل	کدورت بودلی غاصل دباری

لقر با کنا ه عشا خون پالم

لشمیری بر دی قاتل دباری

سرا پنده اندام لغتی سحر جادو	فرکی نهی سنا نرا جی اشقی
بایا قاتی عشا قدیده است سهاچی	دکا صید کنی صیا و خون زیم بو
دخاناکا بلابم مویا سرب کی می	اگر بر موم زبا متود کا سر زبان بو
سرا شتی کرجی راکه ایضالی لری	سرا د اوقی تم نزلنی عسایر بندو
خضر آسا دلم اپی نقای بو عی غایر	که شو با می طلعتی طی کردی حلقه صی
لسایطه جبار سنسی و شون کور کور	بری بر سپس له دنیا دهنی بیخ

حجابت با بناری آرزو کم نسوتی
چاکلی جامه بود فی تی ساد خسته

بیم رستم کم کر شرحی غم کمی
ما تکی دکری دروغی سالی
پسته بادم هر چه که روی تو
دی سبرود ما لهر جا هم می
چادی من مخفی در شیمی انگ خون
کنت بر آن در دوان محرمی
تا کی لم کاره کو تا ہی دگت
امی طیبی در دکاری سر سبی
بندی بوی محنته کا دو پندل
سالو صامت بو نجانی ر پستی
بو منی چشم چه حاصل طرفت
خاکه کشتی حین بو پستی
صحیحی جو رو بهشت و گوشه
جو بار بو سپسزه ناز و مهدی

دیده نامنی بغیر از لایه

هر طرف دک کار پ لم در می

لطیف سرد قد و گل بسینی
هر لایف و لایف و نشینی
لکل هر برترین شوخی جدل کنی
سهرانی چپنا سهرینی

لکل ماریان کیدل کمر بیینی	عزیزی دلنوازی دشمنانی
لصد لانه رو یک لنگر بیینی	بجز رحیمی چای لطف اندک
سهرانی که تو چهره آفرینی	چو سحر می بی دلت تسخیرین کا
محتی شکوه او توجی لیت بیینی	لبی تو معدنی مر جانه کت بم
بلذت برود کو اسکنج بیینی	لبوبه شه بدین کمر در شش
سلیمان حست و صاحب کمینی	دکا تسخیر دلها لعل لبوبت

بیادی چهره امی لب نظره

لکر دستانه سالم تو پستی

بوفرا مرزی دلم امی ترک کافر بیینی	سوی عاشق و خست ایما رو بر روی
امی ملی بخت رو خست کم بر بیینی	عزیزه عجب بولتیزه ادا بلای بیینی
کر لحدش و انزاری دست سرم بود بیینی	ز که دامن کدینی دست بر لای بیینی
تو لهر فضل لب جام بچار بیینی	دل چه حاجت از روی کلین بیینی
کردنی دل وقت تو بی تطبیح بیینی	دست تو بر عهد تو ای صفت بجز بیینی
دوستی انانی تو دمی کی از بعد بیینی	تو بجان نشسته بجز بیینی سالم بود بیینی

راپتہ امی زلف سیہ مارنے
 حارثی کج رخ میار آنے
 پس نل شفیقہ امی طرہ لڑکاک
 تالہ سر پہ بار افش آنے
 مایہ منتہ امی نفس پلید
 بو خلیقہ دلی من مرد آنے
 جور مارم دکو فرعونہ مرتیب
 تویش لہلہوی او انا مانے
 بی شکر خندہ تو سبے جانم
 امی لہی لبسے من مرجانے
 مرتبہ و پایہ تو من لہدم
 ذرۃ التاج سر می شہانے

باشارہ مرثیہ سالم بدہ جان
 بانہی نام دم ہنسہ مانے

کجہ امی کہ روز و شو دینے
 ولی من ہر و صالی او دینے
 بہو امی فرغم درو کر سپنج
 داسپنج الماہ نو دینے
 رامی بوبہ پالیہ لبوت
 صحیح محشر خمار نو دینے
 فرخ و غم بہت کر دودہ
 ام بہ پتہ او بدہ دینے
 پرچت کوتہ سر با صحن
 اولی صحنہ تازہ شو دینے

طغلی دل مرزده کرده لایعبر آسمان سپ لاجوردینه
ماتی کرده رفاعتی راند هر کجا غمناک خودینه

دری شک بهضاعتی پالم

قرض بوبت دکا کرده

دل کله صبر زلفت ای برنجری	سینه لایسم لغزت بر نشا تیری
اول من زما زله شفت بخجی	بصم و حتی له مشقی عاصفت تصیری
بالی مرکا فی لیره ارایه باز می جایی	خوش بچا لانا یا قبل م طرف بخجی
طرف دل بود دولت بختی کلیم	رود روی تو و الاره بر شستی سیری
استرامی ابل دل من زده کاشق	قلبت بعتیم له بویه بختا کسیری

فستمی تو هر چه بوسلم متا تاتی منا

مادری دنیا که پستی طاعتی تیری

رخش می معشوقه که عاشق لاجوردینه	پادشاه عاجز دینی سره لوی برادینه
لاسه کسوی می شکست له دور می لید	مفصه بو مرغان جمیا دازد کردا و کینه

منزلی اشکر بوداری دل کانی نغمه	ناگری پستان سبنا توئی دینی
منعی مرگاشک با باغی کوی لیل	شملبش کرمی بدارگشوری سانی
باعنه بوچینت کی دل سوزناری	مانی نبرشی تنوزار کرمی قادی
خادی غفلت عهد چاوت بودیدار	کی زبون گیری خروش اگر خادی
باری دل کرملگری وکی تنها کرم	حاملی کاسمکت تنه شی وکادی
برده بود دل داری نیم درنگا کرم	دادی برنوی بوسیه کرد شی کرم
بر خدا دادی نکاحا بنوی بودجا	و اورانم هر که بری بو کرم

سرد مهری و بسینا نادی سالم کرمی
صاحبی خوی کی دهنسی سکی نادی

روز دل بر شوئی مار چه پوی هم چلی	منزلی کسوی مار چه پوی هم چلی
کوشه کیرم لغراق دلوصال مجیزه	جانی سن هر کلس مار چه پوی هم چلی
کاه بعدت در شی لوی اشکر کرم	دیده شعولی مار چه پوی هم چلی
جزر و صلت شره حال فرات صفره	منزله برده نماره چه پوی هم چلی

نخست

تأخیاں قتی بی قریب پلم فرقت

روی حبابا ز دیارہ چو یومی ہم چلی

بو پاس رو لطرہ موبار ر قتی	چین چین حصاری بستو پر بونگھی
جز خالی تو کہ لاد لاد ان اندازہ لو	کی دی بکنجی لباعیشیں جد می
مستاعہ بو طلوع صحیح شولنجی تن	امی ما صبحم دورہ سالہ بر چھی
رستم کہ اشک پوسہ بازانی حالتہم	نیدیوہ کپسپس لہر شت برستی
کلن یومی لب میل شوریدہ غیر مرک	عاش شوری بی امیہ شش امی
نزدیکہ کرجو ابغیان خندہ پتہ کویم	نارانی درود دل چہ دکا تو کہ پہنچی

بوجی بی کہ عرضہ سالم بر بی نہان

امی دل کہ تو بجاوت حبابا مجھ بی

اشعارہ سنسزہ زککہ قصہ سزے	کہ بوسری سا بارہ سزے
سرم کرسری ثورت قبول کا	ہمو بایم سپہر درد سزے
حصاری سینہ بالہم لڑتے	مبادا بودلم تیرت نظر ہے

کشاوی دلمہ سر جا کر لیت	پسینم بوبنا پس مری کدو زنی
نخوشید اکسی شمنہ کا ہی	بروی سدا لروی تغیت سربنی
وداعی دل کا جام چاوت	کہ دختی تیر بارانی نظ سربنی
چہ سماعی فراتی چہ برین	اویش دک من خدایا در بدرنی
شفیعیم بی بعضو ارقا بعضی جان	لری تربت دبی خونم بدرنی
و ما پر بولباب دل عنہا	در پسیم جے نبی سیت بدرنی

اگر کا ہی طلب کے عاشقی زار

ہی پی مار کد پالم سربنی

چہ دبی کر ارقیم دلمہ ازار سی	سر کل بیلی بی حکمہ دبی خاری سی
ماغہ بو کد زنی دل رخت لوستیہ	کنخی بی ہر طرنی شرطہ دبی اری سی
رخسہ عقدہ خاطر بوجھائیں	قرضہ بوسہ دکی البی من یاری سی
نا نیلی لذت و صحت لدا لاجور	شادمانی نیہ بو او کد عسبار سی
لری کشکاش جانی مہیہ مہر	عاشقی بدل کر لوسہ عیار سی

ہوئی دیا

بشوی زکده بدلی غسلی طواف
 کرطبعیم و کومن دیده پیداری بی
 جان نزاری بی جانانیه سالم باد
 اتی کا تیغی خاکردلی انکاری بی

صده لوی لوی بوی ل	کاهی اگر کپورت ترساید کوی
چسپید باهمن دل شمشیر	زلفی ایازو کردنی محمود بی
کس نک دم لئو محبت بدیه	هروک حکیم و اعجاز بی
پهنای ترک دید پست لثافت	تبدلیه جاودانه بسباب شروی
بلبل خپار چمن باربد نوا	کل نایه سرشور و شعفت تاج شروی
صد زور پستی بی روز پیغم	طلوع اگر ضعیفه نمی خنچ باوی

سالم کلام کردی بی زن و لیک
 بی معنیه کجا به الامی شمع غوی

اسی دیده وادیاره کتو اردم	بم نوحه کرلمجاس کچا نیکر کی
مشو چو سپا خیا ل اعزی ست	مان بقدر خنچه اول پلوار

لو خنوده که دره من روی بهاری تو
 روی کردوم شسته ز تو بر کانی
 یکدم اگر بجایه لجم لبوی شهید تو
 بومن همیشه نخل صفت کونیه قی
 که دل سیر زلفه که شاه بو پسته
 زنده دکی باب بقا دیکر می سج
 ظاهر رو بود آهوی دل زه شور
 اوقات تو من و فصل صرا ن زه شور
 محمودیه دیکر بخواد به اسم له او
 خوش چاکلی پسند لید به تو افام
 روت چرخ سپین و خیال قطب است
 مشغول دل کرد پیش دور می کوبد

کویم کر تو به نیست لانا خزن دل
 پالم لغز با چه باشه ره دل

زمانه فقط لکل اولاد آدم اوجا
 و کو کر به چه ای صلا مردم انما
 مکانی تیره و ک ترکش قیام
 له لوجی پسینه بو تیری کجا عجزه
 چه بکلیه لکل و تم نلفت رد بهن ایم
 وقتی سرگز شود مجلب پس من لی حرام
 اضری بنض شفت و لوجی شفق تو
 بجز نوبه لبست در دم صحت دوان
 دبی برحق با پر ز می بر روی سخا
 عاشقی نا خدا می دل لطافتی خدا

لفت شایه که عملت بر او قصد است
 مقامی حریه لبوت لسا و آینه رونا
 که سکه زر ظهوری بر او حسی شود آنا
 لرومی غنچه دمانت کل لکشت آنا

سجده خدیجاتی جانان که روک مردنه آنا

موجب لم لر می معنا جیکه که آنا

بس شکله ز ابر کیم عین حق
 باشی و مرجان کبری کوی است
 بوعد ز کس بان که شرم نخلت
 و امانه طلاطم له لاجر محبت
 بوخل طریقت بریه صد سترستی
 بو مرده بخفاکی ذکر می لبوی سستی
 کو انطق ز بانم که بکم ذکر طریقتی
 در ناحی لیس ادم بچم دم نخلتی
 کر راسپه لکل مرصنا ماروی قتی

بم نوعیه که خستی ام من کر غریبت

سالم اهد نه یاز نه وک مسطقی

چه حاصل شود ما می زلفت بر او چشم بود
 کر که یا امانت کیم کوی موقنی

که بی تری نگارست چست ایما بودی چنین	بزمی مومنه یغم کر سپنجی سخن
نیامی تویی با پشته بختی دل سینه خدا	لو ختا هر سپنجی صفت شکرین بی بر
بها صحبت مغز فنی که در پنده دیده است	ببیری غمزه را در کپنچه دل حکایت
لر می اغیارا که شیرین در محرم طوط	لکل مردی که کله بی درنده صعبه است

نوسرا و یکت خایه عشا حروفی نا
 بچوبت هر بی بو سپا که کر امری مردان

بندی کردم کجا لاندنی پر پستی	مکنی ریته بر نیم مکنین لب صسته
صلوه طلا و و سپنخا آید و دراج خرام	طوطی آواز و هما ساید و سنج
نقش صحن بودی خطا غمی که کوی کیش	بمندی خال و عربت در لالت
یکتد و نفعی تا غنی بی سپتدلم	دلبری لادری کله بی غنچه دلم
کهنی کهنی لبی اگر توتی کبره بره	فاصلی فضل ولی منع حاتم کره
و ده پیش سنجی کهنی که کهنی کره	چه کر مکه که در ویشی عی کره
ناربان تها لکنی لب کهنی سالم	کهنی شای منی قرنی لب دره

دری شاد می لدم دفعه واکلی چه دے	فکارت بر تبه متو وفا کی چه دے
درده دار کبر مجاری واکلی چه دے	وک کی عاشق کمر شسته نهر می
دستی کردش کنی سیر لکلی چه دے	من فنام محسن تو بخصی و بی دوجی
تو بگو بی کنه ارسن کبری خدای چه دے	حق حقی کا ہی لکده دور کبری روز حساب
چند روزی بوفاز کجی چه دے	دل تصیدی سیمت زاره بداییم ^{سال}

رسیم عاشق نینه سالم افکاشکوه کجا

سر و جان بوبر جانی فدای کی چه دے

کو آکھی نص من مش باد بی چه دے	کاریه در دم لاله ادا بی سدا دے
سخت رونئی تا کی فونلا و بی فونلا دے	خاره و کیکله ریز کرزی غامی دن
رو برو کردن کچم حسا و بی حسا دے	تشت نه لب با بطلب کم او بچی ساسا
جای صلی تو بی بی شاد و بی شاد دے	جویباری می کوش چاوشکی رون
لی دره سیر کوز صا و بی صا دے	چو کنه آهوی آل کجبه روی تو پروردے
فته محونی تا کی فضا و بی فضا دے	سال شسته مصیبت ای لی روا

فی الزمره

نی دست از ان شرم محکایت
 کرت مبدلی را بوجی بر لبی انزل
 تا یک دوری کن حجب نهی محبت
 بود دردی صعبی کن حکم امری در کرد
 طوبی محبتی بسیار طبعی حسی بودیم
 یار ظالم صلحش چو چای باه و پال

سخن شرمی کم در دهان و در کفایت
 هر نوبه با یہ له ما در پود کفایت
 بومیانی بیرون نوازه کفایت
 بوسه لعل لب سخاوت کفایت
 ریم دکو کوی سلی غدر کفایت
 بنفشه و کمره دل رپی کفایت

کوی تور و ضنه برینه صعبه بولم کدر
 در بندگرا تا حشر آدم محبت کفایت

فصلی صحرای دل شنی قریب لبری
 حلقه زلفی حمت شکی کند ری رپتمه
 جمله اسرار فلک محبت حالی از دست
 می سرمدی ساقی سپید کینه
 وای بر عالم لبرخیز می مرکان بار

حسرت بودم ختم هر دو سپ غارتگری
 کج نموداره بر بوت کن ذوالفقاری
 مدسیر می عارضه کن من با هم شتری
 پست سپوشم لبر لبای لبره
 یک بیک دل دزدک چای طوی پوزی

شعر من دکن شاد بدید کس مایه از اوست
عارضی کجیر لکبری ماشطه ز نور بری
شعر کس نماند یا صفت میا ختم بهم
مشای خلتی نمید اصلا جسد از کون
دلبری سالم اگر بد چو تیر میگذرد
سر بر جعبت دکن بی بستنی اوستی

ترجمات

دلی بردم بدیده جا دو	بارپا خرا ادا سپاه مو
منعکس بوسان آینه رو	دلی روشن بجان سیلایه
دینی بردم نگاه برتپا خو	بعد ازین کار من برناره
رشته عاقلی لدست در چو	بسه امی دن کجین لایم چون
ترک اندیش کمان ابرو	دلی پکا بعشوه تیر سیره
نرکسی او بدیده آه بو	کرمی کرد سپاسی و پستی
بود غم بمو معطر بو	بادا کرری نیه بطر باد
ساقیا خم بد به جای سپو	مستی من درامی یارانه
تا تو چوم بو پستی هر سو	کرمی بست دل بولن شاه رام
دایم غباری کدور تم جا رو	ش بهری الدوله خروس سپر
هر که زانی لدایم شو بر بو	چه سر شاخ کل قتی بسیل
وحد لاله الا هو	بیک کجندای حق نکت دو

باز دل بقرار و شیدا	شینه رفت داخل بلیا
بی روانم اگر ندانم	لب لب بگر سپیحا
هر شردل بودا کادست گوت	وصل دلبر در حنت طوبایه
ای صبا لاده مولر حظه	مرک عاشق شبان بلیا
حسرتا دل لفت کر کسودا	و کو صغنان بین ترپایه
پال مه بوسه بوزدن	دری میخا نه صخدم وایه
چومه میخا نه صخدم بوسیر	دیم لویا حروش و غوغایه
نات کویم کاسی کیری وئی	کار هر پس بفرود یکتا
هر یکسینه ای حق نکند	و حسد لاله الا هو
زلف تو مو بفری کس	ولی من تو بفری عقی
ساعزی تو لباده دایم پر	خاطری من همیشه بر المه
قد با سیدی رحمت نام	لطف تو ده پستم ستم
ببخیز حرکت دل لیر مرث	رکنی اشکم لیدیه دک بقمه

دکتر

انکس لفرغم رشاده امینی بار د ازانی حس بر لحنی بی درمه
 یکسایه محو دلا محنت نیه ریکت اگر چه چوسه
 کپی سکی کیکه بوهر پس منعی جو دو معنی نی کر مه
 هر یکیکه خدای حق کند دو

حس و ناله الاله بو

عنم و کوه تن صندیق و نزار دل کی غامده زمانه همزار
 لپی بستم لکفتکو لوسر تا کنم درد دل کب پس انظار
 غیره لبر که محسوس می راز تا چشم کر کس نیم اسرار
 رشته معرفت دست در چو دل نمانده لفرقی دلدار
 احوی در تو خدال دل در چو عاره بو من رفاه لحنی انبیا
 بحقیقت جهان بی بنیاد نیتی بو کپی ثبات و قرار
 مکه زاهد منی بشوق صمنیر هر اتونی سبر حق همشیار
 والسرمی بست که در آب ام کلامه دلی سب که نزار

هر یکیکه حسد ای حق نمک دو

و حسد لاله آقا هو

مخانت

اصحاش اگر دولت جهانست بو
در دگر و لولو و لعل و دست بو

مه روی سپید موی من بو جنت بو
هر چند که عسری خضر است بو

چو که املت زوره چو غم کی گشت بو

کاسی در بار و کینه تبه حاجات
کاسی بو عیب و بیه مرک مفاجات

نالی با بد قدره لاف کبرکافات
اصحایع دنیا و قیامت بحیات

اور و زره که روی اوست بو نیست بو

ای شکر افشرد و ظالم دلی بدست
وی نه ابد باطن بد و ظاهر کعبه است

بی تریستی مرشد و بی طی معامات
دو سخی چو بدت و از زبان لایق است

امر و نیت بو نیت بو نیت بو

اول فرخی و افکانه عنسی
کم بولد من خنده و دل نامی هینا
قبل دمی مر که به ناست کمی هینا
عمرت لطف سیک که بهو عالمی دینا

ببره لیغده که بهو صرف عنت بو

دل الحنت کنایه بریم کن نغم در چشم
امر و روژیکه جمعی مردمان کبریم کنار
دست و از نو دیشیم بو جالی خرم کیم
موسم عیدیت مانو از دیدار

عالمی در عیش و نوش و با خنده شکبار

امی رفیقان پن بر روی چای پریم
عرق شجره زرق دم لمدمه تیرین
نوننالی شاهانیم بو بنی سارین
هر سپی با بار کوشکستان

زاسک مسخ شکت راز داع صحران

ام حبانه خنده بو بر دم ولی بو سنقر
عمر شیرخم تنی بچی بو بر طولی سفر
قدمه ه عمر خنده هفت قدی
سینه سوزان ال فوزان کوه کوچه

کس مبادا چشم کن آوار از نایب

لودر نما حال لداوی دور یا کو تو بند
شود فارغ هم بانی فقط آفاق کند
روتر شود مشغول ام ذکر مفرود بی
پنوا و دل از خار و غریب دور بند

دست بر دل بر زانو چشم در ره

دینه کویم دایم زاری مال سخن دل
پتقاری صفا ای پال و قله نون
و اینی کاخی مراد و تیشک استون
بکره جوی شد زهر چشم رون سخن دل

عاقبت کردم دو ادغ فراق حنار

کس نبی سالم لداوی او کو
پنوا کو تو سر غریب تا توان کند
شعر مولانا دلیم بل کیشم
خاله اگر نیستی دیوانه و صحرانورد

تو کجا دکا بل و غریب در خاک خند مار

پوچه ناصح سواستی کت اگر لیدم
دانه نیم ام سره تا لم ره جرم لایم
بخت تا در مرگ کوی بیضیت نامم
خانش میگویم وار کفته خود دم

بند عشقم و از سر و جهان رادم

له جانی عدم اور دره کن تہ وجود
 دست خالی دست خاطر کی عدم خود
 دوری چشم بستم حاجی بخجی حسود
 من ملک بودم و فردوس بین حال بود
 آدم آورد بدین در بزم آبادم

دیتہ خل دل لہرہ سنبہ عیاشیت
 آبدانی خفتہ خانہ دریا نہ عشق
 رکنہ بریم درم سجدہ بکرا نہ عشق
 تا شدم حلقہ کوش در میخانہ عشق
 ہر دم ایمنسی از نومبار کب آدم

مرا کافی است سا کو چشم خوش
 چہ شدہ دور نظر دیگر چہ جہت پیش
 نظر دلیل تویش پیش تو سدی بند
 ز چشمش ز سر غمزدہ ز دل مشرب
 بقصدیل علم مہر جہاں در شہ جان
 فرود ز پر توئی بوری کہ موچی بند
 دل طاقتم با محبت بربند
 چہ پان داشتی مہر سلیمان در دماغ
 ز تاج حسودی تبرکاتہ فقر درویشی
 نمی ارزد جہا نکیری بغوغای شہر پیش

بہین صبح شدم خود اندام دوش ساقی را
 شلاب تمنج خواستم کہ مرہ کونہ زور

معات است

الایا ایها ایتس اودکا رساؤ ولها	بدل کین بانباہ می خاری محبتی دنیا
که عشق آسپان بنود اولی	محبت زور با شو بیستی کین
زنا صحت شکینش صحن فشاؤ ولها	که با صحت صبرم افشاؤ کدی کوی
که سالک سخن نود ز راه و رسم سفر نما	ولا بر حقی بی صبح لیکان فیک نما
حس فرمایا پس اید که بر بند محکمها	مخفی رحلتہ دنیا رفیق امروزه در
کجا دست رحمان سبنازلان	له بمی موج در ایسی اولان خیر دار
سنان کی با ندان دراز کی کینا صفتها	قصه من ششده شمره تمامه زده

بوصالی البره

و صالی لیره پالم معظم زکطلب
متی تلق من بتوی وع الذباوه

بجان بندوشن شخم سمرقند بخارا	اگر امید یان منیه جی جان آرا
کنار آب کینا باو ککلت مصدرا	لین خاری صیلا وصل کرنی از کوم
جوانان سعادتمند پید دانارا	بضیحت کوه کوی تبارن لایان
جواب فتح میرید لب لعل کفار	دو صد جاگر کوبوی خم حردی دینا
بآب کت وصال و خط چا چایی	اگر جوری کور شست ز شوی دینا
که کس کوش و کوشا یکجکیت آید	له اولی کسج و عقد زلفت غم
که عشق از پرده عصم برودن ز رخا	که شعاع طلعتی یوسف طلوعی کوی کچم

کلمات حافظ اول پنجه یوسالم و باچا
که بر نظم توافش ز فکاک عقد شربارا

دیدم سیاه چروده میع بدین	بسی نشان کمانج حمله کسک
مانند آفتاب سستی هم از فکاک	تسارین لعا صنی تو پر توی می

چینی زده یعنی اوصاف حسن تو	نقش کاغذ چمن رنگند حکمت
روزی ازل کجای بدر کمر سرد بود	از دیش مسجده پیردستی پاک
هم شمع شرح توره کجای کجای	هم روشن از جمال تو در دیده پاک
جانمای پاک مسجد کبابان دیده در	وانجا خاک کجای بود پند پاک

کافر منع پالم اگر دم بداد عیسم
 زر خالص است باک نیند از خاک

دیده آینه وار طاعت اوست	دایه خلوت سزای حضرت اوست
هر چه دارم همین است اوست	سیاهی عشق و کیمیای اوصال
کردم زیر بار بنست اوست	رمی زنی اوه چو کله طینه بار
همه عالم کو اوه عصمت اوست	بکسی عاشقم مننه رسوا
پرده دار هر چه حرمت اوست	دل بجزت تقریبی دست کت
اثر رنگ با صحت اوست	هر چه کلنج که جازنی دل بن
هر کسی پنج روز نوبت اوست	چه که آمدی جهان خراب

بیل و طوف کل من بل روی یار
 دیده نارانی بوعسنه ز لوله لام
 فکر بر پس بقدر تمهت او پست
 زانکه این گوشه حاصلت است

لا دوپالم لراهه تی نظر

سید کججینه محبت است

برویدین تو به دل بجاش	رویت همه پاله لاله کون باد
گر کسی بنامقابت سرو	پیش الفقت چون باد
حسنت و کوماه اسپمانه	هر روز که هست دست زون باد
شما در بسم خاکبوسی	پوی پسته بر ابرت کون باد
گردش نه دیده بی جمالت	از کوهرا شک بحر خون باد
عزمت لب بر بی ملی زار	از کردن چهره و قون باد
تاکی ملی من لشوقی و صلمت	بی صبر دست بر دبی سکون باد
گر عجب در دل حلقه زلف	از حلقه عشق تو ترون باد
حی او حیایه لعل لبوست	و دراز لب حسیس دون باد

همه کسین دست میدارند چون	سپه قداش مشکین زلف و هم
نه این چست من کوردم بلم	نظر ز ابرو تار یکی قدیمه
کنه اول نخواست بود آدام	ملین کرد و ز رنگت میصبت
من این دعوی میدارم پسلم	بترکی لبم ماصح علی پنج
بگیتی دردم از مریح مریهم	بجز غمنا بی لوبت بوتی دل
نه از دم خرم باشد نه از دم	دما محسوم لودای عشق تو دوا
رغم سر مازده روزی میبودم	عزوبی رویشم زود چاکلچی
بردی دوستان خوشباش و خرم	وفای دنیا لکل هر کس در سیه
بیا موز از فلک دور و مادم	صریفی تو منیش پانی نخای
که بنیادش نه پنا دیت حکم	زرانم لطف تو دک محسوم کردن

جهان سالم و کوماران ضحاک

که مغزت میخورد چندان عجزم

خضر دارم اگر حاجی کرم کنی
 بآب نیت کافی برده ام پے

رخش می بندد و کل میکند خسته	بہی رخصت کجا کیرا کلکشن
ارکش کجا اش نا مجر و شرم ازو	عسقم رزورہ طرنت سارت
بیا و لعلش اری ساقی بدہ سے	بنم باشک یا قوی بریزم
کہ باشد خون جاشن رنگ	کسی پندویہ خوبی جوی دنیا
نیکس را عیونم دید باو	زدان بی بیم شہ سپسہم
کہ میداند کہ جم کی بودوی کے	منا نام و شانی تا حداران
عفتیت دان فرسخ جھن	مہ امین لیترو تو پس دنیا
بساط زہرا چون غنچ کن	لعبہ می کل حسامہ درعہ
باید شستن و انکہ کسے	کئی جانا کل من جبکے صلح

درہ سالم اگر ارباب سپسی
 حدیث بی زبان شہوارنے

لبست این ہیکر با جان	تو پاکیل امید با برک سپرین
حکایت میکند سخن از چین	ہمو شہا سچ بود ان نیا

چه عاشقی شوی لیکه لکل روژ	تعالی خالق الانسان مین
له لای تو غیر خودم کر کسین منم	جهانم تیره کرد در جهان پن
خود دغمی صداعی من لی آه	سری بیدوست کی باشد سالین
له لمانسکه من نخچیر تو بم	نمای منخ در چشم شاهین
کلی صاحب پستم من نک کتو	بهار عاشقان آید خیزین
خاطرمانی غیر از وفا صبق	ترا در دل کبر مهرت اگر کین
بصده منی منی من تعینت کیش	مرا خود بکیشد دست بخانین
بجز منی عشق تو کر بکشتن زار	زدنیار منی باشد بکین

لیدی سپالما محرابه ابروت

سبادار روز کو بر کرد دازدین

کوارت کو تیره شین باکوش	سپین سا کر دی باکوش
لبی شیرینی ولس کانی لعله	ازان لعلی که از جان می برده کوش
و کو لعلی کوارت آله اشکم	منش مردیده جا کر دم تو کوش

کرده منی

اگر دمی لب تو پور همز
 منودی لعل شرین را فراموش
 بامیا کر طلب کم حاج لبوی
 بر لولو لعل را گیرد که خاموش
 پیانی تیه روا شکم و کوسیل
 ارزان خونی که در دل نیند جوش
 و کو جای اگر پالم حریفی
 ز خون دل شراب لعل می بوش

صبح نوز و زده جنت بزم
 الصبح الصبح یا اصحاب
 فصلی عشق و نشاط می آمان
 المدام المدام یا احباب
 ببلبلان مست و کل تنگ
 پس بوشید و ایامی ما
 پیرین ایسته قد قبول نا کا
 که بنده نه میکده شتاب
 امی حریف نصیکه آسباب
 راج چون لعل آشین دریا
 در میخانه پده ریکه نیه
 مفتوح یا مفتوح الالو اب

و رویا لم حال می عجبند

همچو حافظ بوش داده ناب

مشق مردی که کرم صلاحت	بر که این حسرد و نذاره عدل
عینه نارش منعم برزو و کائنات	که محال است درین مرحله امکان
ایمه بر تو می او در لیا قدم	که همیافت بر آرا که عاد و ثمود
را پسته یا مال غمی ای لی شده	صبر کن کین دونه روزی سر آمد
سر و کاری نمی کنی که همه جا	که کریم است رحیم است مغمور
لارنده دینه لرا ل خسر عت	که عیونت بجهنمت قدور
اپس و جن معترفی قدره عین	همه در ذکر و نماجات دقیاسند
نامسید نابی بن طم ربه کانی	هیچ خواهند ازین در زود مستور
ذاکری لفظ شهادت دلالت	کرت ایمان درست است بر عود
او وجوده نیه دنیا عرضتم بی کس	ای برادر که نه محسود و مایند حسود

عده ام پنده ولی صعبه است لم

نواند که سجا آورد الامسود

مالی شستم جانا و دینم که دینم
 که هم نادیده می بینی و هم نماند

پای

کوبیری شبنمی خوشبوی با پیوسته	نه چند چشم نامب نه خصل چو س از آفتاب
دلی ندان شفقت نظر زلفیت بودن	مگر تا حلقه اقبال ناممکن بخت بانه
بختی است بر عهد خصل بولی کرم	بدان قدر وصال ای دل که در حیران
اگر کسیو پریشان کی سبب برین	که از هر حلقه اس دم هزاران
که را لور و پنج صحرای دلا امام	بکش دشواری غزبت بیا و عهد سار
خفت بی یو یه ری شادی و بی گمان	خدا یا کفین ما که به کبک از پیش

خیالی پست رپی او زلفه سالم شعی سمر

مگر تا حلقه اقبال ناممکن بخت بانه

ایامی عهد و عهد کلمه و مو سپهر	ساقی بروی ای رین ماه و می بار
جانان دولت و ماکم عزیز تر	آن نیز بر کر شمه ساقی کنم شمار
چو لجم کجا به لبست دل بلند بے	از فیض جام و قهقهه حشرت کاید کار
چهرت ساقی که طعافیت دلی کلمه	یارب چشم و زخم رانش کجا بار
رنگین دلی بحالی بر با شعب من	جام مضع تو ازین درشت بلور

غیر شکر می وصل دلبر نمیه اصلا با کس	هر دو عالم را بد شستن ده که مار آدو بس
نیم جو کله پوفا کا کندی من زود بس	حمله دنیا پیش چشم من با بدید بس
قرن و سال و مه ابد نایم دایت	ایکده بی یاد تو هرگز بر نیارم بس
عجز نمی حاصل بود غفلت دل و دلجو	قد را لذت مگر نیکو نمیدانم بس
دیده بل مانی سپیری کا حذر زانی جان	تا ترا دیدم نکردم جز بدیدارت بس
پس می افاتم نیه شو با لبر افتد کی	آنچنانم که خیالم با رشت ناسد بس

صعبه سالم فاصدی لبر دو آهسته است
 بعد ازین بنشین که کردی بخیزد ازین

زوت نازک لطیفه دک و نوکلی بهار	قدت بر اسپتی چو سسی هر چه چار
رسمی کی با سبر دانات خیالی من	موبوم لفظه است نه پنهان
زور آوردن من ابرق و غریبی پی	ار زیت هر سه تا کجاست ازین دل
بوس غزای قتل مرتی با هم بی تو	دارم صفا را و هر چه پیم ز کار
ویران کی بطرف زجا کر نباشی دل	از وی در بشوم اگر آیم با صطار

لشون

مشغولی مشقه دانشوی ابی لطف عقل طویل را بنود هیچ اعتبار

سالم نیه بخانی لداوت بقصد جان

در شش عزت دلش در مهره

بینه سپادی صیالم حاله یارم است تا کنم جان ز عنایت خدا می نامم است

وخته سب یاوهی جویم فی صفت است طوطی طبعم غشش کنگره با دام است

آوسی کوثر قط قبول ما کله عثمان است بر که چون من درازن کج حفره و انجام است

نالده بی شیره ای دل خستهی خسته است در دسرا باشد بنودن پیش اسرار است

مقصدی او دشنام حربه میانی است ترک کام خود که فتم تا براند کام است

دیده کجلی پی اوسمی باهی صبا سینه است خاک را بجای کن شرف کرد و از لقمه است

توشی دردی آدمم باین اهدی است بر امید انده فقا ده ام در دام است

مردنه صبره سالم چاره علمت

کر چه در ما مدار دور دیر بان است

عزقه له لم بجان پیوسته لیکانی چاک است که با نام از چاک است

سپودید ای عاقل دیوانگی رخسار	عمرت پریشا نغم از لفت پریشا
شوقی مه در روی دل سپرد کو بوی زلف	امی کاش برین آس بر بگردید آس
جمین لپریست آدلها و بی زلف	زید که زنی جانا صد کوی چاک
غیر می المی هجرت با وحی پرتانکم	در عشق تو بشکستم صد عهده سما
بو چاره دلی سچاره امانی و خادگری	تا ید که بست آرد ازل بودر ما

حیران رسی عشق کرشمه و کر صورت

سالم نمود پیدا زین بادیه پاپا

بیاد می روی دارا صفا یار را	سپاس بده جا کران با هم سر سجا
لظه زلف شبر کجا پیشه روی چید	که در عشقت پس از عمر می بود و ده
و گام برین شمشاد کوی کوی	دعا کر میت جو شو قتم زلفار است
بلاسم دمی غم له لدا یتدم با	که بی سحر جگر سورت سر بر دم با
لیا دوشی صوفی ریج خنده با می	چه خرابد شد جگر است بر زبان آرد
لر کوشی مدامی کوسار است غم خراب	منید غم که دارد از که بر کوشی مریغا

صبا عطار و جاکوز پستی بار و غبار

بینا سلم نسیمت دان کشتن با دهم جان

ای رموزی شمساری و صحرای تو
زین تاج و مکتب از کو فیلا می تو

مسکن اسایش و حکیمه اسیر بر جان
سایه اندازد همای چکر که درون تو

شاهی اسپند راوی بومر و دوی
عرضه بود از زلال جام جان ساسی تو

رمز و شرح و حکمت و کمال و خبر
کلمه هرگز نشد فواید از دانی تو

پسته کردش کین که نچه عطار در دکان

طوطی خوش لجه یعنی کاکش خدی

ای طبعت ماه کامل و می حرکت
زلف تار می سس عجب بر این شاد و

عشو و چای و دبا و خمی که صدان
قلبه آزاد کانی صبیح سبب رخ

دان تا شفته شود تا لقمه می م و
در دمندم پستند من که در وقت

عین و همی که سخن می جا باله دست
در دمندان با بی طوطی و ب

بزم می راه که جنبه بوم دن
مطرمان با می بر بطار باب

مدعی دوره مینش مستم له اول
تا سحر کانا ان لب لام و ب

سن الم آکا هنی کذت خلد
این غزل گفت است سیکین

فرکی زاده خوبی کافری ز ناکسوی	اسیرم باز لداوی قید طره مشکوبی
زینجا مشرفی لیلی و شیشی شیرین کوی	کل اندامی سخن بوی ملک دی فرشته
تو کوی بر لب آب قنات سینه بی	غریب طبع محبوبی قناتشای خالی لوی
مذکر و جنین بوی مزار و کج خن لوی	بلیم کردک کل ما بنفشه ز رو و سوبه
مناس کن که سر و ناز ناز آورده	لبوی چل پزینی در کوی کسب تانم
تو ننداری کما نندارست در نال لوی	بجوش و چاوی محوری و پایست لوی

سالم شو که زنجیر محبونی لکوی

در وصف اسیر خال او کردم ز تیر چشم **عزیز کاتبان**

بر نیرنگ و فونی اوله سوسی و سپید	و کادنیای پرورشش بوم قشاید
لسودامی مقصنای طبعی منحصر صد	عجب با خلیبای بودی نیاستط

مناسی

تمامای جوی کن دنیا چو کی گشود
 بشنای خوی دلبر بره دلی دنیا کل مردم
 حد او نچا درمی دنیا نیست بره کرد
 جهان کرد بر روی کن بجز نری نظر با
 پنجم شهسوار یکد کاکار المرزا
 اگر خورشید تینی بی سرود خورشید
 سهر لادا جا جولان لاهی پستی
 بخت نبره کرد لیدا سرود کافند
 هم آورده می رسد قهر و تنی شمشیر
 لیدا نابر سپسی نرم اگر که با جلال
 غبار می می سپی او که خضر می سر
 بر ابروی او کی عدو یا کون
 سفید چاوی می خورده صلوات در

نبوت حاجی نشانی ما بختی نباشد
 بدشمن لغت لطف و جفا می بود
 برون سوسور و هند درون کنی خرد
 دکم دو صحر جان دل بجا لایک پیدا
 دکا ضربی سپسی اسب چار تو پیدا
 دکا برقی بیکه نو لیدا ادا پیدا
 چرا می عمری عدو کون خدمت می پیدا
 سهر صنعی لکل از وی حکمی تصنیف پیدا
 لرخمی مردکان بودت پانزگی پیدا
 لسانه کاد و ماسی می شریخا کاصیدا
 پچره و دشمنی او دهمور کی پیدا
 دکا اجزای تغیری اولقلب کما پیدا
 دکا برقی پستانه عدو رور پیدا

نهنگ ساله را به خاطر اقری که کز شکار
لکری روز سپیدانه لبش سیران
به معنی او بخوبی و میان طلی بوماد
لهجری و شری زما کز نسکی معنی طلبا
سپه جمعی او بود عهد و هر جا خبر لازم
دلی کریمه روی سیدان بوبری
اگر دی بقای بوششی و شرفان بودا
به پستی دشمنی کشش سرخ از یک
اگر دگر که بوقاف کز بی کجا جمله او
لضرب زلی او بشن که او شده باقم
چه حاصل شستنی خوی بزرگش
لهجری حکمی معنوا که معنی بوج چون
اگر کس طولی بی لقا بی شکر اقری

لکشتی عمری در خواهی سر سر خنیا
له اوی معنی جوهر داری او کار بی سید
تنی افاوه رورق بر سیکه ناخدا
لناوشتی آرا کا دنی شین صیدا
لدست او بود کراچی و مسان
لباسی و بهی در دم له اند می کسدا
له جوی جوهری معنی حرفی لا بقا
بسر سر کردنه و شا خا لیتا و کسدا
لسیدانی کیرا دی تو به روبر قفا
لنقا طیبی ز بهی فونی کهر پدا
لفصحی شستی او و کسدا
دلی بو پستان باسی افا و کمان بر پستان
لصحر ادا دلی بوجا لوز سوز و غیر سدا

عصای و سپایه بر نیزه بر عیسی
ولی طالع نبی پوشید چو بر روی

ببرقی آشفان و شکای از پاید
مردانی دل اور حاصلی شش چندان

روزم عزیز یک بابان با اسمعیل پاشای روم

لیم کرین با کوشه کرم دست و آرزو
شازرو و جبر و سیماسر او که یک
کی عای کردی بسوز مسالک شری
را بسته کرد و چون جگر کشت من
بزمی صید می ایید صیاد و فلک کای
ضعف طالع بتاز به و کمر او چون
نوسهاری من حسن از روی محم
اگر می گشت طالع نهایی طالع کو تو
حلقه دین ایران بلا شسته بخت تیره
مور بختی که ماز روی فلک کای

کیش کینه لوله که با می نیست تازی و صفح جان
بوشکستی یک سنگ بود از نظر ن
دایباری سخن لغت اعیان طرز رومی سما
ناز زینگی می هم ز که مبد و صده
ز که بالاسی تقدان تیره کیکان
سیر چهره بختی من کون بر کون
پر تو می با عیسه و چاک در دم
شمع دولت به طرف ذکر انبوه
روز کار دنیا می له ایید کرده سویی
کو که با می مرادی ابله بان بون

صافه و برقی نیست ظلمتی اشراق
چاوی عبرت مبرزه امی الی الضمیر
چاره سپهر کن اهل و شایسته
اهل سادات و اهل و جا بدین کس
عرصه میدان چرخه ایست چه لاجب
دل محنت کید تا بی سیری نایب
بی زبان کور زان حس خاندان
حاکم روی سرختمی سپهسالار
مجلسی ابی ششخص و دلوگر بوده
غز و نصیبی که دبه سر کمانه
کی کاقتیمی و اقبال شانی شخص
آلوگوری مصنی و ششخص علیا
کول بدین باخره پوش برنجان

برده باران مخصوصی سرملکی سان
سیر که پستری فلک کج که در نمره
لوله بوسه پفره و نواله دن که نمره
دفرقی املی ضالیف نیم عمده
بو مابان زانغ بند حاشیا نایب
عین چاوم جوخی تی زاو لود غم
عجکوت خوابش نه جنت
کویه دستی دوی دن غم سمان
در ویش اغا بچی سپه سوار
قاوه چی اوضای قانی سپه سوار
بو عزیز سر و از بی کوم حاجی در
محمد اغا بی حکیم حاجی
رکته املک سپه بچه ساری

پیکر

اسکله بین قرارین کنج غارن
 و اگر بچای نئی پیرسته جاف دکا
 کس نخچیه پیشوه حاجی غنی سپریه
 حاجی میرزا کویه ناوگا روزه زوی
 سیرخی خمار دین اسپان طنه صاه
 آغه طام مشوت جوید لکل کراتی
 بو کرانی دوری شاد مشو ملاطین
 حاد و وسه محبتی کلش را که زمین
 شیری قوی تیری در زمین کی بو کرانی
 غلبه غلبی بی کربلا که شجر ایش
 سطلی سر سوننی طبلن اسپانی چاق
 و ایش بون بابلی بخار شاد
 ناخج و تریو کمان زرک و دوشینه و بر

مجلسی شور امیه خاصه بواضان
 خاله سومر دار و غم شازده حاجی
 ماموری شتی لغوزده شاعلی حاجی کاکا
 مصرف سا حاجی بیه بو خاصه قانی بو
 بانجبار یان سپر بقل اموری
 و اذراغم و کرجی کسمی حیا سون
 بشت کیم کیم ز کیم کیم کیم کیم کیم
 سر دو بوخون ریتی ذکر بو کوشن
 سخ کنه اسپر دو جوشن بطبی بن
 قادری لاله سر شو تیح که باسان
 لو کئی جوشن شیری کز کوشن کیم
 بو کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 اسکله و تیشه و شاد کیم کیم کیم

چاکلی کر بوسه سپاسمان های دگر زین
مشته نایه جانده دودی و نی شکر
مونی خاص و آب منور پاشایه بره
باش خراطی خرقه کیمیا کو بیان
هی بنا بجز دست ای غواره دور
عزم هر کاری بجز خدا اگر کار کند
بوجیبانی لایت بوز افست برب
بالمی اوضا سوتل هر دو شهر کی گشتن
لطف روحی پوی دره لیکند دود
کس نی دمی لستخیزی تا لایکند
ور که چشم دکمان کی تیره بوج
و خمی حمله رو شیدان بی ای کن
شیر دیش ملک بان مرد میدان

پسنکری تکیه بوشه شوی تهن
کارنی بر شی نخج زوین دوش اسرت
بوزیمی چون در شس سبزین بکاره
احمد اعافی در زمی باشی بو عا جری
کافر شوی و چکنی موح جانی خانی مان
وای دهان سکر ت نادیکانی کان
جامه شهر می دست صحرانین
بتمی طعرا بون کلمی باو پستی شان
لعلق انیرش چون بو غلطی هر سون
پستی سنجی عشرت بو کمالی کان
و اجرات البیزت و این صاحبان
دینه نیشلی و کا بو سولی سون
کر کسپی مینه خاطر دست بر روی کان

۱۰۰

مرک زکافی جاجو صد مدیم کل
 هتر اعی ترک لدا مشق بی بی شغال
 خواله بی تنی جان فرسای میرا دروه
 برکه شعله ما هیچی تنی به بند بوظهور
 کده تو پدک تو بی قابش لوله غایر غایر
 بوقاری معرکه تنی زرونی ما بزی
 شرف محضی و میان زهونه بوظهور
 اسپه فایض بوچی جهر بحر تری
 ونه تو مای سپهرین کف خنای
 آه ام حاکما به تحقیقه اگر کوهی نظام
 صرف نقدی وح شیرین به ساروه
 خرقی خرقی میرا لاکیه بهرام و
 باز و کو بازی طوار دور کی کردو تو

تا پله پشتی بو بی کشته مرزبان
 یکد تازی کرد لدا بنا لی کو شری ما
 مشکلی کو باری بو پیش شنه کد کوشک
 دک فکلی شو صرا من بجار و بون
 طبعی جایی می شکلی بو بی سینه کمان
 بو جایی جهر بو خنای معی در کوی
 نوک فی در بخند لدا با هم بوزی ما
 دک چهر پوسه اصل نا تو بر کوی
 بر لدا کا و نظام دایان لری لبا
 قوم خوشین دجه جنت پیکان
 سچه کرک سباله اخر کوهه کوزی
 کوهه معری جایی غنم لوجا لری
 دوری کجا و شاری او میان کوی

آغه اردوک که چلی کا هر کی فخری لهدل
ماه ژیرا پاسارنگ لشکر کالین
بوچی سبب و عظمی که کو فایه
زکی صحرا می محشری بویش که لای می
پیکتیه بو بقا را دیه ظلمی بو شین
آرقی ابی بو غیر از شکر کمالی تیغ
بو جبار دی محله هر طرف صحه بر بو
سن پستی هزاره نظام کمال اولانی
قهرمان سر برهنه پیش فشان دور
هی صداره بود و می که و غوغای پیش
ماه طالع ترجمه حق و روبرو کت جلوه
لاغر می طالع شکانه می حسر مار بوی
کر چه پیش این است چون از کونته مال

خونظا همیشه مشی بو سن جمله خود بو
کو تنه سر کولان بر یکد عیان لدر عیان
سر محله زکی میه کرت لینه جاک
کر مره کر می تو پی رومی بو هو می اره
آوی الما پی تهری ریه حلقی تردلان
پنجوی شاه جموشی تا سر بو بو
نی کر اوبی بی لیدان سلوان کالین
بکره بکره کرد زبان داغ نوحان
جکچو بو نیک بیک بر بود بو کبری
سر زمین تار یک و دنیا تو ز کوه کوهی
خوننی شاه لبر با برق غم ششان
اختری بر جی غم خود می لیده کرد و نمان
حسرا با هر سم بیان نالی نظام بو

بهر

سربلک لای شتی که تو شکلی دوران
 پیش میان او غلظه پش سزا کرده
 غیر تنی تر کردی لب شنگان نمی
 کوی فلک که بولبر ناله و لغیرین
 معنی کو برنی نظام افنج مکان برید
 کر عشت کدی که بر کت تا درن
 رو قتل امر دایه ای حسینی بی
 یاد کاری حالکان و حاجی سلسله
 سا فلک کجمنه روی سبیل سواد کلمه
 قادری قدرت منا تو قدرتی جو کوه کار
 نه که قادر تو در اقطه کسی قدر بنو
 کله دک تر زره دباری لب لک کوه ناله
 نمانده نا و کوز لیکو چند کایت حینت

وز قلاهی سپه مصوره و نوبی کولانی ان
 کیر حیرتی هفتین لوحه آه و فغان
 کشت تکی کرد زبان او دست بی
 لامکانی کرت صلا می ناله و فغان
 میری سورداش و اینده پای می برود
 کشتی او با می مخالف شمع بود
 نواد امی قضیه سر امیر لیکو آسمان
 نامراد و کور پن مقصدی بود جو
 رستی ثانی عزیزه و مدعی تو
 قادری ایت سلسله سینه کتی
 و ابعثوری بجا قادر اسپری و سنان
 پای کا میان قرص کس که کدی
 بعضی کس زبان جمله کیران چندی

لبابا ناکر قشارن پشایان مکر پش
 که آنو لو که ادرکانه و اناکن سحر می
 نظلمی پرخ دون بو پش طبعی
 پیشکمش سوسدر امر کی خود ارا
 لبابا ناهیه چه کماوه فاوره نو کرمی
 او انه ترینه پش شمد نو شق نازیزور
 او انه حمی یمنان کور خاکی بو
 دلرزن جو نو کرمیه روی خودین
 صنفی مابان او غلبه کی سته و دبا
 مرید می خاند زورن لعنه کی عدل ویدا
 اگر چای عجمی حمزه ولی عتبت سبکی می
 لطفولی روزگار انا لهر ل خادم و
 سپنجیان بی دولت لهر لانی

بجمعتت سنجتانه دکه کرمی بن
 و کو تراد و انا لهرت کرمی نیند ان
 بر اسی کی دونا ناله سو کا کرمی
 قبا می نو کرمی و انا سمو بی چاک دونا
 محلقه ابلی حسرتد امه کو لهره فنجان
 امیه خانه بر پش نوح شجر بن
 بی شمی شهر زور احمد و کرمی مابا
 بره می کوه نخر پوشان لهری کرمی
 بدور می کله و اچ مانع در کرمی چوپان
 لا آغایان بی شجرح با حمی نو کرمی
 و کو قاری یکا یک صنفی صی صی
 و کو اصحاب سینه سحر و روزه دار بن
 کرمی حال لانی کرمی عتلاف سیدان

نه با نونه باغی البغی شکری السلام
 صغی مقروضی قضی الزم صلی رو
 لغری التراناشود کنشرا برست
 او انه بر پستی الزم صلی رو
 ضرر کرده اجاره پادشاهی
 به معانی ملا بون ایزه پس قید
 بگواری کنسته معزونی آغا
 حیا و ارا چهره نما و عالی برست
 کردی چو چشمه کوه استخوانی
 ندیانی قدیمی پستعدن بوخراکی
 قدیم تن بروری نازن بازارا غبارا
 لب می نازینه مردو پسته بو
 هنرمندان شیرازن قومی دستان

بخوف طفل مردم و کالی امرنگان
 لنا و هورا میو کزدهم بتبدیل و نهان
 سحر بوبولی قومی شولنا و سارا ریش
 لنا و مینه وینه کاکل صحنی نهری
 فقیری ملک موش روبروی می
 له بخنده کرد و نود و لوجه و سید و سنان
 می قبری قهرمان میوبلی تیمار بانجان
 فقیری می فقیر و کتیه و استی و طاق
 لدی تنگی و زید و مر و تیمار و دولان
 بایدی تربی و کاه و جوه و پالان
 اگر کبار کج آو و کز بهر هم نشان
 با سینه می کند و ماز و لبین واری می
 لردی غوغا اتماسکا و کور و کزیران

کلمه بود

کس بود شاری لیتور بصیحت معین
 کرده کاران باس لوبانه کاوه قین
 بر بی هم و خطر و ایک سبک بصدی حاجت
 صنغی مهر و ضعی بی تو پس بی کس
 کخی قلب الی پد اربک بی بیان
 کزه و دود کی کباب دردی طبعی بود
 طب ناک که اده سوی سفر به صبا میست
 بظا حرس برم و شان لوی کی
 باحوالی ملوکانی که ابر و دلم سوتا
 بجوری پس نج کرده و بی جری ساجی
 بنا مردی سر اسپرشل که کنز لای
 نظامانی ما از هم منصبی انگسی
 خیانت پشه کانی فوج پری سنا

ولی نوکر بقالی ترار و بازو کان
 خانه کا ولی نوکر سیانی شکستن
 به بی تکلیف حسن چون بچو بی
 و کو عاشق اهر انا یکا یک اشک بران
 و کو مجنون صحرائی لبین خاری بخندان
 بیادی قوی شامی شو بگر با یکا
 لتا و احوال بی ثانی لهر جان و خندان
 له له اگر چه دیکس منجفی حلاج
 لبابا با هیسته مستحق خیر جان
 بخندان و شان دین بدل کلک
 اگر روین نری عهدن کلک سانی
 لا لادیه اده بشای هم جو چین
 بنا چاری لای صوفی لراوزر رود

بلخ طبعین همیشه وی دغل و بقان لبروا
در یغیا بوسوره خاصی تخی سلیمان
بسی سگ مرکوبی عار و کراک و
له او ضاعی سلیمانی او انه ساودا
له اصلا با ام کاره کا پر با شعی
کمی هم در و اتر کن کمی عیسی
لطیفی صرخی چپ کر و ش در یغیا جزا

لنا و جاری کتم هر یک کو دا بول
لغز که قزله و قونج بروقی حمله کا
او انه اهل با بن بول لم عهد جدا
لغز عا نطقه حیطن له اصلا صی
له امری منته انیز اسر شعی
لیک له امری بن لیک لمار کرا
بمشای سلمی کس کس کس کس

تنبیه مرخص شدن عبدالستاد پاشای با بن قزقین قیام در شین عراق بغداد

بروشن قیه کیش و عهد میان
سخت گیری کرد اگر سر ما کو فراس
لشکری کل حمله خندان درین
باعه پر مرده خزان و خرمی اوق
بامی شمال صی خندان قیام

بسی بدیل له و ره کل نجان ثلثه
با دوزوری بشی پور و پستان
تا سلیمانی صبا بود پوی رستان
ماه نوزوری لعکسی ماه امان
بوخیا باقی چمن قمری نالان ثلثه

ساره دلداده شكوه خسار طریغ
 بوشكوه طفل دارى كه شایسته
 روبروى طفلى با تى چمن توار
 دكلى صد زكى كلكه قاف زبون
 سیرى كشتن كن بچه كل سنى
 بنزه دك محل مر جاف زه صبحى چمن
 بود هاشم عمده كل افسردى كى نرى
 پى تم دوى بوشكوه محبت و صبح
 چهره مقصد بود ابله مر حاج
 اشكارا بر طرف بد به لپه و ازا
 برق و شى لومكلى مورونى ر قطن طینو
 صفى ثانی منحصن بوم با مری پشته
 من تم چون بولد اغد كز بخانى ان

چچو دور قاصد دست ز غر بخان
 رحمتى ایزد كل قطره باران
 دایه ابرى بهارى شكست بران توه
 ساروش بر سوكوى سبز و دوان
 هر طرفه و مجلسى بسبل صرافان
 موسى عیش و طرب بوى سنان
 تا كلكش نذا بر بوى بخان
 و اچراغى دودها اعلی با بان توه
 مرده امی بعقوبت دل بوشكوه
 زود تودى ملكى با تخمى سلیمان
 حاكى منفى با مری صد سلطان
 بونظامى ملك منجى دغم اران
 شاه كجی خبر و سجده با بران توه

فتمه نیزه راه قطنین شادخوات
نوکرانی پرست کرد خسته منسوب
شده و تخته لطف و قهری فراری
حوش تا شیر او بود کمالی
به قصه صبی پستی و قبض و بسطی
حوشه امجا تو بر دو بازمان شهنش
بین هم با دگر گریه جوش مده
شسته ساقی خفت با نوره رقص
چو کده معان نوکر و بجه و اعان
بچه نرسع اول کفش ده ز پسته
ویم لبها با ناریت ظالم نوکر فقیر
شوق شین آماده بن بوکاسپی
کریمه کانه دردی با کریم غای

ام سهر خانی و کور و بین آسان
بو تسی مرده ساق یک کمال
شاه نخل آسا سپادی بوش و نشان
ماه بود ز کوه و عیدی و زده ان
شیر مردی کردی پس کس میدان
عادل با دروش و جان زردی
بوغالی کفر طاعت بر امان
و البرجی دولت جوش خندان
بو نظامی نوکر و بقا و معان
حاکمی مرکز شمس اهل دوان
منعکس بو قصیه و ابانی فخران
پشت لشکر صدر مجلس سمران
حاکمی معزول کرده اوست

طبل بر زین علمون کجانی کاران
 خوی پست امجا ساینی دیری پست
 خراج کیمای ماضی بود شتی شهزود
 چونکه شویوه زاعی بود کس کس است
 پسر مری عمده عزیز گل کیمای کار
 زکمه امجا پسته کاران سرحدی مانی
 کردی فرما که کجالی بفرجی پیشکوه
 طاری دول سخته البه با مری شهزور
 کونه ناکه کرم دو باره چینی شهزور
 من یک دموت بخانی کی بی پاشا

قابی سیداع و طبل و لشکر پان توه
 صباچی خرد و لولو او طوق و فرمان توه
 پی مین خوی آگری و شیرینی عورت
 بوشکاری و لردان با ترلان توه
 صباچی ششیر و دوح و خرد و خندان توه
 زرم و شینی مهر که دشتی مایون توه
 پشت بندی لشکری در آتو جانان توه
 پسته خرم و یاران تاران توه
 طالعی درویش مصلی بود که خان توه
 دل آتی پشلم بقیت تهرآن توه

قصیده فی ماجرای اسپ و ولایت بایان فرستاده است ۵۵

قربان تو ز کیم ای ماهوش مرد
 ای طعنت خنقی هوا خواه همه دم

ای میکش از اهبو ملک شهزور
 وی سر و گت بشارت کجور

ای هم مزاج عشق تو در کرم عاشقان
کای بی بروج و دلی با بوشین بروج
محموی قبول خاطر خاطر شمیمه
سوتار داق خاند صبرم در درون
لم شرح و در غریب علم سوز دور
هم بهمان اسم و هم به کتاب
وک اکرم دو ان بهنا خاک کوی یار
بواوه خوت بشو لکده بیت سزین
اجا بو پسته ناد کیه عین سز چار
چشمیکه مثالی خور که لصد جی برو
یا عکس آسمانه لا اویسدا کوا
یا چشمه سار خاطر می پرفض عارفه
دموت و چاد جی حجه اگر کبر جوی

طوفان دیده و شری قوت کت تیز
کای بی بی هم و دیمینی می عز دور
کردی شان کیر می ج و کینه دبور
نم ما و غیره کوشه و ذکر می یا صبور
دل خسته بی با و بجا و ما بجا عبور
رحمی هم آه و اشک کجا پسته بی نصیب
وک اشک کرم روان بهنا آوی بی پستی
شادین بوجیل مکی کتو طایر اولهور
آویکه پر لمار و چنار و گل و چنور
فوزانی نوری صافه لسه بر دی و ک
اسپتیر کانی با کبشی و ک شهاب نوز
مینوعی نوری در بر زینی لکبوسی طور
بنوا تیر و بی شر و کرم و سوز و سوز

دلی

بر تانگی سنجاک سپیما نیامور	و نعل نجی بعنبر سارا رخاگ و نعل
مشکین دبی بجا کل غلمان زلف	یعنی باض رو حنه که تید ایه چند و
بردی طراج که هر چه باری علی	خاکی مزاج عبث و داری و اوج عود
تورنی جو عسپر و بخاری جو بجز	شامی جو هنار و فضولی جو بهار
بو دفع چا و وزاره دلین شازره	شاری کی عدل و کرم حکم کی خوش و نرم
هم ناظمی عقودان و هم ناظمی امور	ابلی که ابلی سنز کن در شوز
دوری بد به پیش و نقیض شو	سیری که لبرده لاری محاکمان
هر غار یاره یا بویه غاری مار مور	او غار یاره آستیه پر اغیار باغی
آیا د کومه خیال بد لدا کم خطور	زارم و کوه ظلال بخفیم و کوه خیال
یا صلحت توقفه یا بوم نفع ضرور	آیا مقام خصمه لم بنیه بمیوه
نالی شوق تو یه در سر ساجم	حالی که بختی که ای اسپنکدل

در جواب نالی

جانم فدای سر و کت ای دکه سحر
ای پیک سپه لهور راه پر خط

ای مرده جمال به اسپ لبران
جاروشی سنازی جان بخو تا
ماشن دمی دم مدعی صبحم
باری سر و کت بشن کنین کز
وختی طواف عارض لبرش روی تو
کی دینه خنده غنچه می بی وید
احیا کنی حبیب نبات عالمی
آبی حیاتش اش فرودست
محت او زوره زورم منده
بمکنه چا بکانه با سهری بزم
لوفک شاره نامه مرغ سی نالیه
پرسوین غابره ارفغان
لوسا و چاکلی بستم در بدر کرا

وی سانه زن با کمال ترکان سمبر
فرش فرس سپه بزه بهاران
هم زلف خیزه کوزه جسم چهره
کرد و حیثت بهم اغوشی نیشگر
نعرش دخایه طره لستر با بی کمر
کرتوبی درخت چمن ناگری شتر
رعنا کشت بریت قاشقی سبزه
تحرک تویه کر لستوراکه وید
دووی سانه سحر مرموری کبر
لم سر بر دو کور بید و لوسی بی کوتر
هر صر فی او لوصعی ولایت در اجنه
احوالی اصلی شهر و قشمانی سبر
نید بویه پس بچهره کس چهری سبر

بویکای

سوتا کیا ہتھ نہ خشکید ہوشم	تا بوجای مطلع خورشید یک روم
بریا نہ بس لاری غما پارہ جگر	ناکن ہوا می سیج کبابی ذلیل
مندیوہ وای لفرحد الہی شہ	جنگاہ آہ و گریہ لہ آیام روسیا
برقبر پر غما نہ بہر لاد کم نظر	سپیان پر شخص سہ خوارہ شہ
مائل ہو بجای مریدان حسنہ	حجی ترکمانی روم در و ژور خاقان
تغیر آوی کن ملی مردان ترکہ	اوحضہ پرد بو کہ و کوچا و کانی او
یکسر مہامی رومیہ سروک تہی	اود شہتہ جایی لاری بران حج ہڈ
بیدا و چہ پاری کوچا و سہی	سوتا دم کمالی جو بار حسنہ
رومی و نہ شخصیش حاضر	رستان اولین بودہ ابرک شیخ
مشغول الغزہ ہمہ جایابی تہر	وک پر جو رہ پل نہ می از تصویر
دایان بسخ دار کیا ترکہ سہر	اوبرہہ کانی لاری اقص شخصہ کی
بس شکہ شہتہ او قطر و تہر	وک جاوی سخا نہ ہوشی بوی دہ
ایستہ لہ نک و نہ رومی تہر	اوسا سکا اسکہ بو کانی اسکا

لودشته دمی غضبیه آواز احمذ
در ذن عمو مخزن منعم و کوشش
جانیکه پر شور و ولایتیکه پر شسته
کودالی پر له و همنه زن و صحرای
هر طور عیب کبوته جانی بر ذن
غیر از شامی موری نیشون بی کوز
هم نوعه قد نکا بسلیما نیا کوز
من که دم او نکا لغا خونی خمی
بی او بقصد ام طرفه با نکا سفر

امر و فضای بازیکه جامی رسته
تا دزد جوی عیبه شبن ترک بی نظام
شهریکه پر ظلم و مکانیکه پر شین
سربانی پر لکه دم و دیواری بی لیا
دل نایابی بلیم چه پیمان حج و کبی
نانی صده سخره کی خرفغان جند
تو خرابی بخت نالی دخیلی هم
پایلم صفت لبیک پایابی
ام مکه نظمی نالی بی ضبط و ار

ریتی عشقی بول سمازیت رات
برقی طلای سکوک ستمی شایان
نیو قاره کانی طاران و غنچه پنهان

چه بلیم بر البقران حیرانه دل حکایت
پر زردگی شوقا پروانه لپی بول
قوم بیلدیشیان کل بول کورستان

صاحبخانه پیرت ما نوت یار غارت	مستوفه کبوترانی جانانه دونه زاری
تا پوله دلبری تو چون من دم بیاید	پولی برابر می تو کیش و دلبری تو
دک یار من تباشرش کل بیاید	زوبنده پوشش کیت اغوش کنی
باقل میسای نقال خالی دکاک است	محو بکندشها غلطان غلبت بو
کوسه کل بو به بقر اض پیور دار	دا خودم چه رندی نیم دکالی بی
صرف سبکی عالی پسنگین باوقار	ایر بجایوی نکین میره از روی زنا
بی پرده دیته بازار خاتون پرده	سه صد نقاب کساکر بوی دست کنی
مدخل فدای میسیت شمشه فدای است	بازو ته هر دو حی پون انبویه عذرین
سایکله من کیشم خرچی نمونهار	نقلی موجبی کون سناوه ناده دوش
دودوت باحسا بکم کی استی	دوست اری باور پال اجم کوا
دودوت ویشین آتی نان شیر است	دوست لپولی قلع قسمت نیایا کا
دودوت لپی چودام از خر کجایا	دوست لقط سلطان باوی جیب ا
دوست کرانه زخمی دودوت نمونهار	پشمک باو تم دل دودوت نمونهار

دو دوت منی تو او کر و تکلیف مشارت	اور و پر و چرم قوی بی لوی بی من شربت
چنگان نمک ششی و بویغیارت	باری حساب چنانا لیم بیک تو بو
سادی بر بڑہ صحرا لولوی شہوارت	سالم کلیدہ کرمان بوقصخر خرنال
باہلکر ن مرصیان افنا و ہنار ش	اسی بدہ پینہ خاک بکمر جان ذرہ دار
وک کیسہ پول مدخل صد عقدہ و کت	سالم اگر طلب کے اٹھت بو کی کا

رقعہ احوال پر پسی و پیش آغا

دی غلامی حبت و خیرت لعلی ناچو سار	اسی قدامی و ہی تندرک کہ لوی کیسار
دی لوی خرطوم چچانست خفونک	اسی لوزنی خصیتیں سر کیسے قبا
دی و کو صدوق جبہ خانہ خانیست	اسی لہدی تو پیشش پون است قطعیست
دی مقابل طول سلیت نیر کا رو سنا	اسی برابر بچم با تو تبصیرت زج سلما گور
کو تہہ بو بو اوشی کبری و ہی چہار	خایا علی چون بجانا کا تیر قصہ و عجز
مہج زینتی نینتی نوعی عمود کلا سار	وک کنت شو تیر لب سیتا ناندی
پستی پستی پستی پستی پستی پستی	بو دعاسی تی چنی لانی او مدار و ہی

دکھ

چو به نادر خانوه پوست و گری	دولک بی عهده ی قدیم ستم کو پی
دستی جلالی بسه سالی مانگی کرده	میلانی اولنگت کی بوسیل شادان
عقربی بواریت وک فر لوی کتوبی	دو که وی زل یعنی خایستی پر کربو
او چته بر کسوته بو شانی عقرب سار	کو بچک فلی کونه سر او یعنی خصیت
تی چانه چاک بخته انشیمی نری دار	بر که باری کونه سر لولو عقرب کبری
بوزیانت بوزیانت صد شکر ای غار	انتاری شاری اینی ساز کتبی

در وصف بزمی پندجه *نعیمی جمشید*

دل پسیندا سوتی هر دو کوشی	مروینما باله قهر ابو بنوی نشی
احد ز حوت دور که سوما می بوی	لوگ سر ششم و شیمی ت لاکر بود
سارین ریش ناقه زانونی سترع	شاد و تن لعل خرام که مان سترع
لوط چکش بر پیشش چاشن خاش	که بزور شکله سهر مکان بودت
سرخک بوق نموناله کوی سپر	موجضات شریب تیشه بول تن
آسمان بومجده محاسب دنیه طوقا	شتر سادک چکچی عوج که دوی تهنار

سرخایت ناسومی پو چاری هائی	امتحان چن کلم کرانی اندازت
راستی اینه کتو جنبی نیا کتو	فرع تو اصلا تحقیق صلیب کتو
دست پستت خن لبغده لوتی	خوله بطولی دریشی نور ضررت کرچی
کر برکت حساب کم با بیعج و پو	اہل ام ایامنی تحقیق بقوی قات
لقد لوم کچپنی سوزدات	پسی سیرا بوضہ نا پو ارم

وله الصین

حسب تو بطر بندی کا غدی	کاتبی فکرم لدا اوستی انا دکا
دشتر ارم پو بی ک او در دم سجاد کا	احتمه لعل اگر کر کی نسبت دما و
استخوانی سیرا پل سردر کا	زور نیہ کر ساق عجا بجزی
لوطی ما پچی لکل سقفی فلک دعا دکا	ناکو تہ سر سری سایہ ہما تا و انسی
قامتی سیلی لدر کا جس دم پیا دکا	کر لہ لای زو جہ بخشہ ما پو بی

زفاف درویش آغا

بوصد امی طبا عرو پو و اولم	مغ وال بسیری شانی اسپیندا فرمی
----------------------------	--------------------------------

لوتی

آغه میلی مسری بو زوری هوان اعلا
 پوه قرب و جاری لونه زکات فانی
 نامزد طالب بولوا نه هیچ کس
 سر و کوفتین کردی آغه کرنی کوه
 نیتی و ابوبنای عیش و نشاط امانه
 مجسمی سمع ادوی بن بو شوکانی
 لعلق و نیری حراچی بون دو چله
 هر که در کوه شعلی لوک آغه نایا تو چو
 بویه لوک بونایه بر بان آغه تلاوی کوه
 بوکی چو دایه شب آغه زو سرمان
 سوری آغه سیری غمخوشی خورشید
 دستکی نایه تحک لنگانی خار در کوه
 با خنیش سیری هر و ک چساری می

چاره نوس انجست منا بو پرده سوری
 ظاهرا آغا چو صفتی بون وین سوری
 زرد کوش سا فریدی دایه بی هیچ کوه
 بی ملاوقاضی لوی در دم بو خوری
 پیر و زن مردوی سیری نایه کوه
 تون نشین ظور فرودن سوره کوه
 بسته کوبو بالندی و بی صفاتی
 وک نسک انزاری کوه سوری
 با لغای قاتیس سرداوی سربلای
 لنگی لوکی وک چسپا لام الف لای سوری
 سور سور اسرنی کوه سکی طانی سوری
 ریکه در بندی است کوه لای سوری
 دستکی منا سبلیا کوه سوری کوه سوری

چو کی داد اوک سز بر لنده بوری	زوری که
نیم نیمی امطر ق نیم دفعه بی بخ	
بوکی خود آن دست بر بول	
مائی مرا غم کو جاوی نشور او دوی	دوی
نیز سق بو بو لگه دو ایر دلاج کبی	
دسته خوشکی ایجان کو بندی	

اصحاح مجتبه در ویش آغا

لذکری آلتی اری قند	له افکارم دکم فسکری کی برتر
دکا کز می کران وزنی لرو تا	زمین جی جی لبر دیسا محبدر
لناو در یای طمانا عمود	شنگ آسا لنگاوی شناد
ببی در پی کر بی سوی	شش فرسخ دبین مسای امر
لپی دار قافعی پوشی مشک	لبن خایه دو پوشی عبده کر
لروی او دستار شایر بوی	بقدر بدو خه جرمی بلکه کستر
دپسته زوبانی بسع یا حج	بلینی کر بد لواری پکندر
چه زبانشانی بی میلی کم کا	نظم نابی لناو در یای ششتر
که ز زنا سرقی رقی بو لکا را	دو اما کر لبر یا بول دختر

اکراغا بجاکاری پس بر	دیمه قصیری پس بانشکوت
بکیشک لکشی او مصور	اکرزن پر پرتون وکی حکام
وقتی بیژله کی کرمی بری کر	وتم آغا ددی پکین فاطان

وصف اپنا و امیل پنہیہ حیاط

لعلق آساق بر روتہ ملا	بھیولا شتری نوتہ ملا
قامتی شادی مزکو تہ ملا	دیجہہ در پتخواد منار
بنوا خارجی مرحوتہ ملا	پی رومی پجہ قرآنیہ بوی
بسکہ بلجہ و بصوتہ ملا	عزقی مرحہ اصولاتہ منار
کنی پستی کواشکو تہ ملا	جامہ دارانے حامن شاد
ہمہ جا قایم و برکو تہ ملا	یک طبلہ کر اگر بسری ہے
سرلسر تالبت م حوتہ ملا	وک درختی رشہ بارشہ کینو
شکلی کس نہ پرچوتہ ملا	حایر کز کتایہ و لوپسی برو

بوی تی چونکه لوی نشو و نما	ابتدا بوز پنه کرده چپ را
آرزوی بیچی نیه غیر می کما	با وجودی علفی دشت زنی
چونکه دوره له کما نیه منا	کور بکوری مد پری خونوی تروی
عاقبت آوی او حی نیه کما	کر مقیمی پنه بی اسپ عرب
مادری ام سکه ختی که درزا	کاشکی داد از سفر صفت
هشکینی لربا بینه بی	بسکه بی قوت دبی تاوه لده
نیه الا پنه فحلی هب	شتر تو شیه کره نینه
پوزه کلچ شتر و رعد	طبع کر خاک دم دخیل جزاک
سرسا لسا ناراه دکا	توزه رسی کاه کلانی له دوا
زکی فاشن دجوش خنی کا	پشتی یک میل بی کی وجه
کاه نین کردنی دک حنیکه با	مخوه کوشتی هنی او بدم
من کجا نغزلی امشو لکجب	مقصدا رده هدمه بوزه و
روده دکا نین من دلو جوته دوا	من کیایسم کفایه غرون

لمستی

باشنی بوزه مکر بو کد زه	کردنی ناگرهی حسنه تربیه کا
پساعتی لوده کا سپهلمه بخوا	فرپنخی صاحبی خوی صعبه ببا
بورهی لازمه ناچی کنگک	رو بروی پوشن و کایدی سما
وختی ساغونی لتعلیمی عزیز	جای روت و دوی هر لوده کا
دشکینی زهینی سنگ زمین	بس بر پشم لره با سجده دبا
گاه دو خوک صفت کر شقی کی	لعقب ناگری اسطوی لعقب
بحقیقت نیه جز کره شیخ	له بهور روی زمین عبس و
به پالم مکلمه پیکه خیال	لا ده لم مکره جای بوزه منا

در جواب حمزه احمد

غم و کویم نایه جوشن کومه کیر اوی بلا	اوی نایلز کیشتی نایه حالی صوللا
شطی محنت نایه لردسه پوی شوقا	بادی سسم لیم بو بشرکی حسرت و غم
کسیه کور کیر شی نردون کوشن قاضل	بای مراد کی حی حسرت دونه نایه
داد دریا محنت و طوفان غم با ستم	بیمه شرعی به فعلالی بوزه دامن با

ای رفیق کوزلیکده بین کحصار دوم
اسپیکلیج زور و سکا کوشن و منده پور
سپیه سراک مو بر آنک و شر قو زان
کر ز زکده پنهان حلقه زکب تیه کوی
دست ابر زینی کلمه چکه کله سار جی
کر لائی دابرم بازیم بی ساری هم
کی لکوی ج کله کبری تم تیه بی خرم
کاجوی کبرینه پیش دل کله لوشکی سپیه
وخت الیکت روی بانک شمال
وک کرمی بر زور و خوی و خشی خوی
وک سپیکلیج سپین و صند پسر کرم
کر حجه احمد بی بو خورشید باقرین
کویا اظهار می خرد می خوی کله دیم

بی جلو سوارم درن سیر کن لبای کبری
واسله کر خشیله جبهه لکلکی خوی او
کله باضج تیه پشیا چو است و پشیا
چت سر با شو و سستی مشلی روح دینه
بولقه خوی خشن دکات و تو زلی علم
آوز کنی نالده دورم دینه خن و کتبی
طاق و جوبت متی او نده او تیری مال
کر لغاوی بو برم بوجیه پاشومنی
بوری که تعجیل او پسته دلی او او
هر لسا کا دا بعدن خوی خنورک دغا
وم دبا کله لچیکه لا لغا دومی سپیه
امتی غم کره لمرکه و امی تلخ راو کا
بن توری و کوکامی بار بخر می سپیه

کله بار

کر با زار سپهرشون دوم کنی کنایه کنی	بو بنی بیک لایمی کن تکلیک و نالی دست
وک حذر چچی قتل فریب جان فارسی	اسیره در میرن آخولالی بو کنی دستیه

دو وصف خا عسیریز

خاله و ایشیم سباه لاتی تو دیلی ملک	نایمی کویتی افندی شیر لوانیسه بو بنی
موجی مگری آرزو کر سدی صبری نازفا	تو بلیره پشتی دیل بو لیکر کولک
مرقه مرق قوره قوره کوره کوره جیدیل	کویت دیل بو بو تو بر بنی نایمنیک
دایرین دیل بن دیر پرین و برترین	هر لوزو تو وه بی ام صوره و کن بره
دیل کویت کر حمله کوردی برین	بور لکویت اشتر دینتو تو دیلین
کر لزی کی ای برین بن بو تو دستیه	او بکر شه جو قلو کم تو باشی حکمک
کر تو او اشداده بن حسم غم حنک	تو باسقانی فرج و بو بر بخله جو کک
کویت کی فرقه بو بو دیل کور و خیل	باز این چون دیشی طایری از فلک

فردو در وصف این افندی

بد و چا و او ایسه کنی تیز عیب چهار	کیندی لوط و محب در رخ شونوز
------------------------------------	-----------------------------

رقعه ایست با حواغی سبک ملکیش نوشته ام

دک مبارک بنی کز ریحی سبک کون	با همای خوبی می ضرای عمری کن
درع جوم با پو شتم تیر کم نزه قدم	خاک سید لکل اغای برین کم
تیج جوم خون چکاره و پیکر خاتم	با مویا با سبک شکر لکل دشمن کم
با ملید انا با پانی جوم قابنی	هر سیه قازغی سره فریج فکان کم
کلک و شوق تیر و سر کم اسپرین صند	ر پستی دوری لکل زرم روین کم
دایمی مزرعه کرم سر سرنی بان	پوشکاری خولی در اوی کوسته کن
فی المثل که کوی سبکین بی لوزن سا	پستی خوبی تی کیر نیم جی کن کن
سر در بنود اکتم پستی بی او	مالی تیری کی سبک قسمه پرورن کم
پسنگی خوبی کوی نیم می ملایع می	دی سادست اول احمد تا بوی لکن کم
آغذیرانی سرحی کوی تر م پی لازمه	بوجالی ترکی بخت در کی دسوزن کم
با دانه کوی بیستینه دجال سیاست	بوجامی کرمی شست کوی کوی کم

رقعه ایست بمیرزا سلیمان تراج نوشته ام

میرزا اور دایم لادہ پستی میں آہستہ
 توقاری میں شاہین بھریہ بدو
 من طرف تو صبح و قصبہ شدہ کا
 من شرم و تو کا وی شرمی پستی
 بوس قلم نیرہ بو تو سپرہ دستکا
 نوکی قلم تیرہ وک نشی فشی تو
 رکینہ جو شرم وک اشکلہ زنی
 سراجی جم شاعرسم رہم ہوم
 رنگ و می رنگین دور ہم لیدم ہم
 ہم لید بقلم خط ہم لی ہم دستہ کی کم
 قیت تا وہ لہ لالت خوش ناخوشہ زنی
 در پی کبہ ہم زنت ہم بد ہم بد ہم
 صدعا و سخای بوس سنگ و کشا و بن

ایمن میں لیم تک ہم کید فہم سید
 کاتھ ہم رو ہم چکل چکلہ است
 محلب لست کیر کم و چچی لقب است
 جتن کم و شکینم وکی ہوا نیا
 بو تجرہ بالیدم کیر لقاغت
 سو مان زدین کرم وک نئی ترا
 مضمون کہ قلم وک قلابی اردہ
 دفتر لقا راوت در زنی لبستی ترا
 کت کت لکنی لوط شت لہ و شت
 نسخ لکنی زنی ہم ہم لقمہ است
 بو خضہ دبی زنی او پار بکیر فاست
 لوجضی حامی کرم بی جل تنی عری است
 ہم حلقہ لہ و زوت ہم سپرہ

در وصف موی سینه

چاوه نیکی پوشش مست موی باطنی
 چاکر خنجر برون دایم لسا و خاز مومو
 سدهای مانی کرتی آختی سپی کلوه
 نفع روده پر پهنی کرد ابد او موی
 بولر فنی هر یک د او یکد ریشی مومو
 کر لرو یا هر جسم بر عی بز نال
 زنگه چسب کر کلوه نجا بری کل لوه
 ریشی صفت روده پهنی شکی با
 تاسی طمانی لغو سا کرده دک کی تو
 مانی سو دانیلی سر مال اندامی با
 نامرعی دم جز غنوت جذبه زینتی
 تا بنامی بنیه لسه کو بی کر لری سپ
 بو حکر دی له او از می تی نمی مومو
 راپسته کر مومو با بعدی نخی موی
 آسمان مپی تکلی قلمه داد کر شی مومو
 کانی نفعی نوک لکه نجا بشر طی موی
 شیکلی حبتن دکا ده کر لاشه کلوه
 کر سری بنیه سی پی پی بری لوجی سری
 کی ادب دکری لسا بو بریحی او مومو
 زرته بخری کی صد کومی می نا کو نجه
 دک لشر اگر تومی کا به بر زانی برده
 دک نیاید بی چینی او با بے بقوه

و السلامی که می نرود او طوبت که مال
 داردی به پوشیه بوی که نغمی مرد
 در کی حکمی که بردارد خوش تا برود
 بوی مایه فسوه مردی که پیش در روی
 هر لغوه آوی ایله آوی قوت کن
 مات لریشی می عی با محلی کف
 چونکه وضعی قوشی هم طوری پس لید
 بر رجه تمام رسید در شب کینه است و دوم شهر است انم
 سنجش محمد مکر م عبد الرحمن یک لکدی که
 استی در فن شعر سازی سخن با زهی بنامید
 اللهم اغفر له و لکاتبه و لکاتبه و لکاتبه
 حکمته محمد خاتم النبیین
 آمین آمین آمین آمین آمین آمین آمین آمین

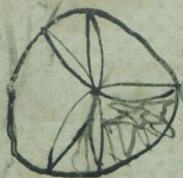
تا بر وزن سقف و دواری می بنای کرد
 یکجوش لاد الحجاب اگر کردی قنوا
 دخی در او کو بودک بود بوی کنده بود
 بوی سردی بود با عطر کن کن که بود
 شغم و ترپ ساز و سلق و بیارو که
 روبروی دشمن لغو خاد و مانجه در پنجه
 شرح و کثافی سجا بوی بساطی

109 Blatt

Koll. 25,8,75

[Faint handwritten scribble]

Handwritten Persian text in the upper right corner, including the word "مجموعه" (Majma'ah) and other illegible characters.

Handwritten Persian text in the center, including the words "بجایه" (Bajayah) and "مجموعه" (Majma'ah), along with other illegible characters.

Handwritten Persian text in the lower right corner, including the word "مجموعه" (Majma'ah) and other illegible characters.

Ms. orient.
Oct. 2161

